Anul XIV nr. 42 (671) 19-25 octombrie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAŢAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

În urma alegerilor interne, PSD s-a ales cu un viitor solid: Tineretul Social-Demolat

„Chiar am crezut că se schimbă ceva în bine“

Toată tinerimea pesedistă plînge cu lacrimi de crocodil. Iar bătrînetul rîde cu lacrimile lui de dinozaur. Acum o lună, puştanii lui Ponta cîştigaseră alegerile interne ale partidului. Erau tineri, erau aleşi de către oameni. Aveau înainte o viaţă politică de trăit şi multe conturi de umplut. Dar şansa pe care Năstase le-a dat-o cu o mînă, le-a luat-o înapoi tot el, cu două. Citiţi în pagina noastră de interviuri cum se smiorcăie junii din PSD.

Pagina 4

După ce a supt din sîngele lui Dracula,

Agathon, pus să stoarcă şi cerneala de pe ştampile

Cînd Adrian Năstase l-a plantat în Biroul Electoral Central pe Dan Matei Agathon, tăticul Parcului Dracula, ne-am întrebat: oare ca să sugă voturile poporului? Ancheta *Academiei Caţavencu* din pagina 3 arată o altă faţă a lui Agathon, în afară de cea de om căruia îi scapă prostiile pe gură. Ba arată şi un alt spate. Există un Agathon căruia îi scapă banii statului printre degete, bani care se scurg inteligent în buzunarele marilor prieteni ai PSD-ului. Citiţi şi faceţi cruce!

Pagina 3

Cu îmbrînceli şi înjurături în faţa Biroului Electoral Central, s-a declanşat

ISTERIA ELECTORALĂ

Alo, BEC-ul! Daţi, dom'le, numai cîte o candidatură, să se-ajungă şi aici în spate, la noi, ăştia din marja de eroare!
...Cum, dom'le, cum n-am fost aicea? Păi, mi-a ţinut locul un bătrînel încă din '90. Cum nu l-aţi văzut, că e aici de trei mandate... Acum s-a dus la coada cealaltă, că şi-a lăsat sacoşa în faţă şi la şefia partidului.

La stabilirea primului loc pe buletinul de vot fiecare candidat are argumentele lui: Petre Roman susţine că a fost premier arogant cu mult înaintea lui Năstase; Gigi Becali propune tipărirea listei în ordine analfabetică; Băsescu plînge zicînd că ia pentru un vecin bolnav; Vadim este el însuşi bolnav; iar Năstase se grăbeşte că-l aşteaptă acasă o ţară pe moarte şi mîine-poimîine trebuie s-o îngroape

Andreea Marin vrea să inventeze argintăria de aur

La nunta Sturdzeştilor de la Iaşi, mirii au dăruit fiecărui invitat cîte o piesă de argintărie, o cutiuţă din argint cu însemnele familiei şi cu două-trei bombonele glazurate în interior. O prietenă de-a noastră care stătea aproape de Andreiuţa Marin ne-a spus că vedeta, diva, starul – ce mai! – a făcut o mutriţă telegenică, aşa cum numai ea ştie, de s-a auzit la trei mese mai încolo: „Din argint? Ce jenant e! Nu puteau să o facă din aur?". Noroc că Ţiri are o mustaţă babană care îi mai acoperă roşeaţa din obraji...

Prîslea cel Bătrîn şi merele de aur

Aşezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-şef adj.: Marius BORŢEA
Redactor-şef: Doru BUŞCU
Trebi juridice: Doru COSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: Marius DRĂGHICI
Secretar general de redacţie: Gabriel DROGEANU
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-şef adj.: Liviu MIHAIU
Şef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Şef Birou Distracţii-Amuzament: Viorel MOŢOC
Dragoş MUŞAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacţie: Dan STANCIU
Birou Investigaţii: Iulian TĂNASE
Şef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: Alexandru CĂUTIŞ, Alexandru DUŢU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU
Şef Secţie Moravuri Uşoare: Dragoş VASILE
General Manager: Sorin VULPE
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Marketing Director: Sorin AXINTE
axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ
laura@catavencu.ro
Promotion Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: Ioana Ingrid WEINERICH
ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuţie: Cristian DOMNIŢEANU
cristi@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MIŢĂ

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al Tirajelor a eliberat Certificatul de Audit pentru revista *Academia Caţavencu* în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, şmenuri, şuşanele

Participarea lui Miron Mitrea în conducerea campaniei electorale a PSD a fost un compromis negociat în trei cu preşedintele Iliescu şi premierul Adrian Năstase. Miron Mitrea a pus niscaiva condiţii, una dintre ele fiind în legătură cu oamenii din jurul lui Năstase, mai precis ca aceştia să se ocupe „dracului" de campania prezidenţială, nicidecum de cea de partid, la această oră existând o ruptură destul de tensionată între oamenii de la partid şi ţuţerii lui Adrian Năstase. Ba mai mult, în presă apar ştiri cu forcepsul date, fără acordul partidului, ceea ce s-ar putea să ducă la un schimb intens de şuturi la ţurloaie.

Balaurul Justiţiei româneşti, Rodica „Satanoiu", cea despre care se spune că de la Cotroceni şi tot controlează 25-30% din deciziile din acest domeniu corigent atât de contestat de Uniunea Europeană, se pare că şi-a dat acordul şi pentru cine trebuie să facă parte, dar mai ales şi-a spus părerea despre cine nu trebuie să facă parte din Biroul Electoral Central. Să fie vreun semn rău prevestitor despre ce se va-ntâmpla cu alegerile?!

Aflat în „vederile largi" ale Procuraturii, Nicu Gheară, adus la lumină prin spălare la postul înmormântărilor şi deshumărilor de interlopi, OTV, este protejat de către un serviciu secret sub un statut special. Aşadar, cazul Nicu Gheară, autoexilat în Spania, este unul special, cu multe implicaţii în lumea politică, deşi cercetările Procuraturii îl vizează în foarte multe cazuri din ultimele dosare atacate recent de către instituţia lui Ilie Botoş.

Cică de curând, la o mare reuniune de partid, un fost ministru de Interne l-a întrebat pe actualul ministru de Externe: „Ia zi, Mirceo, vii la mine, la Cluj?". Era vorba, v-aţi dat seama, de o invitaţie pentru a combate împreună pe tarlaua politicii, nicidecum (doar) pentru un pahar de must şi o felie proaspătă de slană. Răspunsul Externelor a fost de-a dreptul halucinant: „Nu ştiu, măi, Ioane, sun-o pe Mihaela şi întreab-o!".

Marius Nistor este nepotul lui Ion Dumitru, directorul general al regiei autonome Romsilva. Până aici, nu e nimic în neregulă. Neregulile încep din ziua în care Marius Nistor, care este inginer silvic la Ocolul Bucureşti, a început să-şi construiască un viloi de neam prost, la Pipera. Pe o suprafaţă de o jumătate de hectar de pădure. Partea cea mai nasoală a problemei este că nici terenul şi nici viloiul nu sunt ale lui Nistor, ci ale unchiului lui Nistor, Ion Dumitru, care şi-a trecut averea neînregistrată pe numele nepotului, exact ca-n Era Nepotistă.

Corpul de Control al regiei Romsilva, constituit dintr-o companie de inspectori, a demarat un control fără precedent pe raza ocolului silvic Borşa, Maramureş. Semnale vechi şi noi pretind că pădurea Borşei a fost măcelărită de mafia locală. Extrem de percutantă, mafia locală a organizat o sută de chefuri şi orgii, pentru cei o sută de inspectori ai Corpului de Control al Romsilva. Povestea cu măcelul pădurii a fost mușamalizată, iar vina pentru măcel a căzut pe moaştele lui Chereches, fostul director al Direcţiei silvice Maramureş, adus de PSD la cârma direcţiei în 2001 şi decedat în toamna aceluiaşi an.

Tati, mie mi-e frică! Dacă te face nenea Iliescu prim-ministru, aşa cum zice mama, o să fii la fel de arogant şi de gras ca nenea Năstase?
Moment istoric la Palatul Victoria: se pregăteşte schimbarea papucului de fier al Danei Năstase cu papucul de catifea al Mihaelei Geoană

Legendă
- ? *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- ?? *bârfă cu parfum de credibilitate*
- ??? *bârfă-beton*

Acciduzzu

Bula demnitarului

CATEGORIA
VORBIT FĂRĂ ZAHĂR

Maria Dobrescu (senator PSD): „Nu fac comentarii cel puţin 24-48 de ore."

CATEGORIA
UNORA LE PLACE CRAHUL

Mircea Geoană (ministru de Externe): „Există undeva o încurajare să crăcănăm deficitul?!"

CATEGORIA
MARTORII LUI RAHOVA

Gigi Becali (preşedinte PNG): „Eu la ce am fost martor, că nu ştiu nimic?"

CATEGORIA
ECONOMIA S-A NĂSCUT LA STAT

Ion Iliescu (preşedintele României): „Ideea că prin privatizare totul merge strună nu este adevărată."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Petre Roman (preşedinte Forţa Democrată): „Eu sînt o voce cunoscută şi recunoscută, care este alta decît ceea ce se vede."

Viorel Hrebenciuc (deputat PSD): „Conjunctura nu mi-a permis să mă ţin de cuvînt."

Ion Iliescu (preşedintele României): „Trebuie să judecăm şi raţional."

Tudor Mohora (deputat PSD): „Am fost informaţi de domnul deputat PNL Puiu Haşotti că cei doi şi-au retras intenţia de a demisiona."

CATEGORIA
IARNA NU-I CA OVARA

Iuliu Păcurariu (senator PD): „Senatul nu este bordel."

CATEGORIA
DIN APENDICITA GÎNDIRII

Ion Iliescu (preşedintele României): „Spre deosebire de un inginer, care lucrează cu materii inerte, un medic lucrează cu materie vie, organizată superior, cu oameni. Cu atît mai dificilă e activitatea pediatrului, care lucrează cu o fiinţă umană necuvîntătoare."

CATEGORIA
VENI, VIDI, GIGI

Gigi Becali (preşedinte PNG): „Politica românească e o junglă plină cu fiare în care eu trebuie să intru şi să pot să ies."

„La Piteşti am primit premiul de Superman al politicii româneşti."

„E o datorie sfîntă faţă de pămîntul în care m-am născut."

Întunericitul

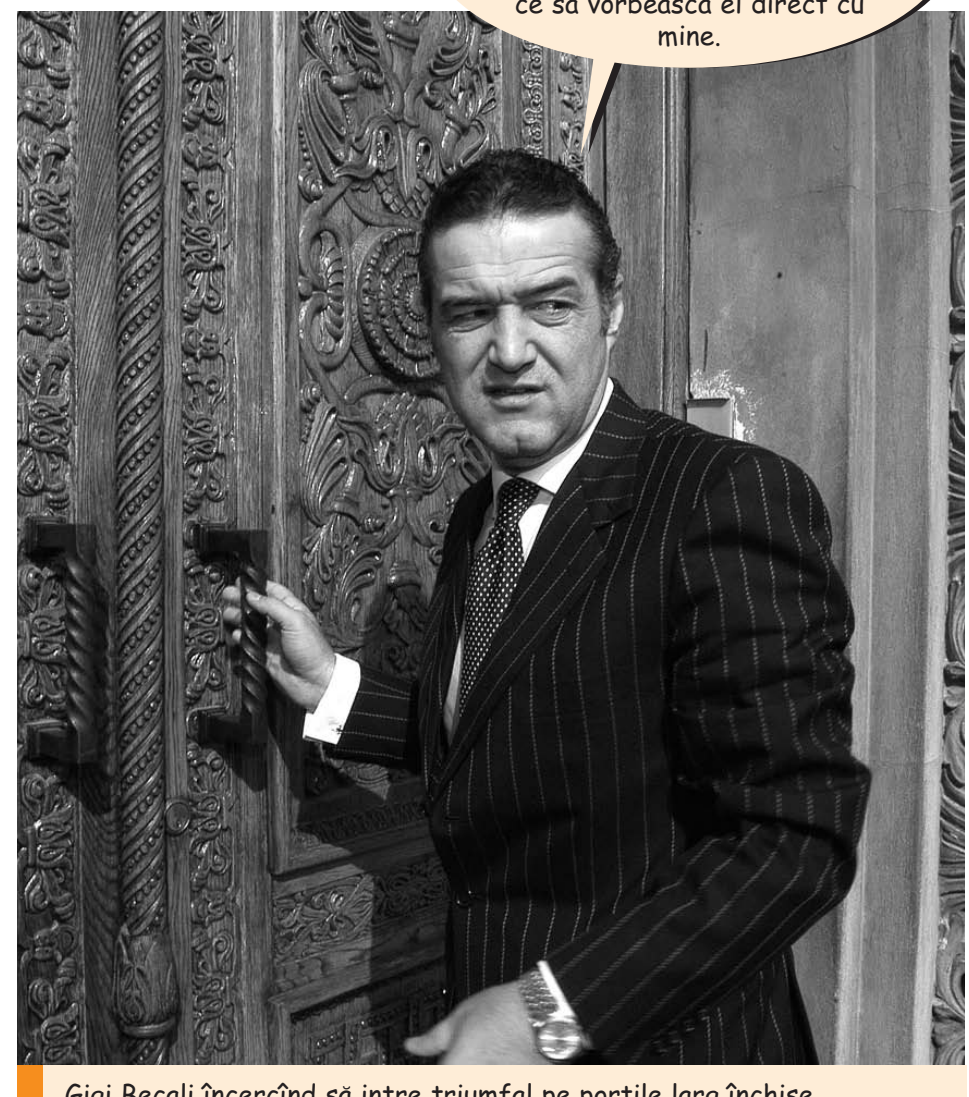
Auzi, bă Dane, da' Patriarhu' ăsta nu e el patron aici, nu? Aaa, el e cam ca Meme Stoica: doar angajat administrator la Ăl de Sus. Deci e clar, n-are ce să vorbească el direct cu mine.
Gigi Becali încercînd să intre triumfal pe porţile larg închise ale Patriarhiei, ca Mihai Viteazu călare pe Dan Pavel

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Avatarurile lui Șpagathon în țara șpăgarilor fără frontiere

Staţi liniştiţi, oameni buni, la Dracula Park vor fi locuri de muncă pentru toată lumea! Uite, dumneata, care mi-ai povestit că ţi s-a scos rinichiul cel bun, ai putea juca pe monstrul lui Frankenstein. Iar matale, măicuţă, care te-ai plîns că nu ţi-a venit pensia de trei luni, te-ai putea înălţa pe o mătură la prima pală de vînt. Ceilalţi o să luaţi furci şi topoare şi vă bag pe toţi în sala „Resurection 1907", unde o să trebuiască să-i alergaţi pe nişte japonezi care au cumpărat la intrare caftane medievale de boieri moldoveni inscripţionate cu „Votăm PSD".

Dan Matei Agathon, întemeietorul unui dracula parc de distracţii, gestionat în parteneriat cu Necuratul, în mijlocul căruia se va înălţa şi Biserica Bîntuirii Neamului

Dragă Președinte al PSD,

stimate Domnule Năstase, Adișor. Te-ai precipitat ca o prepeliță care a pierdut trenul migrației când l-ai desemnat pe Dan Matei Agathon drept reprezentant al PSD în Biroul Electoral Central, în loc să-ți fi dat mai întâi cu o cravașă peste dește și să te gândești de șase ori, înainte de a semna o singură dată, dacă e bine ce semnezi sau dacă e groasă, că e gravidă. Știu că în urma numirii sale în BEC, Agathon s-a retras ca racul de pe lista de candidați ai PSD Bacău, pentru a nu fi în incompatibilitate zoologică cu rechinii lui Hrebenciuc, dar mai știu și cine este Agathon și cu ce se mănâncă, iar dacă eu știu cine este, trebuie să știe musai și electoratul. Dom' Năstase, Agathon nu este crustaceul care vrea să pară, ci bampirul care este. Dragă Președinte, Ady, îți reamintesc că Agathon a reușit să-l vampirizeze până și pe Dracula, pe care l-a buzunărit de o sută șase miliarde de lei, pe care le-a făcut plocon milionarului pe parai Ilie Carabulea din Sibiu, proprietarul băncii „Carpatica", sponsor al Partidului Matale și stea de primă mărime pe firmamentul corupției naționale, ce te arde ca Lucifer în bezna tranziției.

Și dacă nu mai ții minte, Bombonele,

îți aduc aminte că ai semnat cu mânuța Matale cea catifelată, cu care belești marmote și capre negre, o Hotărâre de Guvern prin care „Fondul Dracula" se transferă de la BCR la „Carpatica" lui Carabulea, care a fost făcut cetățean de onoare al orașului Sălișteˆ, la aceeași ceremonie împreună cu 'Tale și cu Bunicutza. Mai încolo, „Carpatica" i-a împrumutat un purcoi de lovele lui Gheorghe Mediņu, fost vicepreședinte al PSD Arad, contra unei euroșpăgi și fără absolut nici o garanție. Iar mai departe, Mediņu a fost arestat de Procuratură, fără nici o contribuție a poliției, asta din motivul că Poliția Română este condusă într-o direcție necunoscută de consăteanul Matale, chestorul Toma Zaharia din Tărtășești, secretar de stat la Interne. De unde poliția necoruptă așteaptă ca Zaharia să fie externat cu tot cu 'Tale, că cu *tale-quale* nu mai merge, Tată.

Dacă n-ai aflat încă, află acum,

Adișoare, că scandalul Mediņu, acuzat de euroșpagă pentru un credit de treizeci de miliarde, a făcut obiectul ședinței Camerei Deputaților din 17 martie 2003, în care deputatul Mihaela Ionescu s-a referit la transferarea fondurilor Proiectului de investiții „Dracula Park" într-o bancă obscură, „cunoscută prin faptul că până anul trecut oferea credite cu dobândă foarte mare, în timp ce eventualii clienți nu erau atrași să-și depună banii, căci aceștia obțineau dobânzi foarte mici. În plus, în spatele băncii se afla așa-numitul baron local Ilie Carabulea. Acesta nu e nici pe departe vreun specialist bancar. Acum 13 ani, era dispecer de autobază de transporturi. Pe mâinile unui astfel de om au intrat o sută șase miliarde de lei, săltând substanțial fondurile băncii". Păi, Tată, nu vezi în ce rahat ai intrat din cauza lui Șpaghaton? Și mai află, dragă Președinte, că fără contribuția Matale, Agathon nu și-ar fi permis să mătrășească hotelul „Bulevard", pe care i l-a vândut datornicului pe vecie al poporului român, Corneliu Iacubov, far al corupției naționale, ce pâlpâie peste un Bacău sleit de vampiri, precum o pădure de rafinării pe care a pus laba Ovidiu Tender.

Și mai află că Agathon le-a eliberat

Fraților Păunescu, în 2002, în plin mandat de ministru al Turismului, un titlu de proprietate pe terenul cu o suprafață de o mie de metri, din Batiștei 14, care este proprietatea Primăriei. Terenul a fost transmis în administrarea ArCuB, prin efectul Hotărârii Consiliului General al Municipiului București, în 1997. Sursele noastre, postate vizavi de terenul cu pricina, susțin că șpaga care a căzut de pe Hotelul Intercontinental l-a cocoșat pe Șpaghaton și a sărit hăt bine de un miliard jumate. Societatea „Intercontinental" a Fraților P. și-a pus în cap să construiască un imobil pe terenul în cauză și a solicitat certificat de urbanism la fostul și actualul supus al Matale, Neculai Onțanu, primar la 2. Situația lui Agathon este cu atât mai nelegiuită, cu cât protejatul Vostru nu avea nici o calitate să elibereze un titlu de proprietate, câtă vreme apropitarul terenului este Primăria, iar administratorul terenului și imobilului din Batiștei 14 este ArCuB.

Și pentru că tot au început

să iasă la iveală matrapazlâcurile fostului ministru al Turismului, află, domnule Președinte, cum a mântuit Agathon infrastructura turistică de pe Litoral și pe ce bani. Ca Agathon să poată mătrăși Litoralul, Guvernul Matale a făcut prima dată curat la societatea Neptun-Olimp, unde acționarul principal era Ministerul Agathon al Turismului. În 2001, campania împotriva corupției l-a arestat pe Pascal Rafte, directorul general al societății Neptun, fost deținut politic și membru al PNȚCD, acuzat că a prejudiciat statul Matale cu șapte miliarde de lei. Poliția Matale l-a mai acuzat pe Rafte și de închirierea unor vile din stațiunea Neptun, afacere care a generat o gaură evaluată de Experții Matale la două sute treizeci de mii de parai. Apoi, Guvernul Matale a continuat privatizarea Litoralului prin Direcția generală de strategie, privatizare, dezvoltare și investiții din Ministerul Mitrea al Transporturilor Matale.

Ministerul Agathon a făcut privatizarea

praf, dar pe el nu l-a săltat încă nimeni, că n-a fost deținut politic. A vândut barul-discotecă „Marea Neagră", cu o suprafață construită de aproape patru sute de metri pătrați și una totală de cinci sute, cu incestuoasa sumă de un miliard de lei leșinați de inflație. A asasinat complexul „Constanța", cu o suprafață totală de opt mii de metri pătrați, cu penibilul pot de șase miliarde de lei amețiți de tranziție. A pulverizat barul „Bowling Olimp", cu o suprafață totală de peste un hectar, contra unei jerpelite sacoșe de nici trei miliarde. A înstrăinat barul-discotecă „Neptun", cu o suprafață de două mii de metri pătrați, cu un preț ca o înjurătură de mamă, de șase sute de milioane. A tranșat cu satârul, ca un criminal în serie, salba de nestemate pe care o reprezentau bufetele „Cireșica", „Egreta" și „Delfinul", la pachet cu grupurile sanitare „Panoramic" și „Belvedere", adevărate sanctuare igienico-sanitare ale civilizației mileniului III, însumând peste două mii două sute de metri, pentru un căcat uscat de nici două miliarde.

Mai bine nici nu-ți spun

ce a făcut Agathon cu restaurantul „Clăbucet", că s-ar putea să faci clăbuci la gură, Domnule Președinte. Dar sunt obligat s-o fac, că asta mi-e meseria. Domnule Președinte, Nea Poporel, Tată: află că după „Clăbucet", Agathon a asasinat și „Calul Bălan", o adevărată minune a Pontului Euxin. Pontul înșfăcat de hienă îl descalifică definitiv din stirpea umană și-l damnează ca pe unul dintre cei mai înverșunați prădători ai planetei. Numai pentru cei aproape șase mii de metri cât măsoară „Calul Bălan", în Antichitate șacalul ar fi fost crucificat pe o mie de cruci; în Evul Mediu ar fi fost ars pe o mie de ruguri; în Epoca Luminilor i s-ar fi extirpat cei o mie de ochi; iar pe vremea Vampirului din Carpați, ar fi fost tras într-o mie de țepe. Putem îndrăzni să gândim o pedeapsă pe seama grozăviilor săvârșite de Agathon în Regimul Matale? Țeapă, Ady, pauză, Domnule Președinte. Cu cinci miliarde jumate a fost asasinat calul de marele hingher al tranziției. S-ar putea ca până la urmă să-nțeleg că l-a enervat „Clăbucetul", dar cu „Calul" ce-a avut, vai de păcatele Tale?

Și pentru că o crimă nu vine

niciodată singură, sub loviturile sale de ciocan, scalpel și topor s-au prăbușit neputincioase așa: biata cofetărie „Mimoza". Șase sute de metri de mimoză pentru un gunoi de trei miliarde de balegi de lei împăiate cu perje. Restaurantul „Prahova", de peste o jumătate de hectar, cu un jeg de cinci miliarde de căcăreze de leoaică beată. Restaurantul cu numele-metaforă „Popasul Căprioarelor", care-ți rupe realmente sufletul și face să-ți șiroiască Olturi și Argeșuri și Mureșuri de lacrimi pe obraz, cu o generoasă suprafață de paisprezece mii de metri, a fost realmente împăiat pentru două miliarde. „Popasul Moartea Căprioarelor" ar trebui să fie numele lui adevărat. Știu ce simțiți și schițați în aceste momente dramatice, Domnule Doamne Președinte. Vă văd, vă aud: ați schițat că puneți mâna pe pușcă, pentru a grăbi moartea căprioarei, care se zvârcolește neputincioasă pe Litoralul românesc, cu botul plin de sânge.

Iată de ce, Domnule Președinte al PSD,

nu pot să am nici o încredere în clanța Biroului Electoral Central, mânjită cu Agathon, birou pe care îl văd capabil de orice grozăvie, în Ziua Marii Măsluiri Generale. Iată pentru ce, dragă Ady, îți propun să facem un raționament, ca-ntre noi, românii de bine. Dacă Agathon este într-atât de inocent, deși Agathon s-a înconjurat de o serie de jafuri penale, precum Ilie Carabulea, Corneliu Iacubov și Frații Păunescu, și dacă Matale l-ai ținut până acum la piept pe Agathon, ca-n sânul lui Avraam și l-ai înșurubat în BEC, ia spune-mi, oglindă, oglinjoara mea, cine a călcat pe bec și care este cel mai penal Ady Năstase din țară?

Cornel IVANCIUC

Șmeandrele democrației

Așa-zisul scrutin preliminar, din septembrie, rămîne în istoria PSD drept un vodevil penibil cu arome de bomboneł și bunicuță. Nici nu s-au deschis bine urnele și ciorovăiala a răbufnit. Mai întîi au fost lăsați la vatră junii lui Poantă, apoi s-au studiat dosarele, a fost infiltrat PUR-ul, în fine, s-a ajuns și la impunerea clientelei de la centru. Un caz ciudat s-a petrecut la Iași, unde omul impus de centru e chiar… din Iași, nimeni altul decît fostul prefect Neculai Apostol. Firesc era ca „disidentul" Apostol să fi trecut prin furcile caudine ale bîlciului pre-electoral în chiar circumscripția pe care a păstorit-o, nu să fie impus de sus. Cum cel ce a făcut cărțile la Iași e Solcanu, s-a dovedit din nou că șmenurile democrației în varianta „Cotizați la PSD" sînt cu mult mai sinuoase decît meandrele Bahluiului.

Familia, celula de bază a activismului comunist

Dacă Revoluția română ar fi fost mai serioasă, fostul președinte al UASCR (adică al organizației studenților comuniști) ar fi fost băgat la zdup pentru că s-a aflat în fruntea procesului de siluire a conștiințelor tinerei generații. Odiosul pupincurist Ani Matei, bărbatul cu prenume de fată, cel care ocupa această înaltă funcție comunistă pînă în decembrie '89, s-a dat o vreme la fund, de frică. După care Ani a reapărut, cu tupeul tipic foștilor activiști, ca și cînd ar fi fost o fată mare. Acum, culmea ironiei, ca fost stîlp al orînduirii comuniste, fătălăul este director adjunct la Institutul Național de Administrație și ne ajută să trecem la normele administrației publice europene! Iar ca fost absolvent de matematică, normal, a ajuns profesor universitar doctor, care predă managementul la Facultatea de Administrație Publică de la SNSPA, acolo unde fosta activistă de sector, soția sa, este decan!

Un ministru banal se pregătește de scandal!

Pentru că risca să rămînă fără coledzi, cel mai inutil ministru al Educației, domnul Athanasiu, a zburlit din mustață și și-a postat fundul pe locul întîi la Senat pe listele filialei bihorene a partidului. O mișcare cum nu se putea mai bună pentru fostul rector al Universității Oradea, Teodor Maghiar, care știe sigur că fiul său (ajuns și el rector, ca pe vremea voievodatelor) nu va rămîne fără finanțări babane, în cazul în care va cîștiga PSD-ul alegerile. În toată istoria postdecembristă, filiala PSD Bihor a purtat ghinioane tuturor membrilor săi de vază: Florian Serac (fost prefect, cercetat de PNA), senatorul Duță (ajuns tot client al PNA), Valentin Ionescu (fugărit de alegători, nu a călcat de vreo trei ani pe la biroul parlamentar), Liviu Maior (ejectat de nevoie ca ambasador in Canada, din cauza unor scandaluri mai fierbinți), Aurel Tărău (tatăl contrabandistului cu petrol). Athanasiu nu știe însă în ce cloacă se bagă și nici ce gust bun are mierea afacerilor necurate!

Platon și Aristotel preliminîndu-se-n cartel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

Pesedist, tînăr şi refuzat: „Sînt supărat!“

Năstase şi ai lui au jertfit, săptămîna trecută, pădure tînără. După ce au trîmbiţat că alegerile preliminare sînt sfinte, şi-au băgat pe liste membri puriști şi consilieri cotrocenizaţi. Rezultatul a fost mînărie curată. Braica de la Arad, de pe locul 1 a ajuns pe 3. Apostolache de la Prahova, de pe 2 pe 5, Badea de la Dîmboviţa, de pe 8 a sărit pe 10, Cornel Vasile de la Ialomiţa a regresat pe 5 de pe 2. Nicolae Mera de la Alba a zburat şi el cîteva locuri. Aceşti oameni sînt tineri. Ei, spre deosebire de Cozmînci şi Şpăgari, şi-au obţinut locurile cinstit, fiind aleşi de chiar membrii de partid. Politica de la Bucureşti se-mpute.

Clubul Tineretului Social Democrat
Dialog politic între generaţii
UNIVERSITATEA ROMÂNO-AMERICANĂ
E revoltător: de 15 ani încoace aceiaşi bătrîni în faţă! Ne-am săturat! Oare cînd va veni şi vremea noastră, a tinerilor oportunişti?

Daciana Sârbu, revoltată că tinerele pesediste nu-şi găsesc locul eligibil pe listele unui partid de blonde

Daciana Sârbu, ferpar

Reporter: Ce părere aveţi despre aceste şuntări ale tinerilor din TSD?

Daciana Sârbu: N-am reuşit din prima! Luptăm în continuare!

Rep.: Cum vă explicaţi că locul dumneavoastră nu a fost clintit?

D.S.: Eu puteam chiar să mai pierd cîteva locuri, dar tot aş fi avut şanse să fiu pe poziţii eligibile. În Argeş sînt, statistic vorbind, mai multe astfel de locuri decît în judeţele unde colegii mei erau pe liste.

Motto TSD: *„Nu trebuie să aşteptăm indiferenţi zorile! Mai putem mişca şi noi pămîntul spre ele!“.*

Alexandra Braica, Arad

Reporter: Ce aţi înţeles din mutarea dumneavoastră de pe locul 1 pe locul 3?

Alexandra Braica: Am înţeles că a fost un vis, mă rog, e mult spus, nu am făcut din poziţionarea mea pe liste un scop în sine, să ajung în Parlament. Cînd m-am înscris în alegerile preliminare, am spus că este o experienţă pentru mine. Mulţi m-au catalogat drept naivă, spunînd: „Ce ştii tu, n-ai nici o şansă să intri în cursa asta!“. Pînă la urmă, naiva asta a ajuns pe locul întîi, încurcînd multe socoteli. Chiar am crezut că se schimbă ceva în bine.

Rep.: Iată că nu aţi avut nici o şansă.

A.B.: A fost o mare lecţie de politică.

Rep.: Ce e politica acum?

A.B.: Politica se face mai profund decît aşa, ce se vede pe afară…

Rep.: Cum adică, mai profund?

A.B.: Adică, există mai multe planuri, nu doar cele ce se văd. Nu e de ajuns să ştii doar teorie. Politica e o cursă de rezistenţă.

Rep.: Iată, debutul dumneavoastră în politică a fost un şut în plex.

A.B.: Am fost un mic trofeu care a fost arătat şi scos în vitrină o lună de zile. Era păpuşica blondă ce are şi ceva în cap, pe care lumea a ales-o. A trecut luna, am fost pusă acolo unde cred unii că mi-e locul, sub tejghea. Spre deosebire de mine, alţii trebuiau să prindă un ultim tren. Ăsta a fost argumentul de la centru. Eu se pare că am tot timpul din lume. Unii spun că noi, tinerii, sîntem cu tupeu şi nişte impostori, fiindcă vrem să ne asumăm astfel de responsabilităţi, cînd noi nu ştim care ne e lungul nasului.

Rep.: Cine e de vină?

A.B.: Nu pot să ştiu.

Rep.: Cine v-a luat locul?

A.B.: Nu ştiu cine…

Rep.: Vă spun eu: Chiper.

A.B.: Da, este şeful PSD local. A terminat la preliminare pe locul 2. Apoi, PUR are locul 2. Este şefa PUR, care a spus că a meritat acest loc prin cei zece ani de tras. Poate că locomotiva PSD trebuie să fie un om cu experienţă şi nu o blondă. Poate şi o doză de misoginism. Ăsta e ghinionul meu.

Rep.: Vinovaţii sînt Năstase şi Cozmâncă.

A.B.: Eu cred că lucrurile astea nu se întîmplă doar la noi în partid.

Rep.: Plecaţi din partid?

A.B.: Cînd plec din partid, plec din politică. Eu rămîn în partid şi poate că cei care prind ultimele trenuri nu vor mai fi.

Cornel Vasile, Ialomiţa

Rep: De pe 2 pe 5.

Cornel Vasile: Sînt în politică din '90. Am fost vicele unei comune, apoi primarul ei şi cel mai tînăr primar din ţară. Acum sînt supărat, fiindcă am participat la competiţia internă şi am obţinut un rezultat bun, zic eu. Am ajuns pe locul 5, ceea ce înseamnă că alegerile preliminare nu au contat.

Rep.: Nu sînteţi înşelat în aşteptări?

C.V.: Eu cred că am destul timp să confirm activitatea politică, nu e ceva temporar şi superficial.

Rep.: Politica se face la Bucureşti, cu creionul.

C.V.: Eu vreau să vă spun că politica se face în teren. Noi, cei din Ialomiţa, avem şapte primari, şapte viceprimari, 83 de consilieri locali. Asta spune fantastic de mult. Eu însumi sînt consilier municipal.

Rep.: De ce Chelbea şi nu Vasile?

C.V.: Nu ştiu, oricum, Chelbea, fost inspector şcolar, nu mă reprezintă pe mine, nu voi face campanie pentru dumnealui. Voi face însă campanie pentru domnul Ştiucă.

Rep.: Nu v-au călcat pe principii astfel de mînării?

C.V.: Da, ce să spun? Sînt supărat şi sînt îndreptăţit să fiu.

Rep.: Lui Cozmâncă nu-i pasă de Vasile.

C.V.: Da, e posibil.

Rep.: Iar Năstase zice: „Cine e, bă, Cornel? Mă doare în cot că s-a supărat!“.

C.V.: Da, politica de foarte sus se face, cred că la modul temeinic, dar aşteptările oamenilor sînt aici, jos. Dar eu nu mă pot substitui unui partid.

Rep.: Cînd veţi fi mare şi tare, tot aşa, ca ei, veţi face politică?

C.V.: Cred că e loc pentru fiecare.

Rep.: De ce vă e teamă să spuneţi adevărul despre aceste mînării?

C.V.: Fiindcă cred că se vor revizui aceste liste, fiindcă nu există logică. Sincer. Nu văd logica. Oricum, peste 4 ani voi fi primarul Sloboziei. E o onoare să fii ales şi-n echipa de rezerve a Naţionalei.

Cînd văd atîta nedreptate în PSD, mîine aş emigra! Dar unde? – mă-ntreb. În Spania? E grea munca în agricultură! În America? Nu mă pricep la calculatoare! Zău, chiar îmi pun problema: de ce ne-au scos bătrînii de pe listele pentru Parlament dacă noi sîntem atît de pregătiţi să nu facem nimic?

Alexandra Braica, pe punctul de a înţelege că în PSD exodul creierelor a început încă înainte de înfiinţare

Au dreptate Daciana şi Alexandra: dacă aveam altă vîrstă, acum eram departe. În SUA sau în Canada. Că apucam şi noi să prindem azil politic, cum au prins alţii mai bătrîni decît noi, cărora domnul Iliescu, pe-atunci mai tînăr, le-a oferit o şansă cînd a chemat minerii să-i bată!

Cornel Vasile regretînd că n-a fost mai devreme în partid, cînd ar fi putut deveni preşedinte la Organizaţia de Mineret

Nicolae Mera, Alba

Rep.: De pe 2 pe 5. Cum se numeşte chestia asta?

Nicolae Mera: Poftim? Ha-ha. E o chestie care m-a marcat.

Rep.: Îi urîţi pe Năstase şi Cozmâncă?

N.M.: Nu ştiu, nu am fost la faţa locului.

Rep.: Nu începeţi să gîndiţi ca un bătrîn?

N.M.: Cum să vă spun? Am intrat în partid cînd era în Opoziţie. Am bătut Alba de-a lungul şi de-a latul. Am fost dezamăgit. Prin mine au fost dezamăgiţi oamenii din Alba, care sînt oameni dintr-o bucată, oameni de cuvînt. Ce o să le spunem acum, în campanie, cînd noi pentru preliminare le-am spus una şi a ieşit de-a-ndoaselea?

Rep.: Spuneţi peste tot că PSD nu e corupt, acest mic exerciţiu democratic nu arată că este?

N.M.: Domnule, sînt supărat. Nu am cuvinte. Ce pot să mai comentez?

Eugen ISTODOR

Doamne-ajută, hai c-o fac şi pe-asta! După ce am pupat atîtea bătrînici în campania electorală, ce mai contează încă o babă care nici măcar nu-mi cere să-i măresc pensia şi să-i compensez medicamentele?!

Cuvîntul care se ține de continuitate

În numărul trecut ziceam că nu am citit nici un ziar. În numărul ăsta, sub amenințarea penalizărilor, le-am citit pe toate. Și, așa cum mi se întîmplă întotdeauna, am descoperit că presa, privită în ansamblu, are continuitate. Să vedem dacă am dreptate.

Am să încep cu știrea Adrian Năstase, care a fost descris de presă ca un bun creștin, aflat în pelerinaj cu girofar ca să vadă moaștele făcătoare de minuni ale Sfintei Parascheva. Pe prima pagină din ***Național*** de joi, aflu că „*o copilă posedată a fost vindecată lîngă racla Sfintei Parascheva*“. Ca să vezi altă minune, „*Georgel Popescu, un soldat în vîrstă de 22 de ani, din comuna Holboca, județul Iași, dat în urmărire după ce a părăsit unitatea militară, a fost reținut de jandarmi, ieri, chiar lîngă Moaștele Sfintei*“. Deci moaștele lucrează la nivel social. Pe de altă parte, moaștele au fost vizitate și de Adrian Năstase. După vizită, Adrian Năstase nu a părut deloc schimbat, nu a urlat, nu a făcut spume și nu s-a dat cu capul de raclă. Așadar, moaștele nu lucrează și la nivel politic, deci tot trebuie să votăm.

În schimb, ***Libertatea*** are cu totul altă părere despre Adrian Năstase. Spre exemplu, minunați-vă cum începe textul de lemn despre mărirea prețurilor: „*Degeaba încearcă Guvernul să ajusteze una-alta pe la prețuri – vezi ieftinirea pîinii! – că producătorii și comercianții fac tot ce știu ei*“. Ai dracu' producători și comercianți, numai în ciuda Guvernului fac. Eu zic că trebuie făcut ceva cu întreprinderile astea private, că numai după profit umblă. În loc să stea liniștite în băncile lor, să accepte scumpirea gazelor și carburanților și să pună de la ei niște bani, măcar pînă după alegeri, se apucă și scumpesc totul, tocmai acum, cînd se ieftinise pîinea.

Alți dinozauri în ***Jurnalul Național:*** „*Autostrada Bechtel trece prin neolitic*“*:* 14 echipe de arheologi cercetează o porțiune a autostrăzii. Păi, de-aia merge greu, că au început din neolitic. Parcă-i văd: 5 arheologi în față, 4 băieți cu smoală în spate, 3 cu lopata cu pietriș etc. Mai vine un arheolog, mai găsește un pterodactil, împrumută pick-hammerul de la muncitori. De-abia aștept să merg și eu pe acolo și să văd țăranii pe margini cu cergi, creioane de 2 metri, coșuri de rafie și trilobiți.

Sîmbătă, ***Național*** publică, printr-o minune, un „document exploziv intrat în posesia“ lor, despre care se crede că e strategia secretă de campanie a Alianței D.A. Documentul se speră să îl praf pe Băsescu. Printr-o altă minune, această știre este preluată de televiziunea Antena unuia din PSD. Totuși, pe două pagini de ziar, nu este prezentat nici un facsimil al documentului senzațional, ceea ce lasă impresia că ziarul dă semne de intoxicație. Așa se întîmplă cînd înghiți ceva stricat vîrît pe gît direct din laboratoarele de cofetărie ale partidului aflat la conducere.

Adrian Năstase rugîndu-se să-şi adune în colecţie votul Sfintelor Hoaşte din Moldova

Este de lăudat, la modul serios, profesionalismul și curajul celor de la ***Jurnalul Național,*** care au reușit să se infiltreze în lumea traficanților de droguri. Unde au stat cîteva zile. Evoluția lor era redată, zi de zi, în titlul de pe prima pagină. Exemplu: luni, „*Reporterii noștri au intrat în bîrlogul traficanților*“, marți, „*Reporterii noștri au înregistrat discuțiile dintre dealerii de droguri*“, joi, „*Capitala a devenit o piață de stupefiante*“. Este de remarcat că, începînd de miercuri, pe prima pagină nu s-a mai scris nimic despre reporteri. O verigă-lipsă. Sînt curios: nu au mai fost pe teren sau nu li s-au acceptat titlurile „Reporterii noștri, forțați de împrejurări, trag pe nară două linii la un preț promoțional“ sau „Reporterii noștri sînt indignați de prețurile seringilor din România“ sau „Reporterii noștri jură că au văzut un urs mov care plutea pe Jupiter în compania unui ibric cu cap de păpușă care cînta Bach“.

În concluzie, presa are continuitate. Am avut dreptate. Cu toții avem dreptate întotdeauna, uneori.

Cătălin MATEI

canalul mass-midia năvodari

1 Jurnalistul Nicu Pop, redactorul-șef al cotidianului bihorean *Informația de Vest,* a fost arestat pentru trafic cu țigări. Marfa de contrabandă nu valora mult, abia 200.000 de euroi. Dacă vă aduceți aminte, la ziarul patronat de Adi Tărău, pe numele lui de Interpol „Prințul contrabandei cu petrol“, mai lucrează o altă nestemată a presei orădene, Lili Sime, cercetată pentru că a șantajat, a pretins și a primit suma de 2.000 de euro de la o biată candidată peremistă la postul de consilier local dintr-o comună. Ce să faci, nici în presă așchiile nu sar departe de patron! Iată, gazetei lui Tărău îi lipsește răbdarea, că tutun are și pentru contrabandă!

1 Cătălin Tolontan, în *Gazeta Sporturilor* de joia trecută: „Remarcabilă lupta colegilor de la *Academia Cațavencu* împotriva fețelor vechi și noi care stau cu fundul pe dosarele Securității. Cum naiba se face că dintre cele cîteva ziare care se mai bat în România, unul este de umor și altul de sport? Nu e deloc amuzant!“. Noi atît am avut de citat!

Zețarul Ivan

România.
Mici fragmente de neant.

Ferește-te de greci și cînd îți vînd reviste

Îmi amintesc și azi cu plăcere cum am fost eu în Grecia fără să-mi iau nimic de citit. Un coleg avea *Crase banalități metafizice*, dar și-a uitat-o în autocar. Așa că am ajuns la un stand de ziare internaționale. Fiind o stațiune populată de un număr mare de români, mă așteptam să descopăr o mulțime de reviste în românește. Din păcate, nu am găsit decît una singură. Printre *Figaro*-uri, *New York Times*-uri și *The Guardian*-uri, trona singura reprezentantă a presei din România, publicația *Rebusache*. N-am nimic cu integramele, da' de obicei prefer ca, dacă tot e să îmi cumpăr o revistă, să nu fiu obligat să o scriu eu înainte să o citesc. Măcar în concediu.

Supermarket-ul Național de Artă

Mă aflam într-un mic supermarket, n-aveam nici o treabă acolo, nici măcar nu știu cum am ajuns în fața acelei vînzătoare în vîrstă, cu șapcă și ochelari. Era cald în magazin, mult mai cald decît afară, și asta mi-era suficient. În fața tejghelei, un tînăr o întreabă pe vînzătoare: „Aveți Santal de cireșe?". „Nu mai avem, s-a terminat ieri." „Dar văd acolo o cutie…" „E goală." „Tușnad verde aveți?", întreabă tînărul. „Nu mai avem decît albastru." „Dar ce e aici, doamnă? Muzeu?" În acel moment am înțeles de ce mă aflam în acel magazin: voiam un Santal de cireșe și un Tușnad verde.

Internet-griș cu lapte

Fiind plecat cu treburi din București, m-am dus la un Internet-café din orașul meu natal. Ei bine, cred că era primul loc de genul ăsta în care nu se fumează! Civilizația s-a născut în același oraș cu mine! Înăuntru, numai oameni unu' și unu', maximum clasa a doua, care probabil că oricum s-au lăsat de mult de tutun. Unul s-a apropiat de mine și m-a întrebat: „Tu ești la grădiniță sau la școală?". După cîteva minute a venit un tătic să-și ia băiatul acasă. Copilul a plîns. Am revenit după o săptămînă. Aceeași atmosferă relaxantă. Mda, mă rog, ne-a cam deranjat un pușți care s-a apucat să urle: absolut întîmplător, cred eu, din neatenție, îi dispăruseră 20.000 de sub tastatură…

Vidul plîngerii

Ce ați gîndi dacă lîngă dumneavoastră, în troleu, ar sta o doamnă care ar plînge tot drumul, juma' de Capitală? În ordinea numerelor de pe tricou: a bătut-o soțul, l-a prins cu alta, deces în familie sau tăiat ceapă? Dar nu... La un moment dat, primește un telefon și, tipic feminin, spune: „Vai, fato, plîng de o oră fără să mă opresc, 'tu-i mă-sa lui de fond de ten!".

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Pelerinaj în autocarul Credinței

Multe lucruri pe lumea asta funcționează pe baza unor legi proprii. Pelerinajul e unul dintre ele. Am fost și eu în pelerinaj la moaștele Sfintei Parascheva și, dacă pînă la urmă nu am mai ajuns să le sărut, măcar sînt mulțumit că am văzut tot felul de lucruri.

Un pelerinaj e un drum inițiatic. Treci prin tot felul de greutăți, lupta te purifică și, la sfîrșit, dacă ai trecut probele, vine revelația sau mîntuirea. Ca un netrebnic ce sînt, am ales drumul ușor. Ce să mă înghesui cu toți nespălații prin trenurile supraaglomerate? Să mă lase! Ia să iau eu autocarul Patriarhiei. Am plătit taxa de 1.250.000 de lei, în care intrau dusul, întorsul și ceva cazare, și miercuri de dimineață, de la șase și jumătate pînă la opt și un sfert, pe un frig năpraznic și un vînt tăios care-mi spuneau clar că Domnul mă cam pune la încercare, stăteam și așteptam autocarul care nu mai venea. Între timp, pe lîngă mine se înmulțeau credincioasele și credincioșii clasei de mijloc și de sus, care debarcau din tot felul de autoturisme luxoase. La opt și, în autocarul firmei Nick Trans, începea pînă la urmă pelerinajul. Vorbeam de acele legi proprii. Una din ele e că, la microfonul șoferului, părintele a ținut o slujbă de vreo patruzeci de minute. Ce-or fi zis oamenii din București care, în graba lor către serviciu, își mai ridicau ochii către autocarul Nick Trans și vedeau zeci de oameni închinîndu-se de zor, la toate stopurile? O altă lege, la urma urmei de bun-simț, e că într-o călătorie care durează 9 ore, niște oameni cu credință nu or să asculte Radio Europa FM sau Radio 21. Fiind un drum inițiatic, ore întregi, la casetofonul șoferului, părintele a pus, tare, pentru ascultători, o slujbă în greacă, două casete cu coruri religioase călugărești, o casetă cu muzică religioasă cîntată de măicuțe și chiar și un album al unuia care avea impresia că face o minunată muzică. Delicioase erau versurile lui: „Cît sînt de dator, / Drag Mîntuitor, / Sînt cel mai dator, / Drag Mîntuitor"! De altfel, de cum a început muzica, zecile de bătrîni și bătrîne au ridicat mîinile instinctiv, încercînd să o oprească de la butoanele din tavan. Cineva zicea, în spatele meu: „Ce muzică cumplită, ce pedeapsă de la Dumnezeu, oof!". În zadar, căci nu le-a folosit la nimic: în nici 10 minute, o bună parte din ei dormeau, resemnați. O altă lege de care vreau să fac caz, zîmbind, e că la un pelerinaj autocarul cu credincioși nu oprește, pentru pipi, la un McDonald's sau într-un popas. În baza acestei legi, opririle se fac la biserici. Primul nostru pipi a fost la Episcopia Buzăului.

Aici, un anume domn înalt ca bradul, pe la vreo 50 de ani, le spunea celorlalți băieți din grup: „Om avea apă caldă acolo? Hai să vorbim ca între bărbați. Noi la cur ne mai spălăm cu apă rece, dar dînsele credeți că suportă?". Legea asta totuși nu s-a respectat pînă la capăt. În Iași am mai oprit la Mînăstirea Frumoasa și la Mînăstirea Cetățuia, dar au fost și opriri laice, pe unde a vrut șoferul. Și iată că în cele din urmă, după opt ore, Iașiul se apropie. Un grup de doamne a scos, atunci, cărțile de rugăciuni. Cum zicea una: „Acum, cu burta plină, să încercăm să începem Comunicarea". Este interesant că un pelerin nu crede că, dacă dă un acatist la o biserică, ruga sa ajunge la Dumnezeu. La fiecare biserică pe la care am trecut, toată lumea își copia de pe foile originale și lăsa aceleași acatiste peste tot.

La moaștele Sfintei Parascheva, pelerinii flămînzi sînt obligați să se întîlnească la coadă cu Adrian Năstase – Cucoana Făcătoare de Minciuni

La coadă

La ora opt și ceva seara, cînd m-am așezat la coadă la Sfînta Parascheva, coborîsem deja nenumărate străzi ca să pot ajunge la capătul ei. Șirul gros, pe patru sau cinci rînduri, șerpuia în spatele catedralei Trei Ierarhi pe mai mult de doi kilometri. M-am așezat la coadă și, în clipa următoare, în spatele meu deja se adunaseră patru sau cinci sute de persoane. Erau oameni care veneau special să se așeze la rînd noaptea, sperînd că va merge mai repede și că vor sta numai 6-7 ore, nu 9 sau 10, ca alții. Minunile erau la tot pasul. Curți închise se deschideau brusc și cîte-o țigancă ieșea cu o măsuță plină de pahare cu ceai, „doar cinci mii". Coada era dublată de coada paralelă a celor care vindeau scaune, covrigi, iconițe cu bec, cărți de rugăciuni, de călugărița care strîngea bani pentru Mînăstirea Dumbravele din Bodești, de călugărul care cerea ajutor pentru Sfîntul Pahomie cel Mare – Neamț sau de călugărița care cerea pentru mînăstirea din Onești. Sau de zecile de cerșetori cărora glumeții le spuneau: „Mai stați, că vă dăm mai spre dimineață".

Și totuși, cei care reușeau să ajungă la Sfîntă ieșeau fericiți.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Infracțiuni în Absolut:

MISA a fost omorîtă!

Prostia românească este că de o chestie nu scapi cînd ea e hăituită, arestată, ci tocmai cînd îngropi frica din plămîni, din oase, din creier. Iar cînd lucrul ăsta e gata, românul nostru se fălește cum nu se poate cu asta. Intrați, în București, în pasajul ce leagă strada Academiei de Palatul Telefoanelor. Abia acolo veți avea certitudinea că s-a dus dracului MISA lui Gregorian Bivolaru, chiar dacă el e ascuns bine de poliție. Nea Gregoriane, biete Grig, ți-a murit Mișcarea de Integrare Spirituală în Absolut. Ți-a murit. Un nebun, un inconștient, unul de-al tău pe care l-ai penetrat degeaba a scos la fereastra lui trei steaguri, trei certificate de deces. Pe unul e scris: „Blînda MISA 1987-2004", pe altul: „Majorări de preț! Dame pentru consumație 113%, stupefiante sintetice 116%. Nu includ TVA". Pe ultimul: „Stimați sectanți, pedofili, traficanți, proxeneți de rînd, LOCAȚIE ÎN RENOVARE!". Grigule, tu la ascunzătoare, cu fete, țelină și portocale, ești degeaba! Ți-a murit în pasaj Mișcarea. Mișcarea ta e în lichidare, e utopie second hand. Grigule, după cum ai fugit, ca un cîrnățar, nu ca un vegetarian, se vede că nu ai nimic din absolutul cu care ți-ai penetrat minorele. Uite, în pasaj, un român ți-a omorît Mișcarea. A băut la urină de virgină și s-a uns cu menstruația de ziua a treia pînă i s-a urcat înțelegerea la cap.

Eugen ISTODOR

Năstase se bate pentru putere pe piață și pe moarte

La Focșani, în provincia manechinului Oprișan, ceva se întîmplă în piețe. Mărarul și pătrunjelul stau cuminți la locurile lor. Ba chiar și portofelele, fiindcă marele baron, de cînd a făcut primul milion, nu se mai amestecă prin mulțimi cu gîndurile din tinerețe. Și totuși, ceva se întîmplă.

Buletinele piețarilor dispar din buzunarele proprietarilor preț de cîteva minute, timp în care își lasă datele pe listele cu semnături pentru candidatura lui Năstase la președinție. Taxatorii cer piețarilor actul de identitate, le copiază datele pe liste și apoi semnează în locul acestora. Simplu și eficient. Nimeni nu scapă, iar dacă gogoșarii, castraveții și păstîrnacul ar avea și ei buletine, cu siguranță ar semna pentru candidatura lui Năstase.

Colegii noștri de la *Ziarul de Vrancea* i-au prins la locul faptei, în Piața Moldovei din Focșani, pe taxatorii Tincuța Iordache și Ginel Mălureanu *(foto)*. Luată prin surprindere, Tincuța a declarat pentru fanii ei din toată țara doar că: „Eu atît vă spun: am și eu un director, un administrator, întrebați-i pe dînșii despre chestiunea aceasta". Ginel, în schimb, a fost mai generos în vorbe și bîlbîieli, după cum urmează:

Reporter: Piețarii spun că i-ați obligat să semneze pentru Năstase...

Taxatorul Ginel: ...N-am obligat pe nimeni, i-am întrebat care vor...

Rep.: Dumneavoastră sînteți membru PSD?

Taxator: Nu, nu sînt membru PSD...

Rep.: Și de ce strîngeți semnături pentru Năstase, dacă nu sînteți membru PSD?

Taxator: Dar nu, deci a fost această listă, deci o listă de la... cum se dă pe de-a rîndul...

Rep.: Dar cine v-a dat lista?

Taxator: Deci i-am întrebat... care vor...

Rep.: Dar cine v-a dat lista?

Taxator: Am avut noi liste...

Rep.: De unde să le aveți? Că eu, dacă aș vrea să fac rost de o astfel de listă, n-am de unde.

Taxator: Deci n-am obligat pe nimeni...

Rep.: Dar spuneți cine v-a dat listele astea...

Taxator: De la partid, dar nu știu cine sînt... nici nu știu cum îi cheamă...

Rep.: Și de ce ați umblat să strîngeți semnături? Simpatizați PSD-ul?

Taxator: Păi, dacă ni le-a dat de la servici...

Rep.: De la servici vi s-au dat?

Taxator: Da... dar am rupt lista...

Rep.: Numai una ați avut? Și ați rupt-o? Păi, ați muncit degeaba astăzi...

Taxator: Păi, dacă am văzut că face lumea panaramă...

Rep.: De ce au făcut panaramă, dacă spuneți că nu i-ați obligat? Le-ați falsificat semnăturile oamenilor?

Ginel din Focșani umblînd cu turma mobilă prin piețe după semnături pentru Adrian Năstase

Taxator: N-am obligat, dom'le, pe nimeni...

Rep.: Colega dvs. a fost lîngă dumneavoastră cînd s-au strîns semnăturile?

Taxator: Da, dar...

Rep.: Cum o cheamă pe colega dumneavoastră?

Taxator: Iordache Tincuța...

Rep.: V-ați transformat în agenți electorali...

Taxator: Nu, măi... că nici nu-mi mai trebuie așa ceva...

Rep.: Și după ce completați listele, unde le duceați, că doar nu le puneați în ramă, acasă, le duceați la partid, nu?

Taxator: Da, acolo...

Eugen ISTODOR

Bursa șpăgilor

Șpaga nu-i ca vaca! Șpaga e ca oaia!

O poveste pitorească, al cărei parfum de șpagă îți ia nasul mai ceva ca mirosul de oaie pe care îl au unele vaci, s-a petrecut în anul 2001. Sucursala Brăila a Bankcoop a scos atunci la vînzare, în calitate de creditor la SC Insula Mare a Brăilei SA, cîteva sute de vite, adică tot atîtea vaci pentru lapte, brînză, carne, ouă. Vacile acestea de rasă și familie bună, cum nici în Mall nu prea găsești, au fost cumpărate de cîteva persoane fizice la prețul unei oi medii spre mici. Cum pînă și un țăran de la oraș își poate da seama de diferența dintre o vacă și o oaie, societatea Insula Mare a depus la IPJ Brăila o plîngere penală în legătură cu această vînzare dubioasă de care se ocupase firma Reconversie și Valorificare Active (RVA), în calitate de lichidator al Bankcoop. Cercetările au fost începute și începute au și rămas. La începutul cercetărilor, patronul RVA avea un ditamai morcovul în corp și, cum-necum, morcovul s-a transformat imediat într-o palmă bătută, inclusiv pe umărul patronului. Acesta le povestea unora sau altora, mereu acelorași, că dosarul penal și-a luat un concediu pentru muuu-muuu-muuuult timp. Prietenii oilor și vacilor știu de ce!

Jurnalul lui Șeptelu

Un pas cosmic pentru om

– senzaţionalele voturi ale *Academiei Caţavencu* –

Spaţiul cosmic din vecinătatea Pămîntului a devenit, uşor-uşor, un fel de Valea Prahovei a Căii Lactee. În spaţiul cosmic plutesc cuie, şurubelniţe, saci din plastic, stilouri stricate, CD-uri sparte, într-un cuvînt, peste 100.000 de gunoaie. Deocamdată, ce ne-a atras atenţia au fost şurubelniţele. Un aparat de sudură sau o lădiţă de căpşuni ne-ar fi dat, ca români, mai mult de gîndit. Aşa însă, fiind vorba doar de şurubelniţe, n-am mai stat pe gînduri şi-am votat: e bine sau nu că sînt şurubelniţe în spaţiu?

E BINE

Liviu MIHAIU

E bine. Poate într-o zi, dacă vom ieşi şi noi, românii, cu nişte Dacii spaţiale, e bine să ai pe marginea Căii Lactee şi nişte şuruburi, liţe, şurubelniţe sau curele ca să ni le putem repara.

Alin IONESCU

E foarte bine. Şi să vă spun de ce. Eu obişnuiesc să-mi scot soţia în spaţiu la sfîrşit de săptămînă şi sîmbăta trecută am zis să ieşim undeva mai retras, deasupra Polului Sud, c-acolo nu prea vine lumea. Ne-am suit în Matiz şi-n-tr-o juma' de oră am fost la Taverna Sovieticului. Soţia a comandat mici de focă cu muştar, iar eu am zis să iau ceva deosebit şi-am cerut o porţie de pastramă de berbecuţ „Laika". O minune. Cînd să plecăm, găsesc maşina blocată de o navetă a poliţiei japoneze. Gălbejiţii parcaseră aiurea în faţa mea şi se duseseră să pozeze nişte aurore boreale. Noroc că cerul era plin de şurubelniţe şi, pînă la urmă, am găsit una care s-a potrivit la portbagaj, de-am putut să o mut doi metri mai încolo ca să ajungem acasă să prindem ştirile de pe Cultural.

Viorel MOŢOC

De cîte ori mi-a trebuit o şurubelniţă, n-am dat de ea prin casă. Prin urmare, mutîndu-mă din spaţiul locativ în cel cosmic, pot fi sigur că o să găsesc una, la un moment dat, pe orbită. Ştiţi, eu, cînd o să fiu mare, vreau să mă fac cosmonaut.

Gabriel DROGEANU

Da, sigur că e bine ce se întîmplă în spaţiu. De ce zic asta: eu cred că este o oportunitate pentru noi, ar trebui să profităm de situaţie. Cum? Simplu: construim o flotă de căruţe orbitale, punem nişte disponibilizaţi în ele, le lansăm pe-aici, prin jurul planetei, băgăm la difuzoare vocile de la O-Zone cu „Fiaaaare vechi, fiaaaare vechi c'mpărăăăăm, fiaaaare veeechi!", radem tot ce găsim pe la colţuri, în tomberoane, în navetele lăsate nesupravegheate prin parcări, de la fierbătoare ruseşti pînă la şurubelniţe şi capace de canalizare, le trecem prin mai multe firme ca să recuperăm cîteva rînduri de TVA şi apoi le exportăm. Gata. A, să nu uit: în spaţiu se fumează, oare, tot atît de mult ca în redacţie?

Ioan T. MORAR

După mine, e bine că cerul nostru înstelat dobîndeşte un caracter mai tehnic şi se umple de şurubelniţe, piese de schimb, sticle goale. Aş avea rugămintea, însă, la toţi călătorii cosmici, să nu arunce şi pet-uri, pentru că dau prost la telescop. Cine ştie, zic eu, gîndindu-mă mai serios la această problemă, poate că şi Calea Laptelui nu a fost, la origini, decît o cisternă răsturnată în spaţiul cosmic. Şi, dacă e aşa, urmaşii noştri îndepărtaţi vor vedea Constelaţia Şurubului şi vor avea zodii cu ascendent în piuliţă!

Iulian TĂNASE

Cu riscul de a spune adevărul despre aceste şurubelniţe, voi începe prin a vă relata o mică întîmplare. Într-o dimineaţă, am ieşit din casă ceva mai tîrziu decît de obicei. Era deja seară şi în Cosmos, cartierul unde stau eu în Titan, era un aer plăcut de toamnă. Am făcut cîţiva paşi şi, cu lecţia învăţată de la prietenul A. Duţu, m-am aşezat în cap. În cîteva minute, m-am trezit cu o şurubelniţă în stea în mîna stîngă. I-am mulţumit frumos antigravitaţiei metalo-casnice şi m-am întors acasă. Oamenii mă aşteptau de două zile. Prin urmare, răspunsul este – de ce nu? – „da".

NU E BINE

Alexandru DUŢU

Nu e bine că spaţiul este presărat cu tot felul de şurubelniţe, biele, ştiplaizere, belivarezuri, gomexane, coclendere căzute în baia de ulei, arbori cotiţi la cota 1 etc. Dacă mergi prudent cu maşina, hai că p-astea mai apuci să le ocoleşti, dar dacă într-o curbă găseşti o pată de ulei pe care derapezi? Sau te trezeşti cu vreo prostituată de pe margine în toiul nopţii? De căruţe nesemnalizate nici nu mai zic. Şi apoi mă gîndesc la toţi ţiganii ăştia cosmosari care colectează fier vechi. Cine ştie ce boli mai aduc din spaţiu odată cu fierul ăsta vechi?

Cătălin MATEI

Eu cred că nu e bine să fie şurubelniţe în spaţiu pentru că se poate întîmpla să mergi şi să calci pe una. Părerea mea e că e nenoricire ce au făcut cosmonauţii ăştia, se ştiu ei. Visam, cînd eram mic, să plutesc prin spaţiu şi acuma mi-e şi frică să mă mai duc, că mă trezesc că mă ard în vreun muc de ţigară sau că mi se lipeşte vreo bucată de hîrtie igienică folosită de talpă, să pută în naveta spaţială şi să n-am nici pămînt să mă şterg.

Marius BORŢEA

Nu e bine, pentru că aia nu-i o şurubelniţă oarecare. E laser, frate. Mai exact, e pipiul lui R2D2, roboţelu' ăla rotund la cap care-i dă drumul lu' ciudata maimuţa din puşcărie, să te ţii. La sfîrşit, ce să vezi? Ăla negru, de orbita greu... îl ştii... era caca lu' Ciubaca, mă!

(Să nu uit să spun ce-am auzit: cînd a pus piciorul pe Lună şi a văzut pe ce a călcat, cică Armstrong şi-a-ntors privirea spre România şi-a zis: „Un pas mic pentru mine… Bă, care te-ai căcat în crater, nesimţitule?".)

DEPINDE

Dan STANCIU

Dacă şurubelniţele din cosmos sînt nişte şurubelniţe complexe, cu airbag-uri de sidef reflectorizante, cu procesor de intemperii uterin izolat cu folie de azbest cremos, racordate radial la ecrane catoptrice tip „gondolă", cu sistem de frînare prin infuzie de colagen în reţeaua filtrelor axiale, cu supape abductoare antiîngheţ şi bracţe motrice din ciment cromat, cu aspersor de granule fotoluminescente reglabil manual într-o marjă de 14-15 jeturi pe minut în punct fix sau 16-18 jeturi pe minut la o dispersie aleatorie şi cu mînerul protejat de un manşon de grafit lavabil în abur, atunci e bine. Dacă însă respectivele şurubelniţe sînt din clasa „rustic", pe butuci de fag şi cu alimentarea băii de ulei reciclat direct din puţ, nu e bine, că scîrţîie cerul.

ALTE PĂRERI

Dragoş MUŞAT

(O să vă arăt cum am construit eu această glumă de la vot. Mai întîi găsesc un schepsis fără nici un haz.) Deci: dacă era *în spaţiu*, înseamnă că şurubelniţa din întrebare era *şurubelniţă-stea?* (Ha, ha. Acum urmează gluma.) Sau era *şurubelniţă-cometă?* (Ha, ha, ha. Acum vă arăt cîte glume pot să fac cu aceeaşi glumă.) Deci: şurubelniţă-constelaţie, şurubelniţă-anti-materie, şurubelniţă-antiaeriană, şurubelniţă-soare, şurubelniţă-quasar, şurubelniţă-quarc, şurubelniţă-extraterestră, şurubelniţă-supernovă, şurubelniţă-asteroid, şurubelniţă-meteorit, şurubelniţă-Gagarin, şurubelniţă-căţea, şurubelniţă-spaţiu, şurubelniţă-timp, şurubelniţă-Univers, şurubelniţă-Infinit, şurubelniţă-OZN, şurubelniţă-pitică albă, şurubelniţă-pitică neagră, şurubelniţă-deplasată spre roşu, şurubelniţă-buclă temporală, şurubelniţă-dumnezeu nu aruncă cu zaruri.

Scrisoare deschisă despre vila lui Pașcu ministrul

Domnule Ioan Mircea Pașcu,

Mă numesc caporal în rezervă Eugen Istodor și, în timp ce mata erai ocupat să tai somonul și să faci poante răsuflate sus, în Poiana Brașov, eu m-am deplasat jos, la cîmpie, în satul Mogoșești. Pur și simplu, mă plimbam prin județul Giurgiu, cînd un țăran m-a oprit pe strada din Mogoșești. Dumnealui era rupt în fund, dar fericit că trăise să vadă clipa NATO. Așa că a spus: „Domnule reporter, am verificat, în declarația de avere a ministrului Pașcu nu e această casă, dar noi intrînd în NATO am înțeles că nu trebuie să ascundem nimic aliatului tradițional american care ne-a bombardat Plo-ieștiul, dar ne-a lăsat pe mîna rusului“. Domnule Pașcu, vă rog să mă înțelegeți… acest om s-a jurat pe mă-sa că vila cu etaje multe e a lui mata. Acum, eu ce să fac? Nu am verificat decît la un colonel, care și el a zis că e a lui mata. Deci, te rog, curmă-mi slăbiciunea de a poza, scrie, gîndi despre o slăbiciune a mata de a-ți face căsoiul din poză. Fii omenos cu o poză și spune doar atît: „Există!“. Dacă nu e, nu e, dar de ce imaginea lui mata plutește prin Mogoșești? Ce reformă ai făcut acolo ca să te placă acest țăran și satul lui nenorocit?

Reporter de rezervă
Eugen ISTODOR

România va cumpăra aparatură medicală la kilogram

Nou! Premieră medicală în România și în lume! O anexă a Ordinului 1186/21.09.2004 al ministrului Sănătății pentru aprobarea normelor metodologice privind verificarea îndeplinirii criteriilor de acceptabilitate pentru instalațiile radiologice – aici facem o pauză, ca să vă trageți un pic sufletul – introduce noțiunea de „Dispozitiv medical ca nou“! Cum sună? Fix ca la tîrgul de telefoane mobile și fierbătoare de import! Reforma sistemului medical merge, cu pași rapizi, înapoi. Parcă și văd medicii ieșind cu aparatul de la service, unde i-au băgat cîteva ciocane, l-au antifonat, i-au schimbat bujiile, au reglat puțin uleiul, apoi mergînd cu el prin saloane și spunînd pacienților: „Uite-l, tată, e ca nou! Ce dacă e făcut după prima revoluție industrială, e ca nou!“. Tare mă tem că în curînd o să vină ministerul și cu alte instrumente: seringa ca nouă, spălată bine cu detergent, nu neapărat scump, ci doar eficace, sau medicamentele ca noi, reîncălzite a patra oară în ibric.

Partidul Social-Hipocrat

Gigi Becali aude „La voce qui rit“

Aflat la Oradea, ca să se vadă cu alegătorii sau ca să-i bată, nu se știe sigur, Gigi Becali a declarat că, de cînd și-a lansat candidatura la Cotroceni, e bîntuit de duhuri: „Vin tot felul de duhuri din astea necurate și-mi spune la ureche: «Are dreptate soția ta. Ai înțeles?». Da' vine după aia duhul sfînt și spune: «La luptă, băi Gigi, la război!».“ Interesant. Să vedem dacă nu cumva și duhurile astea urmăresc de la Gigi același lucru pe care îl urmăresc toți cei din anturajul lui: bani contra vorbe. În cazul ăsta, să sperăm că Gigi va da dovadă de luciditate și, ca să le plătească, va scădea doar din salariul lui Dan Pavel. La ale lui Ogăraru și Neaga să nu umble, că ne-așteaptă meciuri grele în campionat.

Gigis Han

La sfaturile lui Dan Pavel și Heidegger,

Becali cumpără timpul și spațiul

Grupul klingonienelor care beau doar clorură de zinc cu lămîie salută vestea că, în sfîrșit, Gigi Becali a devenit fericitul proprietar al unor terenuri pe Lună și pe Marte. De asemenea, grupul miniștrilor Apărării din Forța Stelară care fac aranjamente cu terenurile armatelor lor îl invită pe Gigi Becali la un schimb echitabil: terenurile de pe Lună și Marte contra unor terenuri de lîngă pădurile rezidențiale de pe planeta Aiotip din galaxia Andromeda, respectiv niște terenuri din vecinătatea aeroportului Imperiului din Abația.

Remus și Romulanus

LĂSAȚI-MĂ DRACU'-N PACE! A MURIT JACQUES DERRIDA, PĂRINTELE DECONSTRUCTIVISMULUI, ȘI VOI MĂ-NTREBAȚI DE CE A LUAT BĂTAIE STEAUA LA CLUJ

Anacronica TV

Sportul cu balonul pătrat

Referindu-se la meciul Olanda-Finlanda, cei de la TV Sport ne spun că diavolii roșii i-au învins pe finlandezi cu 3-1. Chiar dacă nu lucrăm la un canal de sport, vă putem comunica următoarele: diavolii roșii sînt belgienii – la echipe naționale; cel mai cunoscut diavol de club este diavolul milanez (AC Milan); „Bătrîna doamnă" nu este bunicuța Iliescu, ci Juventus Torino; „Portocala mecanică" nu este doar un film cu Malcolm McDowell, ci și porecla unei echipe naționale. Cum ar fi sunat „diavolii mecanici" sau „diavolii cu portocale"? În goana după clișee gen „în seara asta Dumnezeu a fost român", o să aflăm, în cazul în care batavii ne bat, că „în seara asta Dumnezeu a fost diavol". Și dacă tot veni vorba de diavolii sau zeii din teren, trebuie să recunosc că și eu îmi alint echipa națională cu astfel de apelative. La meciul cu Cehia am scrîșnit întruna printre dinți: Dumnezeii mă-sii!

Zeiţa Furtuna

Stele verzi la minte

Se pare că rugăciunile mele au fost ascultate. Emisiunea *Stele verzi* de la PRO TV propune un format nou: bătaie cu pumnii între vedete. Nu știu ce faptă bună am făcut de am fost astfel recompensat. E drept, preferam inițial să cîștig la Loto, dar asta e și mai bine. Și am mai observat că aproape întotdeauna cîștigă vedetele mai de bun simț. Să văd VIP-uri figurante cum sînt băgate în corzi este o realizare de-o viață. Singurul neajuns este că, oricît de lungă ar fi emisiunea, tot rămîn totuși o mulțime de vedete nebătute. Regret că nu sînt artist ca să mă cheme și pe mine la PRO TV să bat. Atît de mult mi-aș dori să bat la PRO TV, nu vă imaginați! Mă trezesc uneori că stau cu coatele pe pervaz, privesc clădirea înconjurată de neoane și simt cum îmi pulsează bicepsul. Aș începe să bat de la Acasă TV. După ce termin cu Acasă TV, trec la serialele de „comedie", bat și acolo pînă obosesc, după aia mă duc la Teo, unde răstorn cîteva mese și mă opresc în depozitul de casete cu *Armă mortală* și *Dennis the Menace,* unde stropesc cu benzină și îmi aprind o țigară. Și pe cuvînt, dacă mi s-ar da șansa asta, aș și cînta ceva înainte. Ce, nu merită?

Cătălin MATEI

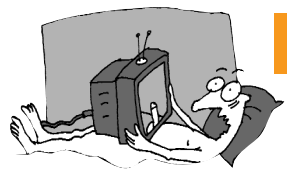

Trampa și ecranul

H Dom'le, am ajuns la concluzia că noi, intelectualii, habar n-avem de cultură. Spre exemplu, dacă Oana Zăvoranu întreabă niște femei simple de pe stradă cine e mai tare: „Thalia sau Paulina Rubio", ele știu să răspundă, dar eu sau Patapievici am amuți. E clar, am citit *Neamul Șoimărești*lor (eu) și-a scris *Omul recent* (el) complet degeaba.

H Numai eu, cu setea mea nepotolită pentru detalii, aș fi putut să observ că doamna care se ocupă de machiaj la *Copiii spun lucruri trăsnite* se numește doamna Covrig.

H Un promo de la PRO TV zice că, iată, s-a terminat Garcea, acuma trebuie să vă mulțumiți cu Louis de Funès. E ca și cum aș zice: acuma, că a murit Beethoven, trebuie să vă mulțumiți și cu Dan Bursuc.

H La emisiunea *Stele verzi* am văzut un show prestat de un campion mondial la fitness. Habar n-aveam că există așa ceva. Oare o fi existînd și un campion mondial la jogging sau un campion internațional la încălzire cu douăzeci de repetări?

H L-am văzut pe Giovanni Becali prezentîndu-și Rolls-ul la emisiunea *ProMotor.* Spunea că, deși are de ceva timp mașina, de-abia a învățat să deschidă portbagajul. Deh, ce vină are el dacă i s-au făcut așa tîrziu ceapa și porumbul pe care le are de cărat de pe cîmp?

H Evident, manelistul Liviu Guță și-a schimbat numele în Reynolds. Eu pun pariu că și-a pus numele ăsta de la niște pixuri și celelalte opțiuni erau Bic Guță, Liviu Parker și Guță Pelikan cu 4 culori.

H Costi Ioniță (invitat la Mihaela Tatu) a făcut cea mai specială dedicație pe care mi-a fost dat s-o aud vreodată: „Dedic această melodie tuturor acelora care își serbează ziua de naștere anul acesta!". Măi Costi, te-ai gîndit sau nu, dar ai nimerit bine, fiindcă 2004 e și an bisect, astfel că nu i-ai lăsat pe-afară nici pe cei de pe 29 februarie. Dar altădată să nu mai mergi pe un public de nișă și să faci dedicații mai generale, cum ar fi: „Dedic această melodie celor care există sau nu există!".

H Pe Realitatea TV aflu că recordul mondial la bostan a fost doborît de un fermier american al cărui dovleac cîntărea 100 de kilograme. În așteptarea mondialului de floare din 2006 de pe stadioanele nemțești, dau pe Alfa TV, unde ne este prezentat același concurs. Singura diferență este că, pe Alfa TV, bostanul cîștigător are 558 de kilograme. Care dintre cei doi redactori o fi mai greu de bostan? Sau e vorba de o politică a trustului din care fac parte cele două televiziuni și fiecare a dat știrea în funcție de segmentul de public pe care vrea să-l acopere?

H Record absolut la emisiunea de paranormal de joi seară, de la Prima TV. Un nene a avut șansa (sau ghinionul) de a intra de trei ori pînă acum în moarte clinică și de a trăi (dacă în moarte clinică se poate zice că trăiești) de tot atîtea ori experiența decorporalizării. Prima dată la patru ani, probabil așa, mai mult în joacă, să vadă cum este. Această primă decorporalizare și-o amintește doar din povestirile mamei, el fiind prea mic. Păi, nu înțeleg, s-a decorporalizat și mamă-sa cu el? Apoi, domnul Vinorel Mîniosu (numele mi se pare predestinat pentru o carieră de decorporalizator) a mai comis-o în două rînduri, pe la 25, respectiv 29 de ani. Partea bună, la cît de des se decorporalizează omul ăsta, ar fi că familia poate să-l scoată de la întreținere măcar iarna.

H Mă uit pe TV Sport la Manchester United – Fenerbahce. În colțul din dreapta sus văd sigla unei alte televiziuni necunoscute mie: MU TV. După inițiale și culorile alb-roșu, pare a fi postul TV al clubului-gazdă. Nu știu dacă, după modelul TVR-ului, există și un Manchester United Cultural sau Manchester United 2, dar un Manchester United Internațional ar fi binevenit.

H La PRO TV am auzit fraza: „Fără de curent electric, locuitorii din comuna cutare își petrec serile în rugăciune, la lumina lămpilor de gaz, sau se uită la televizor". Probabil că au niște televizoare mai ciudate, așa, care funcționează cu benzină. Oare cît o consuma un televizor de-ăsta în oraș?

H Și la Prima TV am auzit o chestie interesantă, rostită de o duduiță, o crainică: „Singura întrebare care-mi vine pe buze...". În fine, nu că m-ar fi interesat mai mult întrebările care-i vin domnișoarei respective în minte, însă nu mă pot abține să-mi exprim o curiozitate: oare cum or arăta punctele alea de suspensie ori exclamațiile ce-i vin nu pe buze, ci în decolteu?

H Noua generație de reclame la detergenți se laudă cu mirosurile acestora. Vedem mai nou la televizor detergenți cu lămîie, cu măr verde, cu pară albastră, cu aromă de perje, cu parfum de dude etc. Dom'le, da' parcă ăștia n-au pic de imaginație: ce bine ar prinde niște detergenți cu arome de fasole cu cîrnați, ostropel de gîscă, rață pe varză și alte chestii! Măcar prin spălare să-și mai pună și pensionarii aromele astea pe haine, că prin pătare oricum nu-și permit.

H De ce e atît de fină ciocolata Milka? De acum, au aflat secretul și țăranii noștri, care ar putea să urmeze exemplul dat de marmote și să-și maseze vacile pe spate. Da' tare mi-e teamă ca nu cumva, tot din cauza tulburelului, să se ajungă pînă la urmă la masaje erotice. Atunci, văcuțele noastre vor fi chiar mai fericite decît suratele din Elveția.

H La Realitatea TV a apărut un nene chel, consilier de la PSD, care a zis, pe tema unui mic scandal cu niște afișe electorale, că „ne-am supus, pentru o perioadă scurtă, legii". Evident că scurtă, nu cumva să bată la ochi.

H Am văzut la Discovery un documentar în care cei doi realizatori au mîncat produse de patiserie presărate cu mac: primul, un cozonăcel, iar al doilea, niște cornulețe. Ambii au cumpărat drăcovenii de testare antidrog și și-au analizat de mai multe ori urina (pișatul, adică – să înțeleagă și cei de la PSD plus PRM), la interval de cîteva ceasuri. Curios, la puține ore după ce au mîncat patiseriile, rezultatul testului a ieșit pozitiv. Și iată cum, fără să vrem, ajungem la Mutu: să vezi că ăsta s-a îndopat înainte de meciul cu Cehia cu covrigi cu mac la trei mii cinci sute, că merg la berea de dres, de după whisky.

H Realitatea TV a trecut printr-un proces cosmetic de rebranding, așadar și-a schimbat înfățișarea, sigla (cu atomul ăla – parcă ar vrea să transmită subliminal că cei de la Realitatea dețin bomba atomică), numerele de telefon, clipurile promo, decorurile, mobila din studio, unele rubrici, unii oameni. Din vechea structură au rămas doar titlul și, din nefericire, tanti aia, care trece prin cadru din cînd în cînd, cărînd un pachet cu merdenele sau macedonii pentru șefa.

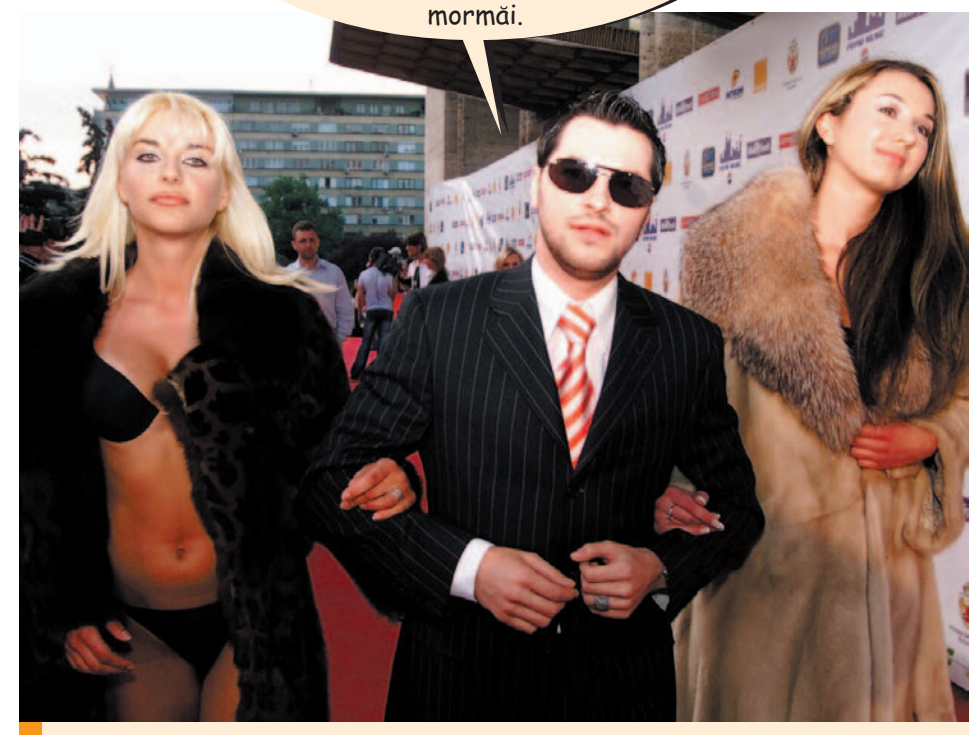
Inițial trebuia să lupt cu Costi Mărculescu și să cîștig io pentru că mormăi melodiile mai bine ca el. Cum Costi nu s-a prezentat, mi l-au băgat în ring pe Liviu Guță și mi-a zis producătoarea că tre' să iau io bătaie, pentru că ăsta mai și cîntă puțin, pe cînd io doar mormăi.

Bogdan Croitoru, un mare antitalent foarte mediatizat pentru că joacă zilnic în proverbul „Fizz își schimbă blana, dar năravul de a se da cîntăreț ba"

Ce să fac, doamna Mona, a trebuit să votez pentru retragerea acreditării ziariştilor de la *România liberă*. Da' ziaru' ăsta e prea partizan şi prea vede totul în negru! De exemplu, în pagina de „Decese" o să vedeţi că toţi oamenii buni, sufletele alese, coloneii (r), colegii nepreţuiţi, mamele iubitoare şi soţiile devotate... toţi, dar absolut toţi, trec în nefiinţă, adică mor pe capete ba fulgerător, ba după o lungă şi grea suferinţă. Doar un încrîncenat ca Băcanu nu vrea să observe că totuşi ceva-ceva s-a schimbat în ţara asta!

Tupeu 2004

Sistem bicameral românesc:

Camera Deputaților și Jenantul României

Țara asta e ca Mutu: îți dă Europa o șansă și tu te tatuezi la inghinali. Dacă Mutu și-a tatuat vreun dragon de prost gust după principiul „Prost-gusturile nu se discută", România și-a tatuat: o corupție mare care scoate flăcări pe nări, un Adrian Năstase care scoate flăcări pe fund, o Securitate care scoate Vadimi și Onișori pe cur. Mutu se lăuda lui Mourinho că el are comportament latin, muții care conduc România se pot lăuda cu un *comportament latrin.* PSD-ul fură, dar vinovată este presa, care trebuie să stea pe coji de nuci, ca să poată Văcăroiu să se facă muci. De ce urîm prostia, citiți în cele ce urmează:

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Senatul României.** Întrucît a publicat cică un articol defăimător la adresa sa, conducerea Senilatului României a decis să ridice acreditarea *României libere* drept pedeapsă și „în consens". De parcă ar fi Senatul de făcut țuică de la Argeș al lui tac-su, Văcăroiu și compania de Senilori împart dreptatea ca Hitler de la Bărbulești. În fond, ce-a făcut PSD-ul e normal: a omorît România liberă în Senat.

Ultra-tîmpeu 2004 (2 puncte): **Paul Păcuraru și Iuliu Păcurariu.** După cum le spune și numele, cei doi lideri din Senat ai Opoziției sînt, ca civism, la nivel de oieri. Dacă din partea PSD-ului ne așteptam să chinuie România cu democrația lui mică, PNL-ul și PD-ul s-au alăturat Puterii la votul împotriva ziarului *România liberă.* „Recunosc că, în momentul discuției din Biroul Permanent, nu am știut de faptul că legea prevede posibilitatea retragerii acreditării unui ziarist, dar nu a unui organism de presă" – a zis Bulă Păcuraru de la PNL-Galați. Iată deci că poți să fii împotriva democrației nu numai dacă ești rău intenționat, ci și dacă ești, pur și simplu, doar prost.

Măgăreu 2004 (1 puncte): **Adrian Năstase.** Cînd iese la înjurat Opoziția prin fabrici și uzine, Adrian Năstase nu uită să amenințe muncitorii cu reîntoarcerea coaliției din '96-2000 – uitînd însă acel amănunt fundamental: opt dintre foștii miniștri PNȚCD-PNL-PD se află la dînsul, în ecuația greșită PSD+PUR. Domnule Năstase, ce-ar fi să lăsați Opoziția în pace și să vă ocupați de ce face un prim-ministru serios ca dumneavoastră, adică de furat alegerile?

Paul Păcuraru, un liberal care a alungat pe bună dreptate niște ziariști din Senat pentru că aceștia tulburau cu uruitul reportofoanelor și scîrțîitul infernal al pixurilor pe hîrtie

Bursucul drastic

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	37 puncte
2. Adrian Năstase	23 puncte
3. PSD	16 puncte

Iliescu a trecut de la Volgă la vlagă

Prinzîndu-l o nouă idee cu gura deschisă, Ion Iliescu a explicat la Sinaia de ce sînt țările occidentale unde sînt: „Au supt timp de secole din vlaga altora!". Domnu' Iliescu, mai încet cu gălăgia, că poate vine supracontrolu' și vă prinde fără bilet în trenul integrării. P-ormă o să plîngeți că v-a dat jos la Oltenița în triaj, lîngă locomotiva părintească – din care, de altfel, după cum vorbiți, nici nu pare că ați fi coborît vreodată.

Lenina Iliescu

Năstase are un zîmbet inteligent care nu zice nimic

Năstase a declarat într-o alocuțiune în care se propunea pe el ca președinte: „România are nevoie de un zîmbet inteligent". Am un mesaj personal pentru premier: „Lasă, Adi, că 8 ani de zile am avut un zîmbet complet cretin drept președinte și tot au avut străinii încredere să ne lase în NATO, adică să ne dea o armă pe mînă. De-acuma e clar că ei nu se uită la față, ci doar la corp, și le plac ăștia mai bătrîiori, mai clătinați și mai slăbănogi. Poate Ponta peste vreo 50 de ani, da' tu în nici un caz, că îmbătrînești ca Marlon Brando".

Zîmbeți de fericire

PSD-ul de partid și de stat, ghici cine va fi eliminat?

Bună ziua. Aici Radio Erevan București România-Armenia-Cehia, scor 0 la 3. Transmitem știrile mai departe. Cristian Diaconescu, președintele Consiliului de Integritate Morală al PSD, a declarat pentru prostul nostru din Radio că, ca să evităm să vorbim cu cacofonii, candidații PSD cu datorii la stat vor fi eliminați, adică vor fi eliminați, adică vor fi chiar eliminați?! Reporterul nostru ne-a declarat că candidații, ca să evităm să evităm cacofonia, cu datorii la stat, nu vor fi eliminați, căci deoarece statul este chiar PSD, ceea ce este evident și prin urmare nu se cade să se elimine PSD pepe pesede, concluzia fiind că, ca să nu mai evităm nimica, candidații de stat cu datorii la PSD vor fi cei eliminați, nicidecum invers. Vremea este în ușoară încălzire.

Candidat dracului

Familia Război a pus campania la rece

Dana Războiu, cunoscută publicului ca celebră proprietară a unei celebre maimuțe, a fost aleasă, la mare luptă probabil, imaginea unei campanii inițiate de ministerul la care lucrează soțul său, ministrul Sănătății. Este vorba de o campanie ce promovează alăptarea. N-ar fi exclus ca, după o campanie electorală plină de promisiuni, pesediștii să se gîndească și la o campanie ce va îndemna populația la supt. Pînă atunci, însă, ar fi interesant de aflat cam cîte campanii s-au organizat, special pentru soțiile demnitarilor, la Externe, Finanțe sau Comerț. Pentru soțiile din popor au fost organizate campanii zilnice doar pe la Agricultură, Gospodărirea Apelor sau Muncă.

Laptele și popcornul

Liceu, hotel al tinereții mele

Conform unei noi reguli a Ministerului Educației, liceele vor primi, la fel ca hotelurile, stele care să indice gradul de performanță și dotările pe care le oferă elevilor. Nu înțelegem de ce se trece la stele cînd se poate inventa un alt sistem, mai lămuritor. Priviți și dumneavoastră. Nu e așa că v-ar fi mai ușor să alegeți între două licee dacă sistemul de clasare ar suna așa: „Liceul cutare, cinci calculatoare, schelet uman, 2 capre + trambulină, Internet, 10 pahare Berzelius de om, tabel formule matematice, flori în geam" sau „Liceul cutare, 1 calculator, craniu de vacă, 10 saltele pentru rostogoliri pe care le-a folosit însuși Cioran, dar la alt liceu, tabel Mendeleev, liliac în formol, DEX, harta României, apă"?

Ani de Ciceu

miliția spirituală

Pentru țară și popor, să servim alt dictator!

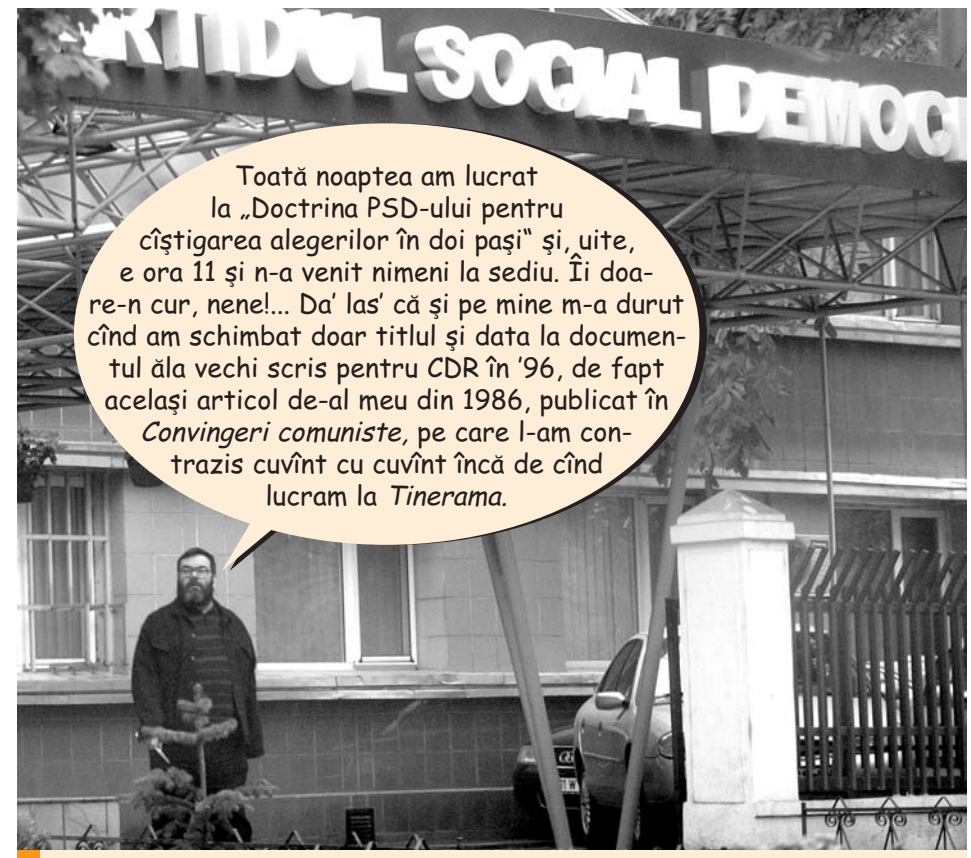
Toată noaptea am lucrat la „Doctrina PSD-ului pentru cîștigarea alegerilor în doi pași" și, uite, e ora 11 și n-a venit nimeni la sediu. Îi doare-n cur, nene!... Da' las' că și pe mine m-a durut cînd am schimbat doar titlul și data la documentul ăla vechi scris pentru CDR în '96, de fapt același articol de-al meu din 1986, publicat în *Convingeri comuniste*, pe care l-am contrazis cuvînt cu cuvînt încă de cînd lucram la *Tinerama*.

Inginerul de Instalații pentru Construcții Politice Bogdan Teodorescu trecînd de la Convingeri Comuniste la Manevre Pesediste pe fondul unor Constrîngeri Pur Materialiste

Unul dintre așa-zișii analiști politici, specialiști în PR și în arta comunicării politice, l-am numit pe „rafinatul" Bogdan Teodorescu, iubea puterea chiar și atunci cînd ea era deținută de PCR, nu de partidele pe la care s-a perindat și le-a păpat banii. Și, înainte de a-l servi și consilia pe potențialul dictator Năstase, Bogdan Teodorescu l-a pupat în cur pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, dictatorul *en titre*. Iată ce spunea tînărul arivist pe cînd era student în anul II la secția de analiști politici de la Institutul de Construcții din București: „Unitatea dialectică a politicii interne și internaționale a României și-a găsit o strălucită reflectare în Cuvîntarea recentă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, rostită la înalta tribună a Marii Adunări Naționale. Ea vine să sublinieze faptul că grija pentru pacea proprie și pacea lumii este linia de conduită izvorîtă din dorința fierbinte a poporului nostru – popor care a avut o istorie dramatică înfruntînd războaie nedorite și conflicte ce i-au amenințat ființa – de a construi în liniște propriul destin. Pe fundalul cursei înarmărilor, pașii concreți de dezarmare și pace propuși la inițiativa președintelui României și ilustrați de Hotărîrea reducerii unilaterale a armamentelor, efectivelor și cheltuielilor militare ilustrează continuitatea conceptuală și practică a unei politici preocupate de destinele omenirii. «*Mai mult ca oricînd* – arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu –, *trebuie puse pe primul plan interesele păcii, asigurarea condițiilor necesare ca uriașele mijloace ce se cheltuiesc pentru înarmare să fie puse în slujba dezvoltării economico-sociale, a soluționării gravelor probleme economice și sociale, inclusiv ale subdezvoltării*»". Nu mai citām din opera măreață de aplicat limbi tinere pe un dos bătrîn și zbîrcit, nu știm dacă se află vreun doctor în sală, în caz că ne vine să vomităm. Am vrut să vă atragem doar atenția că, totuși, Revoluția i-a năruit lui Bogdan Teodorescu șansa de a deveni un mare activist de partid, dar i-a dat-o pe aceea de a deveni trădător de partide!

Punguța cu 2 ghiolbani

Din ciclul „Oameni mici, cazuri de targă":

Justiția bagă Ambulanța la bulău

Victor Ponta, care candidează în Gorj pe listele PSD-ului, a fost acasă la Marcel Tundrea, gorjeanul care a făcut pușcărie 12 ani fără să fie vinovat, și, în numele statului, i-a cerut scuze. Plus ceva voturi, bănuim, în numele PSD-ului. În aceeași idee, credem că Ponta ar trebui să candideze și în Ploiești. Acolo poate să-și ceară scuze de la un alt condamnat, care a scris Guvernului de ț'șpe mii de ori despre injustiția la care a fost supus. Îl cheamă Nichit Păun, a fost lider de sindicat la Ambulanța Ploiești și și-a permis să-l acuze pe Daniel Nicolae, directorul „Ambulanței" Prahova, de corupție, delapidare, fals în acte. Nicolae a replicat și, servindu-se de falsificarea unor acte, i-a desfăcut contractul de muncă. Concediat ilegal, Păun s-a adresat instanței, dar s-a împotmolit la Curtea de Apel Ploiești. Cazul său a fost judecat de Predescu Camelia, soția unui bun prieten al lui Nicolae. În plus, spun unele surse din Ploiești, hotărîrea de a proba ilegalitățile părții adverse s-a lovit în cele din urmă de un nou hop: lui Păun i s-a copt un dosar penal pentru conducerea unei mașini neînmatriculate. Care mașină, culmea, aparținuse chiar Poliției și era, logic, cît se poate de înmatriculată: 32 B 8622. Dovezile procurate de Păun de la București nu au făcut pentru instanțele ploieștene nici cît o ceapă degerată, astfel că s-a pricopsit rapid cu un an de pîrnaie. Uite, de-aia ziceam că ar fi bun un Ponta pe listele de la Ploiești, să-i facă omului revizia de un an.

Poliția Brutieră

Baza americană de la Kogălniceanu este Dracula Park 2

„Fuck!", ar fi zis Donald Rumsfeld cînd subalternii i-au spus luna trecută că autoritățile române organizatoare, respectiv băieții lui Puiu Pașcu de la Ministerul Apărării Naționale din România, insistă ca el să treacă neapărat pe la aeroportul din Kogălniceanu. „What the fuck am I looking for there, for God's sake?", a recepționat un satelit sovietic de spionaj cînd murmura reumatic Rumsfeld în barbă. Și totuși, pînă la urmă, la insistența părții române, Rumsfeld a trebuit să se fîțîie printre maidanezii de pe pista de la Kogălniceanu. După toată tevatura, rămîne o întrebare: why? Pentru că, pînă la urmă, adevărul iese întotdeauna la iveală, am prins niște iețe cu care l-am putea trage pe domnul adevăr la suprafață. În primul rînd, trebuie spus că administrația română știe: americanii nu prea sînt interesați de baza de la Kogălniceanu, în primul rînd din cauza lipsei de interes strategic, și doi, din cauza caracterului dual al aeroportului – civil și militar. Dar de ce să nu se facă niște afaceri, totuși, dacă știm lucrurile astea? Ei bine, un mare latifundiar machedon, care întotdeauna s-a aflat în relații bune cu armata, de la care a și luat mult pămînt pe lîngă București, a cumpărat masiv și ieftin pământ de la țărani în jurul Aeroportului Kogălniceanu. Pentru că psihoza debarcării americane este întreținută în mod sistematic, credeți că nu la fel de sistematic crește și prețul terenurilor din zonă? Ba chiar și numărul celor care nu au relații sus, în minister, ci doar bani de pierdut și care cred că e momentul să cumpere în zonă? Ghinion. La ora actuală, țăranii nu mai au pămînt de vînzare, iar terenurile se negociază cu machedonul respectiv. Care? Nu spunem care, deocamdată, că ne ia la bătaie bodyguardul lui campion.

Donald Duck Rumsfeld

Un scandal cu un istoric penibil:

Scandalul Oprescu și istoricul Giurescu

Sorin Oprescu, medicul și șeful peste tot ce-i iese în cale, l-a chemat în instanță pe colegul lui de la „Universitar", prof. dr. Dan Andronescu. Zice că acesta l-a insultat și calomniat. În perioada de maximă turbulență cînd UMF avea două capete și o singură ceafă, Andronescu l-a acuzat pe Oprescu că are tupeu, că e vlăstar dintr-un arbore atât genealogic, cât și securistic și că, șef peste 'jde mii de organe, între care și câteva spitale, a coborât rangul „Universitarului" de unde era la policlinica care este. Cine l-a văzut la față pe Oprescu jr., a citit presa și a trecut prin labirintul de schele și holuri cutremurate din „Universitar" n-ar zice că Andronescu bate câmpii. La proba cu martori, Oprescu i-a trimis să-l deșifoneze pe Rus (Nadina) și pe Giurescu (fiul). Nadina e jurnalistă la Burci, deci am clarificat problema. Într-o scurtă pauză de demolări la Muzeul Țăranului Român, fostul disident și bătrânul de casă al PSD Dinu C. Giurescu a folosit foarte des cuvântul „regulat" („personalul vine regulat", „tratamentele se fac regulat" etc.). Istoricul atât de regulat i-a mulțumit lui Oprescu că l-a operat de hernie și că se simte bine la șase luni după, astfel că poate merge regulat la M.Ț.R. pentru a chiureta cu satârul urmele lăsate de Horia Bernea și Irina Nicolau. La vremuri noi, anticomuniști regulați!

Dr. Hook and The Medicine Big Show

Apa plată c-un mic răstoarnă candidatul mare

Senzațional! Avem pozele cu care Hrebenciuc ar fi putut să-l șantajeze pe Stolojan! Iată: în timp ce Năstase mușca de la același capăt de slană rîncedă cu alegătorii de la sate, Stolojan o ținea într-o îmbuibare în teritoriu! Huo, moșierii! Voi habar n-aveți de cînd n-au dus românii un mic la gură. Unde vă credeți, în campanie electorală sau la ziua lui Sechelariu? Ăsta trebuie să fi fost telefonul primit de Stolo de la Hrebe, despre care vorbea Băse la Turce: „Alo, domnu' Stolo, te-am văzut! Pune micu' la loc, hoțomanule!"

Iulian Micu

IGP, stație cu distracție

Mașina de poliție furată acum două săptămîni din fața IGP-ului a fost în sfîrșit găsită. La eficiența poliției noastre nu știm dacă mașina a fost găsită și în realitate sau doar în evidențele de la Circulație; eventual, deja înmatriculată pe numele vreunui țigan din Suceava care nu s-a mai sinchisit să șteargă însemnele poliției de pe ea. De pe mașină, hoții nu au furat decît girofarul și stația radio prin care acum pot asculta convorbirile gaborilor. Hai, că girofarul mai găsești să-l vinzi în Vitan la juma' de preț vreunui senator pesedist nostalgic, care n-a mai încăput acum pe liste; cît despre patefonul ăla dolby surround, singurul avantaj ar fi că polițiștii n-or să-și mai consume telefoanele mobile ca să-i anunțe pe infractori că vin în razie.

GiroFarniente

S-a astupat gaura din tricolor cu albul adus din Franța

Sula n-are nimic cu prefectura. Și nici SUA. Dar Franța pare să aibă ceva în comun cu Prefectura București: cele trei culori de la intrare – roșul, albul și albastrul. Or fi la derută, ca să-i atragă din nou în țară pe minoritarii plecați cu cățel, purcel și acordeon în față la Luvru. Probabil că asta urmărește PSD-ul: să aducă populațiile minoritare și în fața Prefecturii, după ce pînă acum le-a adus doar înăuntru, pe funcții.

Franţa şi Costel

Culta noastră cea de toate zilele

Teodosie Tomitanul se roabă la Dumnezeu

Pe lîngă unele trebi specifice mai degrabă muncii de partid și de stat, arhiepiscopul Teodosie Tomitanul mai apucă să prindă și cîte o acțiune ce ține exclusiv de obiectele de activitate pentru care a primit autorizație de funcționare. Omul se prezintă din cînd în cînd, cu trusa de scule, pe la nunți, botezuri și alte alea, mai ales atunci cînd e de lucru pe la ceremonii cu gulere albe. De la o vreme, însă, s-a constatat că în munca sa au apărut unele deficiențe. Ei, nu e vorba că a băgat la nuntă textele de la înmormîntare, nici chiar așa. Nu se pune nici faptul că fostul Snagovean nu se mai obosește să proslăvească el oamenii Bisericii, ci invers: soborul, corul, diaconii, responsabila cu găleata îi cîntă lui. Avem alt exemplu. Cu ocazia unui botez într-o familie PSD, ÎPS a uitat ce nume a primit copilașul și, deși avea și o copiuță după certificat între foile atlasului religios, a glăsuit: „Binecuvîntează, Doamne, pe roaba Ta… Aceasta!…". Vă dați seama: rumoare în incintă, asistența s-a crucit de așa nume, iar fetița sigur i-a zis vreo două printre gingii.

Ceaslovul rău, pisica neagră

Adrian Năstase a pupat-o-n gur' pe Sfînta Parascheva!

Pentru că nu pupase de mult ceva nou, omul Adrian Năstase s-a dus și el la Iași să sărute moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva. Văzînd coada uriașă care se întindea în față pînă la racla cu moaște, Adrian Năstase și-a zis: „Am om!". Astfel că premierul Năstase l-a băgat pe șest, în față, pe omul Adrian, gura lacomă a prim-ministrului putîndu-se astfel bucura fără bătaie de cap de sfintele moaște. Văzînd stresul premierului, îi propunem mai jos alte cîteva variante pentru a pupa pe viitor mai simplu toate sfintele moaște care îi vor mai ieși în cale pe parcursul campaniei electorale: să pupe prin reprezentanți (să-l fi trimis, de exemplu, pe adjunctul Ponta să pupe moaștele – ca să-i povestească și lui cum a fost), să le cumpere direct. „Cît poa' să fie, mă, Șpagă, și moaștele astea?! Ia cumpără-mi-le, să le pup acasă! Și vezi, ia-mi cîte două bucăți din fiecare, să fie una la București și una la Cornu, să am una la cafea și una la înghețată cînd o veni Berlusconi!"

Sf. Curioasă Parascheva

În problema drogurilor, situația poliției române a rămas hașișderea

Serviciul Cazier și Corpuri delicte din Constanța a anunțat într-o conferință de presă că 8 tone de haşiş vor fi arse de polițiști. Daaa, vor fi arse încet-încet-încet, încet, prin Office și Space, de Don mari-Juan Ion Ion, care o să-i dea din țigara lui lu' Lazariuca – ia, păpușel, arde-o și p-asta! –, Lazariuca lu' Raluca Sandu, Raluca lu' Ion Ion și tot așa, pînă cînd băieții or să dea gata cele 8 tone de haşiş, în vreo săptămînă jumate de ars drogu' la guriță.

Drogostea din tei

Cine semnează cuvînt culege furtun

Adrian Năstase a semnat atît de mult la viața lui, încît și-a învățat numele pe dinafară. E drept că și Marian Vanghelie a semnat mult la veața lui, însă, pentru primarul care este, a semna înseamnă a-ți aminti cele mai triste lucruri din alfabet: literele. Spre deosebire de Vanghelie, care este primar și patron al Uzinei „Semnătoarea", Adrian Năstase a avut săptămîna trecută un moment în care chiar nu mai avea ce semna. A pus mîna pe telefon, l-a chemat la ordine pe Vanghelie și i-a spus: „Marian, dă-mi ceva să semnez, că înnebunesc!". Vanghelie s-a conformat imediat și așa a ajuns Năstase să-și pună semnătura pe un manifest francez, găsit într-o mașină străină de către un consilier al lui Vanghelie, manifest ce pledează pentru ca limba franceză să devină „limba juridică a Europei". Două ore mai tîrziu, Vanghelie semna un manifest care pleda ca limba română cu greșeli să devină „limba înjuridică a Europei".

Alexandru Grangur

cu mîinile curat-murdare

În stațiunea Băișoara din Apuseni,

Romsilva plătește vîntul să-i mărture copacii

Ați mai auzit de sintagma „ardelean șmecher"? Folosiți-o după ce citiți mai jos. La Băișoara, în județul Cluj, autoritățile intenționează să facă turismul turismului. Ce ți-e Predealul, ce mi-e Păltinișul! Dracula Park? Vax! Nimic pe lîngă ce vor să facă bravele autorități ardelene ale județului Cluj din zona Băișoara. Parcare de 500 de locuri, sute de cabane, extinderea rețelei de apă, două pîrtii de schi cu lungimea de 3,4 kilometri, instalații de cablu pentru 1.000 de persoane. Ce mai, o treabă absolut europeană. Toate ca toate pînă la fapte. Și faptele sînt de o tristețe fără seamăn. Acum cîteva săptămîni, jumătate din brazii de pe muntele Băișoara, exact cum se observă în fotografia alăturată, s-au dărîmat. De atunci, a început un adevărat complot al tăcerii. Turiștilor care au ajuns în zonă le-a stat inima în loc. Să vezi jumătate de pădure culcată la pămînt este ca și cum ai fi american și ai vedea cum îți cad Gemenii. Frații noștri brazi au căzut, totuși, exact pe direcția aprobată într-un proiect de reabilitare și dezvoltare al prefecturii clujene, care datează de anul trecut. Problema stă în altă parte. Am întrebat pe toată lumea în legătura cu catastrofa și am fost păcăliți în față: Ocolul Silvic (deci Romsilva) spune că pădurea a fost culcată la pămînt de vînt. Cei de la cabana Ministerului Apărării Naționale spun același lucru. Sătenii din Băișoara spun tot că un taifun a ras pădurea. Pădurarii știu pe de rost aceeași lecție. Toată lumea din zonă are o singură variantă: vîntul. Măi, dar vîntul ăsta parcă a acționat la comandă! Rădăcinile întîmplării trebuie căutate în altă parte. De pildă, într-o afacere. Datele sînt simple: pădurea aparține sătenilor din Băișoara, cărora le-a fost retrocedată. Proprietarii au vîndut societăților care vor să investească în turism și toți au vrut să profite. Taifunul misterios a rezolvat trei iepuri dintr-un foc: s-a creat loc pentru o pîrtie privată de schi, s-a produs și cherestea și nici nu se plătește vreo taxă la stat deoarece vîntul este de vină pentru respectiva defrișare. Ați fi crezut că niște ardeleni se pot gîndi la asta?

În Munţii Apuseni au apărut catastrofele folositoare omului: vîntul a ras pădurea pentru a se face pîrtie de schi

Ecologică Contra

Se întîmplă pe Internetul comunei Cornu:

O muncitoare își caută sexul cu mouse-ul!

Despre mine

Sunt:	Femeie
Varsta:	32
Din:	Cornu
Zodie:	Taur
Culoarea ochilor:	nespecificat
Fumator:	Nu
Venit lunar:	Confidential
Domeniul de activitate:	Administratie / Guvern
Studii efectuate:	Sunt la liceu
Statut civil:	necasatorit
Copii:	Nu
Interese:	Sex

Incredibil! Senzațional! Hilar! De foarte de rîs! În comuna Cornu există o femeie de 32 de ani. I se spune Muncitoarea și este elevă la liceu. Muncitoarea de la liceu lucrează în domeniul Admnistrație/Guvern, cel mai probabil la ferma lui Năstase de la Cornu. Muncitoarea este născută în zodia Taurului și ochii ei – atîția cîți au mai rămas – au o culoare de nedescris. La sfatul găinilor din Administrație/Guvern, Muncitoarea s-a înscris pe site-ul de matrimoniale www.noi2.ro. Ea are 32 de ani, este la liceu, lucrează în Administrație/Guvern și vrea sex. Sex, nu zgomot!

Google, probleme, mă'?

Eterna banalitate:

Codrin fură Codrul Vlăsiei

Acum, la sfîrșit de mandat, ce mai înseamnă deputatul PSD Codrin Ștefănescu pentru România, pentru Europa? Păi, uite ce valoare deține: cerbișori lopătari cît calul, aduși și hrăniți pentru poftele lui Ceaușescu, căpriori, făzănei, iepurași, bujorei românești, mărgăritarul, ghimpele, delta rîului Neajlov, Codrii Vlăsiei, cabana Fîntîna cu nuc, Cantonul Islaz și Cantonul Flocosului, toate de secol 19. Adică, a preluat Rezervațiile Naturale din Comana-Giurgiu, prin intermediul Asociației „Bradul". Uriașul Codrin este deputatul care și-a tăiat bucata lui de univers, și-a croit lumea lui. Se poate închide ursuz în lumea asta, poate trăi din vînat, din poamele pămîntului pînă în secolul următor. La ce i-ar folosi lumea toată? Îi e suficientă felia asta. Barba i-ar curge valuri, părul i-ar cuprinde pieptul și picioarele, pleata lipsă ar șterge gîndurile inutile din minte, alea, precum salvarea neamului, bunăstarea omului oarecare. Codrin, în Codrul Vlăsiei, ar fi un prea pașnic Yeti, un prea bun Dracula, pe care membrii PSD de secol 22, în absența inexplicabilă a vînatului cu patru picioare, îl vor alerga cu rachetele lor ecologice, într-un plăcut hunting de pe la apus de strat de ozon.

Eugen ISTODOR

Și începem a ura, pe la Cotroceni a colinda...

Luni, pe la prînz, un domn pe nume Gheorghe Dinu, dacă nu ne înșelăm, a trecut pe la Biroul Electoral Central (BEC) ca să-și depună, oficial, candidatura pentru funcția de președinte al României. Din cîte se pare, nu este vorba de Dinu Gheorghe Vamă, de la Rapid. În fine, ca să nu ne mai lungim cu scrisul și, în consecință, nici cu cititul, haideți să vedem ce conține comunicatul prin care domnul Dinu – candidat la președinție, parcă – anunța presei marele eveniment de luni de la BEC. Mergem direct spre final, unde observăm, iată, că omul oferă poporului o grămadă de virgule puse anapoda, una fix între subiect și predicat. Dar cel mai tare ne-a atras atenția urarea adresată celorlalți candidați (domnul Dinu, din cîte ne amintim, vrea la Cotroceni): „Contracandidaților săi, le urează succes și mult FAYR PLAY". Mă rog, o fi „Fair", nu „Fayr", dar cum adică să urezi cuiva „Fair Play"? Cum ar fi să spui: „Îți urez fair play și însănătoșire grabnică!"? Sau, ca să nu ne îndepărtăm prea mult de zona stadionului, „Îți urez «Nici o masă fără pește!»" ori „Îți urez «Jucați la loz în plic!»".

Loază-n plic

COMUNICAT DE PRESĂ

Staff-ul de campanie al domnului GHEORGHE DINU, candidat independent la Președinția României, transmite electorilor români următorul mesaj: Luni 18 oct. 2004, orele 13.00, la sediul Biroului Electoral Central, domnul GHEORGHE DINU își depune, oficial, candidatura la cea mai înaltă funcție în stat. Prilej cu, care domnia sa, va mulțumi celor care l-au sprijinit sau îl vor sprijini.

Contracandidaților săi, le urează succes și mult FAYR PLAY.

17 oct. 2004

Conf. univ. dr. avocat GHEORGHE DINU

Loc de retrocedat cu capul

Cum a rezolvat Iliescu problema evreiască

Luînd exemplul electoral al lui Vadim, care se arată anul acesta nebun după evrei, nea Nelu a dorit să-și tragă și el imagine de filosemit declarat, cum se poartă acum, înainte de alegeri. Ca atare, prin vocea lui, statul român a recunoscut săptămîna trecută că a întreprins un adevărat măcel împotriva evreilor români, în perioada celui de-al doilea război mondial. A fost însă o manevră electorală, un mod de a abate atenția de la o vină mult mai recentă a statului român față de evreii stabiliți aici. Dezgropînd morții făcuți de alții, cu mult înainte, Iliescu a dorit să-i îngroape subtil pe evreii vii din mandatele sale. Au înviat miile de morți din pogromurile evreiești de acum 60 de ani și au fost trecuți în umbră miile de evrei cu care Ceaușescu a făcut comerț en-gros și en-détail, exportîndu-i contra cost în Israel. Nu s-a spus nimic nici de casele acestora confiscate atunci abuziv de statul român. Și, bineînțeles, nu s-a spus o vorbuliță despre cum același stat român, în loc să le retrocedeze locuințele evreilor vînduți, le-a vîndut și pe acestea. Cînd?... Tocmai în anii de mandat ai filosemitului de 2004, Ion Iliescu. Așa a pățit, de exemplu, Solomon Octavian, a cărui casă a fost preluată de stat pe simplul motiv că acesta a plecat în Israel; imobilul a fost vîndut chiriașului Boeru Gabriel, conform unei legi iliesciene, deși era revendicată de proprietar. După 10 ani de procese în instanță, prin care nu li s-au retrocedat locuințele confiscate, evreii români precum Solomon Octavian sînt pe cale să moară, e drept, nu uciși de gloanțe, de foame sau de sete ca în măcelurile din anii '40, ci dintr-un motiv mai actual, mai „curat", fără vărsare de sînge: de necaz. Despre pogromul acesta tăcut, un fel de „lichidare prin luare de locuință", se va vorbi însă de-abia peste mulți ani, la alegerile din 2064, cînd statul român își va cere scuze pentru atrocitățile lui Iliescu.

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

Descopery

Albastru de Voroneț

Formula albastrului de Voroneț, cu care este pictat peretele sudic al „Capelei Sixtine" a Ortodoxiei, s-a pierdut pe vecie. Cel puțin așa susțin specialiștii români. Se știe doar că în compoziția lui intra un mineral adus de la mari depărtări, numit lapislazuli, *lapis lazzari* sau lazurit, care este un silicat de aluminiu, calciu și sodiu. Zăcămintele de lapislazuli provin din cea mai inaccesibilă provincie a Afganistanului, Badakhshan, unde sunt exploatate de peste 5.000 de ani. În stare naturală, mineralul este amestecat cu sodalit, calcit și pirită. El a făcut obiectul unui negoț înfloritor, în toată regiunea Mării Mediterane. În Evul Mediu, din lapislazuli se obținea *albastrul de Germania*, cu o culoare luminoasă, al cărei nume persan este *madan-e-char*. Maestrul prerenascentist Cennino Cennini descrie pe larg modul de preparare a *albastrului de Germania*, în celebra sa lucrare *Trattato della Pittura.* Secretul albastrului de Voroneț ar putea fi reconstituit din rețetele lui Cennini. Relațiile dintre Italia și curtea lui Ștefan cel Mare erau strânse și o parte dintre meșterii care au făcut Voronețul puteau să fi luat lecții de la italieni. Cennini a scris că lazuritul sau *lapis lazzari* era pisat, iar pulberea obținută era frecată cu apă pe o piatră de porfir, cernută printr-o sită de spițer și amestecată cu „șase uncii de rășină de pin, trei uncii de mastic și trei uncii de ceară nouă, pentru fiecare livră de *lapis lazzari*". Mai departe, pasta obținută se amesteca cu leșie călduță, frământată, decantată și păstrată în băsici de porc. Pentru a-i reda strălucirea, pasta era fiartă împreună cu coșenilă pisată, lemn de băcan și alaun de rocă. Albastrul obținut se putea amesteca, mai departe, cu orpiment, rășină roșie de *sânge de balaur*, indigo, ametist și porumbe. Pentru a fi folosită în tehnica *fresco*, pasta era legată cu gălbenuș de ou, clei de oase de pește sau cazeină. Din *albastrul de Germania* se putea obține și culoarea verde, prin amestec cu orpiment, *àrzica* și *giallorino*.

Mahabharata inflației

Gabriel Drogeanu a gustat din textele alăturate

şi vă poate spune, înainte să-i urmaţi exemplul, cam ce hram poartă:

– primul conţine un concentrat de actual politician cultivat în fosta poliţie politică;
– al doilea e plin de arsură de la dezastrul feroviar „Gugeşti“ pe care oamenii lui Mitrea au încercat s-o dreagă cu un raport coafa(n)t;
– al treilea miroase de la o poştă a spioni începători.

dosarele chiX

Lista lu' Secu se întoarce (III)
Nicolae Medrega, un poliţist politic

Unul din rolurile fundamentale ale CNSAS-ului este deconspirarea foştilor securişti, schimbaţi brusc la faţă după Revoluţie şi care doresc, fără pic de jenă, să acceadă la funcţii publice. Cît de mult contează verdictul CNSAS-ului, într-o ţară în care partidele sînt pline de foşti securişti, vă invităm să judecaţi singuri din cazul următor.

În anul 2000, în partidul lui Virgil Măgureanu, denumit sugestiv Partidul Noua Românie, s-au aciuat, cum era şi de aşteptat, o liotă de securişti cît se poate de învechiţi în rele. Nicolae Medrega, unul dintre ei, a şi candidat la funcţii publice, visînd să ajungă primar în localitatea Bumbeşti-Jiu şi apoi parlamentar român. Şi, bineînţeles, nu şi-a declarat calitatea de persoană care a făcut poliţie politică. După ce a apărut în *Monitorul Oficial* în lista cu securişti a CNSAS-ului, Medrega s-a simţit pesemne brusc vinovat şi şi-a revizuit atitudinea. Adică s-a mutat în Partidul Naţional Liberal, de unde în 2004 a ţintit iar funcţia de primar în localitatea gorjeană. De ce l-au acceptat liberalii atît de lesne pe un tip cu un trecut pătat, consacrat public ca securist? Iată o întrebare care nu a apărut niciodată în săptămînalul gorjean *Timpul*, patronat de Mariana Medrega, sora securistului Medrega. În calitate de diriguitoare de presă şi de sfetnic de taină al baronului Nicolae Mischie, Mariana a contribuit, spun surse locale, la intrarea în PNL a fratelui său. Nu întîmplător, spun aceleaşi surse, *Timpul* a menajat PNL-ul în campania electorală locală, avînd ca miză atît susţinerea lui Nicolae Medrega, cît şi pregătirea unei debarcări în PNL a acoliţilor lui Mischie. De unde se vede că securiştii manipulează în continuare informaţiile, de pe cu totul alte poziţii.

Cum s-a scăpat Mitrea pe fuzeta accidentului de la Gugeşti

Veşti proaspete cu accidentul feroviar de la Gugeşti, din august, ăla cu vagoanele societăţii VGB, distribuitorul RAFO, care au sărit în aer ca molotoavele. Vestea bună: există un raport de cercetare al AFER (Autoritatea Feroviară Română), bine ferecat în seifurile lui Mitrea. Vestea proastă: am pus mîna pe el. Coafat un pic şi semnat de secretarul de stat Panait, de la Transporturi. Ajutaţi de cîţiva specialişti AFER, alţii decît cei care au făcut raportul, am mirosit printre rînduri o serie de scăpări. Hai să le zicem scăpările lui Mitrea! Cea mai mare scăpare de care a fost în stare ministrul a fost cea din dimineaţa evenimentului, cînd, venit la Gugeşti, a declarat că „s-a rupt fuzeta vagonului“ şi că firma producătoare de astfel de piese este vinovată de dezastru. Ancheta AFER nici nu începuse, pentru că incendiul nu era stins. Cum ar veni, Mitrea Gură de Aur ştia ce voia să ştie. Că CFR-ul nu are nici o vină. Ce nu ştia Mitrea este că vagoanele, de felul lor, nu deţin la purtător fuzete, ca basculantele, ci fuse de osie. Aşadar, AFER, după – atenţie – numai patru zile de anchetă (accidentul a avut loc pe data de 15 august a.c.), a confirmat prorocirea lui Mitrea. Nenorocita de fuzetă, eventual după un şpriţ la birtul gării, a pus în cap vagoanele, le-a dat foc şi apoi a făcut poc! Cu menţiunea că inspectorii nu au folosit, totuşi, termenul de fuzetă, fiindcă, din principiu, ceferiştii nu prea obişnuiesc să conducă basculante. Din raport reiese că ancheta AFER nu se bazează pe analiza de laborator a fusului de osie rupt – chestiune elementară, de altfel. Practic, a fost vorba de o simplă inspecţie vizuală. E drept că analiza fusului a fost cerută de inspectorii AFER, a fost şi avizată, pentru luna septembrie, dar n-a fost niciodată realizată, pe motiv că pe 19 august raportul trebuia semnat deja de Panait şi livrat lui Mitrea, ceea ce s-a şi întîmplat. Această din urmă scăpare va face ca SMR Balş, producătorul de osii, să cîştige inevitabilul proces împotriva ministerului. Iar ministerul să plătească din buzunarul tău, măi, dragă cititorule! Aşa, de încheiere: procurorii care cercetează cazul ar face bine să citească acele paragrafe din raport în care se povesteşte cum frînele vagoanelor au cedat cu cîţiva kilometri înainte de locul accidentului (apar referiri la nişte scîntei), dar ceferiştii au lăsat treznul să treacă, buimăciţi probabil de somnul de la ora 4 dimineaţa. E şi ăsta unul din motivele pentru care am decis să răresc călătoriile pe CFR.

Căpitanul Soare are telefon mobil. Vă rugăm să îl sunaţi la 0742...

Îl mai ştiţi pe căpitanul Soare? Băiatul acela aparţinînd unei instituţii încă neidentificate care suna pe la uşile vecinilor lui Horia-Roman Patapiepici şi cerea informaţii despre el? Ei bine, doamnelor şi domnilor, un nou „căpitan Soare“ a apărut pe strada Societăţii Civile! Fireşte, sub alt nume. Evident, şi acesta fals. Pentru că putem să îl deconspirăm pe jumătate, haideţi să vă spunem despre ce este vorba.

Săptămîna trecută, la Muzeul Ţăranului Român s-a prezentat un individ care a spus că îl preocupă problemele acestei instituţii şi, după ce a arătat o legitimaţie de IGP, a spus că se numeşte George Cîmpeanu şi lucrează la un „departament de probleme sociale“. Oamenii i-au cerut să fie mai explicit şi individul a spus că ceea ce se întîmplă cu muzeul „afectează imaginea României în lume“ şi că din proprie voinţă vrea să facă cercetări pentru a rezolva problema. Ca urmare, a vrut să vorbească cu toţi cei implicaţi în protestul împotriva desfiinţării de către conducerea MŢR-ului a sălilor lui Horia Bernea, „Ferestre“ şi „Timp“. Oamenii s-au conformat. Ulterior, unul dintre ei a mai fost sunat de cîteva ori de acest domn de la IGP (?). Luni, am sunat la Inspectoratul General de Poliţie, de unde am aflat că, într-adevăr, la Departamentul de Relaţii cu Publicul există un George Cîmpeanu, care are cincizeci şi unu de ani şi chelie. Falsul Cîmpeanu era tînăr, avînd pînă în 30 de ani. Pentru că acesta şi-a lăsat numărul de telefon, am avut curiozitatea să formăm 0742.201.139 şi să încercăm să vorbim cu el. Prima oară ne-a rugat să îl sunăm după 10 minute întrucît tocmai era chemat de şeful lui. De atunci, şeful lui îl ţine ocupat întruna şi, fireşte, nu mai răspunde. Este extrem de interesant cum a apărut acest domn de la IGP într-un context extrem de agitat pentru că, după întoarcerea directorului Giurescu, acum 2 săptămîni, din tradiţionalul său concediu de 6 luni pe an în America, la muzeu au început epurările printre cei care au protestat. Dar, despre asta, data viitoare. Săptămîna aceasta, împreună cu IGP-ul, vom încerca să aflăm cine este posesorul acestui număr de telefon şi cărei instituţii îi aparţine. Dacă cu primul Soare nu ne-a mers, cu ăsta poate avem noroc.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Ce vrăji a mai construit Romsilva mea (episodul XXXVII şi ceva)

Pădurea din România moare, animalele din pădure se duc şi ele, dar Romsilva nu se predă. Ba din contră. Aveţi în imagini partea văzută a unui pavilion de vînătoare din judeţul Argeş, şi anume de la Mozacu, ridicat în mijlocul unui spaţiu bine căptuşit cu lopătari, potîrnichi, fazani, raţe sălbatice, mistreţi şi, evident, cu demnitarii aferenţi plus armele lor. Valoarea cabanei, care conţine 11 camere plus 2 apartamente, sală de mese cu şemineu şi trofee, sală de conferinţe şi alte facilităţi, este de 12,1 miliarde de lei, sumă care în traducere liberă înseamnă vreo 300.000 de euroi. Pe lîngă imobil au mai crescut un teren de tenis, o parcare, un complex de 400 de hectare în care se cultivă intensiv vînatul. Ca să ştiţi: aici a fost o cabană de vînătoare a lui Ceauşescu. Ea a fost împuşcată şi în locul ei a apărut, normal, o cabană de vînătoare a actualilor ceauşeşti.

Vînătorul melcilor

Ce se-ntîmplă? Nu-nţeleg de ce se face atîta caz de ziariştii care i-am dat afară din Senat. Mare jmecherie! Păi ce, eu numai o dată m-a dat afară chelnerii severi, că cică mi-am pierdut libertatea de exprimare de la primele sute de grame?! Hai sictiri, părerea mea!

Nicolae Văcăroiu, convins că presa e utilă doar toamna, după cules, cînd trebuie zdrobiţi strugurii. Opinia dumnealui.

Dă-i dracului de fraieri, Octave! Să aştepte, că n-au încotro! Le-am ordonat jandarmilor să-i ţină pe Băseşti la uşă la BEC pînă la 10 pe motiv că se spală pe jos. Ce face? Că ce-o să zică mîine presa?... Păi, ce le-am dictat ieri, normal!

Viorel Hrebenciuc şi Octav Cozmîncă, doi pesedişti fericiţi că jocul democratic al alegerilor este atît de simplu cînd eşti la putere încît îl poţi practica după orice reguli vrei tu

Deci: *www.paradisurifiscale.org/psd... User name: „danioanpopescu“... Password: „••••••“... Enter... „Welcome Mister Popescu! You have: 2 new million dollars unread in last 24 hours“...* Cine dracu' îmi trimite comisioane aşa mari în weekend, că-mi ia o oră să le descarc acasă pe dial-up!

dosarele chiXXL

Dan Ioan Popescu, un server credincios de-al lui Năstase, care şi-a încărcat contul la hard cu gigacalorii şi megawaţi

Dan Ioan Popescu, D.I.P.utat sau şmenator?

La sfîrşitul săptămînii trecute, o rachetă cont-cont a traversat tîmplele uituce ale premierului. Uitase că l-a pedepsit pripit pe colegul său de partid, dl Dan Ioan Popescu, pentru eşecul din alegerile locale. Reparaţia nu s-a lăsat aşteptată: Dan Ioan Popescu a fost reinstalat sîmbătă, fără explicaţii, în fruntea Organizaţiei municipale Bucureşti PSD. Mecanismul democratic în baza căruia a fost posibil acest proces paradoxal este numărul uriaş de eurovoturi pe care le aduce cu sine ministrul Industriilor şi Resurselor. Voturile cu multe zerouri în coadă provin din conturile unor Şmecheri pe care ministrul îi pompează cu sume uriaşe de bani. Iată doar un micuţ exemplu. În 2001, „Şmecherii“ primesc fără licitaţie un contract de 122 de milioane de euro; contractul „sare“ în scurt timp la 281 de milioane de euro; în 2003 primesc, fără licitaţie, un contract de 360 de milioane de euro garnisit cu achiziţia (sub formă de cadou) a unei uzine, spălată în prealabil de petele datoriilor; la scurt timp li s-au mai încredinţat direct 147 de milioane de euro; mai primesc apoi, spre comercializare, marfă în valoare de 70 de milioane de euro în 2004. TOTAL (cash): 850 de milioane de euro. Noi ne oprim, de lene, aici, dar să ştiţi că ei n-au avut hodină, aşa că au ajuns în anul electoral la peste 1 miliard de euro. Bine, asta nu înseamnă neapărat că ei n-au dat ceva în schimb. Au dat în primul rînd o gaură uriaşă: în 2004, un audit realizat de o companie străină a stabilit că instituţia aflată în proprietatea statului, de la care a muls D.I.P. pentru „Şmecheri“ gigacontractele, se află în situaţia de faliment. Datoriile companiei depăşesc cu 1.000 de miliarde activele curente. Practic, vorbim despre un nou Bancorex, care se numeşte Hidroelectrica. Ca răspuns la concluzia auditului, ministrul a spus că Hidroelectrica nu poate fi introdusă în faliment pentru că e obiectiv de hoţie, pardon, de importanţă strategică. Pe de altă parte, „Şmecherii“ au dat celor de la care au primit. Unul dintre ei se numeşte Dan Ioan Popescu. Altul este Adrian Năstase. Oricît s-ar duşmăni, cei doi au nişte conturi de rezolvat împreună. Asta înseamnă că nu se pot despărţi. Îi leagă grupul Energy Holding şi VA TECH HYDRO. Şi, în consecinţă, lista candidaţilor PSD pentru Senat, unde locul 1 – Adrian Năstase – e de nedezlipit de locul 2: Dan Ioan Popescu.

Şeful vânătorilor vă explică de ce a înnebunit ursul lui Năstase

Pe 4 octombrie curent, Neculai Şelaru, preşedintele executiv al AGVPS, a rupt tăcerea. În conţinutul unei scrisori fără precedent, preşedintele Şelaru îi reproşează ministrului Petre Daea lucruri pînă acum inimaginabile: „Pe fondul (...) deranjului exagerat în toate categoriile de păduri, îndeosebi prin păşunat şi exploatări forestiere dezordonate, a avut loc o migraţie temporară a vânatului mare, în special a urşilor şi mistreţilor, din zonele înalte spre depresiuni şi dealuri, ceea ce a condus (...) la câteva atacuri aparent inexplicabile ale urşilor asupra oamenilor“. Era cu aproape două săptămâni înainte de măcelul de la Răcădău-Braşov, în care un urs supărat pe viaţă a luat omenirea la omor. Supărarea ursului era provocată de dispariţia pădurii, făcută cu binecuvântarea ministrului Daea, mâna ciungă a lui Năstase. Ba mai mult decât atât, preşedintele Şelaru deplânge împuşcarea selectivă a masculilor dominanţi de urs din observatoare speciale, practicată cu „acordul tacit al Gărzii de Mediu şi al structurilor din teritoriu“ ale Ministerului Agriculturii. Aşa s-a ajuns la destructurarea populaţiei de urşi din ţară, în care predomină femelele şi exemplarele juvenile, care dau o progenitură pipernicită. Comportamentul specific al urşilor s-a modificat şi ei degenerează în continuare, momiţi fiind cu cadavre de animale sau hrăniţi la „troacă“. „(...) Foarte mulţi urşi vor deveni, între timp, dependenţi de hrana oferită de om, iar alţii carnivori, gunoieri, cerşetori“. „Din acest motiv, ursoaicele cu pui sunt forţate să se apropie de om (...). Teama de om se diminuează pe zi ce trece (...), iar prin imitaţie urşii vor deveni în marea lor majoritate semidomestici şi, ceea ce poate fi mai periculos, conştienţi de superioritatea puterii lor fizice în raport cu omul“, mai scrie dl Şelaru. Noi credem că cel mai conştient urs va pleca într-o zi cu trenul la Bucureşti, unde îi va lua faţa ministrului Daea, pentru că l-a lăsat fără pădure.

Alexandru Vărzaru crede că Ei turbează cînd văd ce ştim despre ei:

– între Năstase şi Dan Ioan Popescu e o legătură mai puternică decît orice: banul;
– o scrisoare pierdută şi ajunsă la noi arată ce se întîmplă din cauza vînării excesive a ursului de către Năstase;
– şi mai ştim ceva despre Justiţie: viaţa liniştită a unui judecător depinde foarte mult de deciziile pro-PSD pe care le ia în sala de judecată.

Un judecător de la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie îşi caută dreptatea

Anul Domnului 2004. Al domnului Năstase, în care absurdul kafkian îmbracă forme pure. În care dl Mihai Ciubotaru, judecător la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, la data de 15 septembrie 1998, a depus cerere pentru a fi reînvestit în funcţie. Dl Ciubotaru îndeplineşte condiţiile legii: a lucrat 45 de ani în magistratură şi a primit, din mâna preşedintelui Iliescu, Diploma „Meritul Judiciar“ Clasa I. Singurul „răspuns“ a fost acela că nu şi-a mai luat salariul din 15 septembrie curent, deşi în cursul aceleiaşi zile a judecat 64 de dosare. Nimeni nu i-a comunicat că este eliberat din funcţie, cu atât mai mult cu cât magistraţii pot fi eliberaţi doar prin decret prezidenţial, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru următoarele cazuri: demisie, pensionare la termen, transfer într-o altă funcţie, incapacitate profesională, în urma unei sancţiuni disciplinare, condamnare definitivă pentru o infracţiune. Dl Ciubotaru nu este eliberat din funcţie. Am căutat o explicaţie logică a tăcerii Justiţiei în cazul Ciubotaru şi am găsit o mulţime: dl Ciubotaru a judecat un proces de calomnie, întentat de fostul senator PSD Radu Timofte jurnalistului Ionel Dâlban. Opinia separată a dlui Ciubotaru, care nu subscrie la sentinţa completului, îl ajută pe ziarist să câştige procesul la Strasbourg. Timofte îl ameninţă pe judecător cu represaliile. Alte ameninţări îi parvin în urma sentinţelor date de dl Ciubotaru în procesul lui Miron Cozma şi în condamnarea generalilor Chiţac şi Stănculescu. Între timp, Timofte ajunge şeful SRI, ziaristul moare de inimă rea, iar represaliile nu întârzie să se abată asupra judecătorului, care este avertizat că va fi evacuat din mizeria de cămin unde este cazat de şase ani, de când a fost transferat la Bucureşti. Dl Ciubotaru informează conducerea instanţei supreme că se va caza pe trotuarul din faţa Consiliului Britanic. Asta ca să fie solidar până la capăt cu obiectivele programului de integrare a României în Europa.

Biroul de Investigaţii

Majestate, uite aşa era ursul pe care l-a împuşcat tovarăşul Nicolae Ceauşescu! Cînd m-a trimis să fac „aport!“, de-abia l-am cărat cu Verdeţ, Bobu, Postelnicu şi patru pădurari de la Direcţia I Securitate internă. Trofeu mondial!... Dom'le, o fi avut şi comunismul excesele lui, da' la vînătoare obţinea rezultate mai bune decît voi, monarhiştii!

Spre deosebire de regele Juan Carlos, care l-a lăsat pe Franco să moară de moarte bună, preşedintele Ion Iliescu a obţinut un spectaculos trofeu la dictator mic, cu căciulă de blană, doborît în extra-sezon, la Tîrgovişte

Eu, ca angajată a TVR-ului, primesc salariu de la stat. În schimb, soţul meu, ca ministru, primeşte banii tot de la stat. Ca o încununare a vieţii noastre de familie, copilul nostru pe care îl voi alăpta într-un spot publicitar finanţat de Ministerul Sănătăţii, iată, a învăţat şi el să sugă de mic tot de la stat. Mînca-l-ar mama de bugetar durduliu!...

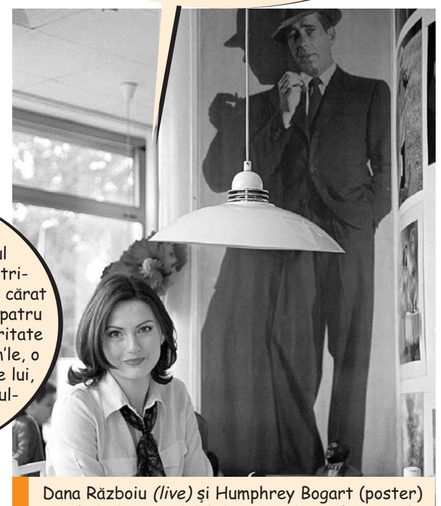

Dana Războiu *(live)* şi Humphrey Bogart (poster) evocînd, după modelul din *Casablanca*, începutul unei frumoase prietenii între familia ministrului şi fondurile Ministerului

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Hip-hopa, fetică!

Ombladon a declarat pentru *Star:* „Dacă eram fotbalist, probabil alergam şi eu după curve mediatizate". În schimb, dacă Mutu ar fi fost rapper, sînt sigur că şi-ar fi făcut 20 de tatuaje cu Dostoievski şi Cheloo de la Paraziţii, s-ar fi dopat cu iarbă şi s-ar fi pişat în liftul Rocsanei Marcu.

Parfum de fumeie

Ilie Dumitrescu îşi deschide o cafenea de super-fiţă: Cafeneaua Armani. Mi-e teamă că suporterii obişnuiţi, ca mine, n-or să-şi permită, la o ţigară, decît apă de cafea din penultima colecţie şi miros de cafea prăjită, în flacoane de 200 de ml.

Moda de la Hăliwood

După Adi Minune, Nicolae Guţă şi-a schimbat şi el numele, devenind Nicolae Reynolds (în cinstea actorului favorit, Burt Reynolds). Sînt convins că exemplul lor va fi urmat şi de alţi manelişti, inspiraţi de alte celebrităţi de la Hollywood: Vali „The Storm" Snipes, Dorel American Ninja de la Popeşti sau Bursuc Ursu' Baloo.

Atenţie cu blondele pe scări!

La Naţional TV, Gina Pistol şi Catrinel Sandu prezintă emisiunea *Nu sîntem blonde.* Am înţeles că au un producător care le spune-n cască, în direct, cum să nu fie blonde, cînd să respire şi unde să ducă microfonul ăla, adică la gură, toanto!

Kissul unei nopţi de toamnă

Sărutul dintre Corina Dănilă şi Alexandru Papadopol (din cadrul telenovelei *Numai iubirea)* a fost lider de audienţă, obţinînd un rating de 8,6%! Asta-i ţara, e clar ce are de făcut Băsescu în telenovela electorală, ca să surclaseze concurenţa: să-l pupe pe Stolojan, la revenirea lui în politică, şi să mai verse nişte lacrimi în episodul romantic despre şantajul PSD.

Rochii care nu se văd se uită

După ce a slăbit zdravăn, Mihaela Tatu şi-a donat hainele rămase mari săracilor. Adevărul e că nu mai suporta să le vadă pe amărîtele alea cum caută prin gunoaiele din faţa blocului fără să fie îmbrăcate sexy, în rochii mulate pe şunculiţe, cum îi plăceau lui Bebe Sexologul.

Manea Mărin miliardar

muzeul figuranţilor de ceară

Viva maldiva

Revista *Viva* a împlinit o sută de numere, fie-i coperţile uşoare şi tirajul masiv. • La aniversare s-au prezentat vipurile obişnuite să-i apară în pagini şi la întruniri, dar parcă nu chiar toate cîte erau aşteptate. • Casa de modă Nichi a adus de la Iaşi cîteva rînduri de haine pe care le-au plimbat încolo şi-ncoace rînduri-rînduri de picioare manechinoase, lungi, antrenate. Din cauza cracilor cu pricina, nu m-am uitat deloc la haine, scuzaţi... • Monica Tatoiu dezvirginase pentru această ocazie o rochie roz fistichiu care-ţi lua ochii. • Alexandre Eram a deflorat şi el, chiar acolo, o sticlă de whisky. După ce aşteptase de i se urîse ca nevastă-sa, madam Esca, să-şi termine conversaţia plicticoasă cu Anna Lesko despre vopseluri bune şi pensule mari, Eram n-a mai avut puterea să înfrunte şi plictisul maladiv al aşteptării la coada din faţa barului. Şi atunci a trecut în dosul tejghelei, a înhăţat un pahar şi o sticlă, şi-a turnat licoarea şi-a gîlgîit-o de nu s-a văzut. • Am fi poftit şi noi cîte o revistă la plecare, dar hostesele dulci ne-au explicat să ne punem pofta-n cui. Ceea ce am şi făcut, folosind cuiele de care ne atîrnaserăm, la venire, hainele în garderobă.

Aş da zilele Craiovei de la mine

Ramona Bădescu a promis, mai demult, că ea personal se va ocupa să-l aducă pe Toto Cutugno să cînte la Zilele Craiovei. „Alora...", a spus ea organizatorilor evenimentului şi a precizat cu glăsciorul ei muiat, bine muiat de un accent italienesc, că deţine totuşi două condiţii fără de care, spiacente, nu-şi poate onora promisiunea. Cea dintîi este să fie declarată ea însăşi cetăţean de onoare al urbei. E chiaro? Iar cea de-a doua, să primească 50.000 de euro – e realmente chiaro?! – din care să-şi asigure onorariul ei, al lui, transportul, cazarea, masa şi cele necesare la aşternut pentru Toto cel Cutugno. Fostul primar al Craiovei, Vasile Bulucea, implicat în organizare ca sponsor, a privit lung, miop şi pofticios către actriţă, a suspinat şi a refuzat. Ramona s-a extras nervoasă din tranzacţii şi a spus un cuvînt care suna cam ca „Merda", da' nu l-am auzit totuşi prea bine, iar ea n-a vrut să-l repete. Cel care s-a bucurat cel mai zdravăn a fost bătrînul Ion Predescu, fost senator PSD şi ministru al Justiţiei în guvernul Văcăroiu, care, avînd susţinerea preainsistentă a fiicei sale Ianca, aşezată pe scaunul de consilier PSD la primărie, s-a implementat el, frecîndu-şi palmele, pe listele cu cetăţeni craioveni de vază şi de viitor.

Superbebe, super-plozi, ah, super-mame!

Am văzut o buluceală de plozi la Teatrul Bulandra de la Grădina Icoanei şi am dat s-o tulesc. Nu-i de mine, mi-am spus, gîndindu-mă că unde-s puştani nu se fumează, iar despre băut nici nu poate fi vorba. Dar mi-au atras atenţia cîteva superbe mămici acompaniate de odrasle şi m-am luat, buimac, după ele. Înăuntru se petrecea lansarea revistei *Superbebe* şi, de dragul supermamelor, am stat să văd pînă la capăt. Am priceput bine că Oana Cuzino, Mona Nicolici, Dana Săvuică, Rita Onişca, Andreea Berecleanu fac, mmm, copii frumoşi. Că indivizi politici precum Cataramă, Guşă, Măgureanu, Tăriceanu, Boureanu au şi ei suflet, din moment ce vin să-şi arate odoarele la un asemenea eveniment. Şi că vedete cu audienţe barosane ca Mîndruţă, Oreste, Cosmin Cernat, Robert Turcescu, Gabriela Vrînceanu, Mihai Dedu lasă fumurile acasă cînd e vorba să devină părinţi de pitici. Copiii defilau într-o dulce devălmăşie, îmbrăcaţi în haine Z. Unii purtau body-uri din colecţia creată de Andreea Esca pentru acelaşi Z al soţului, Alexandre Eram. Nişte actori de la teatrul Libelula interpretau personaje la care puştii se uitau cam năuci, iar mămicile, ah, mămicile, priveau cu candoare către cadourile de la Sanosan pregătite de organizatori. Înăuntru, noua revistă *Superbebe* foşnea promiţător, aşa că am cerut şi eu una. „Şi o mămică, dacă se poate", am zis...

Veninul şi cînepa

Tati, tati, băiatu' lu' nenea Cataramă mi-a pus piedică! Pot să-i dau cu pumnu' în gură sau mai aşteptăm pînă la formarea Guvernului PNL-PD?

Fotodocument: la petrecerea de lansare a revistei *Superbebe,* Guşă & fiul pregătesc ofensiva SuperPeDe

Don Giovanni, nu-mi găseşti şi mie un contract să mă transfer la un alt conte bogat? Ăla vechiu' al meu, ăla de respira greu, îl ştii... s-a cam paradit. Să fie din cauză c-a rămas fără baterii la stimulatorul cardiac în ziua cînd mi-au trebuit mie la epilator?

Ramona Bădescu, protagonista seriei a IV-a din *Caracatiţa,* stînd de vorbă cu Giovanni Becali, un calamar din fotbalul românesc

Scrisoare deschisă în „Office", către juniorul accidentat al lui Năstase

Dragă Mihnea,

Ştim că, data trecută, am scris despre tine nişte lucruri care, din nefericire pentru sursa noastră, nu s-au dovedit a fi exacte. Într-adevăr, n-ai fost în „Office", la Predeal, pe 2 octombrie a.c., cu atît mai puţin alături de prietena ta, căreia, în orice eventualitate, îi cerem scuze dacă i-am pricinuit oarece iureş acasă, cu părinţii. Iar dacă ţi-ai spart capul jucînd fotbal în ziua aceea, aşa cum ne-a informat tatăl tău, Adrian Năstase, ne pare rău, sperăm să nu se mai repete. În plus, nădăjduim că ai fost titular şi c-ai dat două-trei goluri de kinogramă, după ce ţi-ai făcut lecţiile. Oricum, vrem să înţelegi că n-a fost nimic personal: n-avem nimic cu tine, măi, băiatule, ce, ţi-ai tras cumva şapte de zece la ora de desen şi tu nu ştii să mîzgăleşti nici măcar o vilă cu piscină? Şi nici cu Andrei, fratele tău mai mare, n-avem nimic de împărţit, deşi am aflat că merge periodic cu gaşca, în „Office", şi nu mai are timp să joace fotbal cu năpîrstocii fără carnet de conducere, ca tine. Noi chiar credem că eşti un tip simpatic, de viitor (s-ar putea să ai o şansă, dacă intri în partidul liberal potrivit), spre deosebire de taică-tu, premierul. Pe care n-o să-l slăbim nici de-acum înainte, pentru că se poartă urît cu copiii ţării, pe care-i convinge, de la cele mai fragede vîrste, să emigreze. Te aşteptăm, aşadar, la redacţie (Bdul Elisabeta 7-9), pentru a-ţi oferi scuze publice: o prăjitură, un suculeţ, ceva. Sau o gagică de vîrsta ta, căreia să-i examinezi – numai dacă vrei – cercelul din ureche sau buric. Nu te lua după äia mari: cu fetele trebuie să începi devreme. Abia după aia, cînd te faci mare şi cîştigi experienţă, începi să te duci la curve şi să faci politică în Parlament. *(A. C.)*

Localul bălan

Banul de la *Bistro* nu se mai întoarce

Nu de foarte mult timp, s-a deschis în Pasajul Villacros din Bucureşti, vizavi de egipteanul Valea Regilor, un local nou, cu profil ardelenesc şi destul de scumpuţ, ***Bistro*** pe numele lui. Săptămîna trecută, într-o seară mai friguroasă, am poftit la o ciorbă de fasole din meniu. Se întîmplă. Ţi se pune pata şi vrei. Neapărat cu ceapă, eventual roşie. Şi nici nu se găseşte peste tot în oraş. La preţul din meniu, de 60 de mii de lei, chiar îmi creasem nişte aşteptări. Ei bine, după cele 15 minute regulamentare, vin şi cele 2 ciorbe, pentru mine şi prietena mea. Pe o farfurioară, era şi ceapa, într-adevăr roşie. Mamă, Doamne! Cu multă încredere, ne-am urat hămesiţi poftă bună şi ne-am apucat să ne luptăm cu ciorba noastră de fasole. Din păcate, încă din prima clipă ne-am dat seama că lupta e prea uşoară. Ce război e ăla în care tu ai toate armele nucleare din lume, iar inamicul tău, cu un băţ, nu ţine la tăvăleală?

Aveam în ditamai castronul doar 14 boabe de fasole, care încăpeau în două linguri jumătate. Prietena mea avea 8 boabe. Fiindcă le-a terminat mai repede, m-am oferit cavalereşte să îi împrumut două şi să mi le dea ea altă dată, cînd poate. Nu a vrut. Şi asta nu era singura problemă a ciorbei de fasole de la ***Bistro***. Un alt aspect: ce era cu atîta oţet în ciorbă? Jur că nici nu se simţea gustul de fasole, de parcă ar fi fost ciorbă de oţet. Şi de-abia atunci am observat că nici culoarea ciorbei nu era chiar ortodoxă. În loc să fie roşie-maronie, cum e culoarea ciorbei de fasole de cînd a făcut-o Dumnezeu, era albă. În fine. Cu două beri, cu şase chifle, toată afacerea ne-a costat 220.000 de lei. Sînt banii de care îmi pare cel mai rău anul ăsta. Cîte nu aş fi făcut cu ei şi cîte nu aş fi mîncat de atîţia bani! Oricum a trebuit să mai cheltuiesc pentru că, după ciorba asta de pomină, a trebuit să mănînc totuşi ceva.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕; preţ: 🚗🚗🚗.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

🛌 *poţi să şi adormi;*
🛌🛌 *curăţel;*
🛌🛌🛌 *ai grijă pe unde păşeşti;*
🛌🛌🛌🛌 *n-ai putea să mai rabzi?*

Fleoșc, presa mea...

După așteptări seculare care au durat un deceniu, a fost editat *Ghidul Presei Românești.* Publicația poftește să acopere întreaga zonă a presei românești scrise: locală, centrală, coruptă, mituită, mituibilă, independentă sau atîrnătoare, mă rog, toată presa, ce să mai lungim vorba! Evenimentul dădea să decurgă conform uzanțelor. O gazdă, mai exact Mihai Tatulici, urma să dea cuvîntul mai multor specialiști ai domeniilor menționate anterior (cum spuneam, locală, centrală etc., etc.).

Doar că cel dintîi vorbitor, Cristian Tudor Popescu, a clipit nervos din pleoapele cu gene înguste și a decretat tăcere absolută pînă nu dispar din sală politicienii. „Pă onoarea mea că vreau să să ducă de-aici oamenii politici!“, a spus ‘mnealui. Întrucît cererea plină de tradiționalele sale păuri și să-uri părea să aibă un conținut de bun-simț, Traian Băsescu și Cozmin Gușă, veniți împreună la sindrofie, au plecat cu ghidul în mînă și coada între picioare, dîndu-și zăul că nu s-au supărat.

Clubul Român de Stressă

muzeul figuranților de colecție!

VECHI!

Senzațioral!

Din moda anilor ’80 se-ntoarce doar Botezatu!

Prin anii ’80, cînd se-ngîna căciula de astrahan cu căciula-burlan, în România era în mare vogă revista *Moda,* editată de UCECOM. Pe vremea aia, grupul manechinelor care beau doar apă de cișmea cu soia salutau pe „Nicu și Leana unfree“, la fel ca și grupul decoratorilor de URSS. Gulerul de vulpe argintie avea deja locul lui în istorie și în troleu, iar golul din stomac se purta la fel de mult precum cercelul din buric acum.

Am pus mîinile tremurînde și nostalgice pe două din numerele revistei *Moda,* unul din ’80, celălalt din ’86. La numărul din ’80 ne-a atras atenția secțiunea „Mature dressing girls“, cu copii mari acasă. Nu știm (și nici n-am vrea să aflăm) dacă modelele purtau chiloți de tablă pe dedesubt. Semnalăm totuși faptul că pe vremea aia, spre deosebire de ce se întîmplă acum, în revistele de modă apăreau și nevestele șmecherilor, nu doar amantele minore.

În cel de-al doilea număr – mon Popescu-Dieu! – pe cine crezi c-am găsit? A, uitați-l acolo, în stînga, blonziu și, cu mea, cu fața la obiectiv, pe însuși Cătă, pe-atunci doar Cătălin Botezatu. Ce observăm e că-n ’86 se purtau zăpada și fularul roz, precum și un început de freză tip Modern Talking, cu perspective de înflorire în primăvară, cînd ies pe străse băieții cu vehiculele de teren Gloria, produse la „Tractorul“.

Modă bucuriei

VIP-u’ de la cablu
(bîrfe din televiziune)

Poliția programelor TV:

Cum au inventat americanii televiziunea și coperta

Sper să nu vă schimbați părerea bună pe care o aveți despre mine, dar mărturisesc: copertele numerelor 37, 41 și 42 din septembrie și octombrie 2004 ale revistei *TV Mania* sînt inspirate și chiar mi-au plăcut. Problema e că mi-au plăcut atît de mult, încît americanii de la *Esquire*, incapabili să fie originali, au început să le copieze cu o mare nesimțire, încă de acum vreo 7 ani. Singura diferență ar fi că au înlocuit vedetele, după cum urmează: pe Andreea Raicu *(TV Mania* nr. 42, octombrie 2004) au înlocuit-o cu Elizabeth Hurley *(Esquire*, iulie 1997), pe Florin Călinescu *(TV Mania* nr. 41, octombrie 2004) l-au înlocuit cu George Clooney *(Esquire*, octombrie 1999), iar pe Radu Moraru *(TV Mania* nr. 37, septembrie 2004) cu David Letterman *(Esquire*, mai 2000). A doua problemă ar fi că Radu Moraru e mai miop decît ochelaristul lor, că părul grizonat al lui George Clooney e semnificativ mai sexy decît burta lui Florin Călinescu și că leul lor e mult mai puternic decît al nostru.

Tineret, mania țării

Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Duios Elisabeta Rizea

Mai bine de un an de zile *Academia Cațavencu* a găzduit în condiții nițel cam vitrege, adică în subsolul paginii 4, sub interviul lui Eugen Istodor, un demers civic care viza strîngerea de fonduri pentru ridicarea unui monument: statuia Elisabetei Rizea ca simbol al rezistenței împotriva comunismului. Între timp, situația a cunoscut oarecîte turnură, în sensul că cei care rezistă în munți, mai precis în vilele lor de la munte, sînt acum comuniștii, fondurile destinate monumentului s-au retras și încă mai sună adunarea din conturile în lei sau valută de la Banca „Ion Țiriac“, cît despre demersul nostru, acesta s-a mutat din subsol într-un apartament nou-nouț, cu patru camere, semidecomandat, pe Internet. Noua adresă la care o puteți vizita pe doamna Elisabeta Rizea este **www.elisabetarizea.ro**. Deocamdată site-ul este încă la început, însă realizatorii lui ne-au promis că în curînd vor exista destule materiale acolo încît el să devină suficient de interesant și pentru alte categorii de persoane decît bunicu-meu.

Elisabeta Rizea
home articole multumiri donatii
Elisabeta Rizea
Simbol al rezistentei impotriva comunismului
"Trei zile dacă mai trăiesc, da'vreau să știu că s-a limpezit lumea"

Cum o să și-o ia Dana în Barb

Atenție, stimați internauți! De azi înainte, la viruși, troieni, viermi, spam și alte pericole care vă pîndesc la navigarea pe Internet, s-a mai adăugat unul: Dana Barb, sora premierului Adrian Năstase. „Virusul“ *Danabarb* este destul de periculos, prezența lui fiind raportată deocamdată numai pe forumul ziarului *Evenimentul zilei*. Mod de manifestare: *Danabarb* scanează forumurile presei de opoziție (atîta cîtă a mai rămas ea), identifică, apelează telefonic și apoi acționează în judecată pe cel care postează online opinii împotriva domniei sale. Ultima victimă se numește Gabriel Corban, din București. Dînsul a făcut greșeala de a posta sub nume real o informație despre cum a ajuns Dana Barb, de la firma de avocatură la care lucra, la SIF Muntenia. Seara a fost apelat telefonic de însăși sora premierului (de pe mobilul personal 0722.697.745), anunțat că a fost dat în judecată (10.000 euro despăgubiri) și sfătuit ca mai bine să nu facă public procesul. Omul a făcut exact pe dos, de unde și subiectul primei pagini din *Evenimentul zilei* de vineri, precum și sutele de comentarii de pe **www.evz.ro**.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

n Un fost amic de-al meu, actualmente prietenul fostei mele prietene, spunea că nu aduce noroc să fii superstițios și tind să îi dau dreptate. Prin urmare, nu sunt superstițios decât cu numărul 13. Nu mă sperie să văd bufnițele noaptea, să calc pe capacele de canalizare cu 5 sau 6 găuri, să-mi taie calea pisicile negre, să sparg oglinzi, nu-mi pasă dacă mă întâlnesc cu un popă care cară căldări goale. În general, nu mi-e frică de nici una din superstițiile de la **www.oldsuperstitions.com.**

n După cum v-am mai spus, sunt fericitul posesor al unei frumoase și roșii mașini franțuzești. M-am dotat și cu o instalație sonoră adecvată și am purces la îndeplinirea adevăratului plan pentru care mi-am luat mașină nouă, agățamentul. Desigur, înainte m-am documentat serios, riguros și temeinic pe Internet despre figuri, aranjamente și poziții de efectuat cu fata sau fetele la **www.car-sex-positions.com.**

n Și cum stăteam eu într-o zi și mă plictiseam (nu, nu în timpul muncii), am dat peste un site de agra, anta, ame, ptiu, c-am încurcat, a-na-gra-me. Anagramele sunt cuvintele formate din literele amestecate ale unui cuvânt, știți voi. Și m-am apucat și am anagramat. La „Ion Iliescu“ mi-a dat „ice oil in US“, care m-a cam speriat, mă așteptam la ceva cu Moscova și Rusia. Când am băgat „Adrian Năstase“ și am văzut că a ieșit ceva cu ass și dana, am luat-o la fugă și mi-am jurat să nu mai intru niciodată pe **www.wordsmith.org/anagram.**

n Și ca să mă împac cu domnul prim-ministru până în noiembrie Adrian Năstase, am un link special pentru dânsul și, în general, pentru toți oamenii care au mai multe milioane de dolari. Deci, cu numai 8 milioane de dolari – și ce mai înseamnă în ziua de azi 8 milioane de dolari? – se poate vizita Atlantida. Da, ați citit bine. Aveți o șansă unică să vedeți imperiul dispărut și descoperit de curând dacă vă înscrieți la **www.ament.vi/atlantis.**

n Până nu demult, dansul din buric presupunea o fată nurlie, îmbrăcată sumar și oriental, un abdomen plat și capabil de niște mișcări frenetice și muzică turcească sau arăbească. Dar gata, toate acestea s-au schimbat. De fapt, nu toate. S-a schimbat muzica. Acum se poate legăna, pardon, buricul și pe heavy metal. Ce pletoși? Ce ținte și bocanci? Viitorul este al dansatoarelor din buric pe heavy metal de la **www.metalgoddess.net.**

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor:

Prins în Persia

Aceia dintre voi care se pricep la jocuri or să zică: „Ce dracu' le-a mai venit să scrie despre un joc care nu a apărut în ultimele luni?". Ei bine, promit să vă destăinui motivul în finalul cronicii.

Țin neapărat să precizez de la bun început numele lui Michel Ancel, creatorul genial al lui „Beyond Good an Evil" și „Rayman". La „PrinceofPersia", chiar dacă nu a jucat decît rolul unui consultant, ideile lui Michel se văd atît de bine, încît lasă impresia că colegii lui de la Ubisoft au stat și au notat tot ce a zis el.

„PrinceofPersia" este o aventură care reeditează celebrul joc 2D care a făcut carieră pe platformele 386 și 486. Ar fi bine să îl jucați măcar așa, ca să vă prindeți de ce costă mai mult un Pentium 4 decît un Pentium 1.

Povestea e simplă, conflictul la fel, iar personajele, cu excepția monștrilor de inspirație egipteană, sînt puține. Personajul principal, prințul, nu este senzațional. Uneori, mi s-a părut răzgîiat și copilăros, deși, dacă e să ținem cont de cîte zeci de mii de acrobații a făcut la sute de metri deasupra pămîntului, e clar că nu mai putea să rămînă sănătos la cap. Mai tot timpul jocului o să fii însoțit de o gagică, fată de președinte de pe vremea aia, care mai trage cu arcul, dar are talentul desăvîrșit de a muri exact cînd îi-e lumea mai dragă. Tu te mai aperi cît de cît, dar ea nu fuge niciodată din calea armatelor de oameni răi cu săbii. Și chiar dacă tu apelezi la scheme de atac de mare spectaculozitate, ea nu are nici o treabă și te pomenești că trebuie să încarci din nou doar pentru că ea a mierlit-o. În rest, e destul de anostă și se strecoară prin toate găurile din perete, lăsîndu-te pe tine să te urci pe pereți. La propriu.

Camera este una dintre cele mai de treabă camere pe care le-am văzut la astfel de jocuri. Mai face ea cîteva faze, cam gălăgioase, pentru că fiecare schimbare de perspectivă e însoțită de un zgomot, însă, una peste alta, ai acces la foarte multe unghiuri de vedere, ca să te prinzi ce ai de făcut în continuare.

Marele talent al jocului este că în ultima parte îți dă impresia, din cinci în cinci minute, că se termină, cînd de fapt mai ai de făcut alte chestii. În plus, devine chiar romantic și speculează la maximum atașamentul pe care l-ai dezvoltat pentru fată în atîtea ore de joc. Puzzle-urile sînt puține, interesante și au o rezolvare evidentă, dar să nu ziceți nimănui.

O problemă cu care cei care joacă NFS cu două mîini sau Quake cu săgețile vor avea de furcă este numărul mare de taste. Dacă stau să mă uit la calculatorul ăsta la care scriu, am folosit pe întregul parcurs al jocului următoarele taste: Q, W, E, R, T, A, S, D, F, C, space, shift și două de mouse. Încă un pas înainte spre o carieră de pianist.

Ca grafică, nu am nimic să îi reproșez. Nu e claritatea detaliilor din Max Payne 2, ci mai degrabă o seamă de filtre în buna tradiție michelanceliană, care dau o impresia de mister, de vis. Și un alt lucru care face toți banii la jocul ăsta e soundtrack-ul. Încă îl caut pe Internet și chiar l-am găsit pe un CD care costă cît jocul. Merită.

Una peste alta, jocul e o capodoperă care te prinde odată ce te-ai obișnuit cu tastele. Iar acum a venit momentul să vă spun de ce am făcut această cronică: tocmai se pregătește să iasă pe piață continuarea: „The Warrior Within", cu prințul mai neras, mai supărat și mai educat în karate. Și pentru că l-am terminat mai demult pe primul, am zis să-mi dezmorțesc degetele scriind acest text pînă pun mîna pe al doilea.

Game Ovar

Hard de nerăbdare

1 Pentru posesorii de carnet categoria „a mic" (Mobre, scutere și Play Station), Game Racing Simulations Inc. a lansat „Indoor Racing Simulator" *(foto),* un dispozitiv care-ți aduce mașina de raliu direct la tine în sufragerie. Scaun ergonomic (perfect ajustabil), volan, set de pedale și, opțional, un eleron de Dacie, dacă chiar simțiți nevoia să nu cîștigați nici o cursă din NFS Underground 2 (lansarea: pe 15 noiembrie). Costul întregii distracții se ridică la suma de 499 de dolari (pentru modelul PRO, full option), plus vreo 50.000 mămăliga din geam, în caz că sînteți începători într-ale Need for Speed-ului. Atenție: nu lăsați femeile la volan, dacă vreți să mai salvați ceva din bibelourile din bibliotecă.

1 În afară de vestea bună cu TVA inclus (6.930.700 de lei pentru Play Station 2, la Best Computers) avem și alte noutăți pentru fanii consolelor: niște băieți deștepți și exasperați (cum tasta mă-sii să joci shootere și strategii în timp real pe X-Box sau PS2, fără shortcut-uri?!) au ajuns la concluzia că așa nu se mai poate! Și, chiar înainte de a-și arunca jucărelele pe geam, le-a venit o idee glorioasă: să atașeze consolelor mouse-uri și tastaturi, prin intermediul unui dispozitiv – să-i spunem simplu, „device" – cu tot dichisul, plus două porturi de PS/2. Chestie cum nu se poate mai salutară, dacă ne gîndim că Halo 2 vine acușica, de Crăciun, pe consolă (și abia la anul pe vremea asta pe PC!!!). Acu', pe bune: cu banii pentru o placă video Radeon X 800 Pro îți iei două PS/2 și tot îți mai rămîne ceva pentru cinci tastaturi Logitech, plus cinspe hardoaice cu 7.200 de rotații pe minut, de la Mătăsari.

1 În așteptarea lui Half Life 2 (al șaselea preload tocmai a fost lansat de Valve pe Internet), MonsterGecko a lansat așa-numitul „PistolMouse FPS", care nu mai are nevoie de nici o împușcare *(foto).* Pac-pac: e o armă de birou din aluminiu, dotată cu senzor optic la 800 dpi, rotiță de scrol și un preț de 69,25 USD în America. Mă rog, nu că pistol-mouse-ul ar fi prea scump pentru România, dar, personal, eu aș prefera un pistol Carpați pentru jocurile electorale cu Adrian Năstase.

Arond Pumnul

Din nou la cassă

Ciuceanu: încă una și mă duceanu

Săptămîna trecută, Yasser ArAPAPS a citit *Academia Cațavencu* și a fost foarte nuștiucumsăzic de un articol care zicea că deputatul PRM Radu Ciuceanu și-a vîndut sufletul, pe bani, Băncii Internaționale a Religiilor, ceea ce este cu atît mai miegreusăgăsesccuvîntul de vreme ce Ciuceanu este președintele Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții a Camerei Deputaților. Pentru ca abuzul să nu fie singur, ci însoțit de o ironie patriotică, iată ce spune deputatul Radu Ciuceanu în încheierea declarației sale de avere: „Consider că acest chestionar-declarație de avere nu își are sensul și nici meritul de a oglindi ceea ce nu poate fi dimensionat: iubirea de patrie și rezistența directă împotriva bolșevizării țării. De aceea, veritabilii veterani și puținii în viață luptători anticomuniști ar fi trebuit să fie exonerați de acest ignobil chestionar destinat corupților fără de număr". Trecînd peste acest moment stînjenitor, Yasser se gîndește că deputatul Ciuceanu ar putea cerceta abuzurile privindu-se, pur și simplu, în oglindă.

Dormi liniștit, calomnia lucrează pentru tine!

La începutul lunii iulie, Mihai Bogza, pe atunci încă viceguvernator BNR, a declarat, fără să dea vreun nume, că aceeași persoană care s-a aflat în spatele FNI a fost și în spatele Băncii Române de Scont. Cu totul imprevizibil de previzibil, Sorin Ovidiu Vîntu l-a dat în judecată pe Mihai Bogza, pentru calomnie, ceea ce – repetăm – este foarte surprinzător și deosebit de nesurprinzător, avînd în vedere că Mihai Bogza nu a dat nici un nume și nici unul din cele două prenume. Procesul se află pe rol la Judecătoria Sectorului 1 București.

Doamna Ene creditează pe la gene

Din noua componență a Consiliului de Administrație al BNR face parte și doamna Maria Ene care, seara, vine pe la gene și ne șoptește că PRM-ul n-a avut – sau, poate, a avut – prea multă minte atunci cînd m-a propus într-o asemenea funcție, căci eu, adică doamna Ene, am fost director adjunct în fostul și mult prea răposatul Bancorex. Se răsucesc creditele neperformante în mormîntul din piscina Fraților Păunescu văzînd cine a ajuns să ridice mîna în Banca Națională care, Doamne ferește, să ajungă – la indicațiile doamnei Ene, adică la indicațiile mele – să acorde credite neperformante unor frați performanți.

Dolarii trag bine la Ghizari

După cum ați aflat deja din emisiunile de știri ale postului Animal Planet, Emil Iota Ghizari nu mai este prim-viceguvernator al Băncii Naționale. Cel care a semnat de zor bancnotele de 500.000 de lei a fost înlocuit de Florin Georgescu. Și, totuși, spre deosebire de Mihai Bogza, care din viceguvernator BNR a ajuns casnică, Ghizari s-a scos bine de tot, fiind numit sau autonumit șef la societatea de decontări TransFond, cu un salariu de cîteva miare de dolari pe lună. Să fie primite!

Yasser ArAPAPS

Românul s-a născut prolet

Românul a tras dintotdeauna din greu, dar uite că, așa cum vedem și din poza asta, uneori a mai și împins. Iar cînd n-a mai putut nici să împingă, atunci s-a oprit ca să ridice. Ca să ridice salariul în ziua de leafă și sticla la gură în celelalte zile. Te uiți la băieții ăștia și te întrebi la ce împingeau ei cu atîta hotărîre. Că masă de ping-pong nu pare să fie, iar cutie de table nici atît. A, sigur că da: e un strung! O fi vorba de niște muncitori care nu mai aveau răbdare să se producă țeava și plimbau prin curtea întreprinderii utilajul cu care ar fi trebuit s-o facă.

Sfinții muncinici

Povești de adormit Uniunea Europeană

(Ghid de contrabandă)

Dragi cititori, dar mai ales dragă membru al Consiliului Europei! Ceea ce urmează să îți spunem e greu de probat sub actuala administrație politică. Poate nici sub următoarea. Din păcate. Este, firește, o poveste cu feți frumoși și bogați, cu funcții mari în ministere. Pe scurt, este vorba de cum se face contrabandă de stat cu țigări pe direcția UE. Dacă nu știai, e bine să știi că firmele care fac export în UE sînt împărțite în două categorii. Cele care nu au avut niciodată probleme, și ale căror TIR-uri primesc așa-numitul „culoar verde" (cale bătută prin Europa, pînă la destinație, unde sînt în cele din urmă vămuite). Cealaltă categorie primește „culoar roșu", adică controale frecvente la toate vămile din drum. Deci este riscant să cari țigări cu o astfel de firmă. Așa că, la București, Timișoara, Arad, Craiova, Iași și Constanța, cine trebuie vorbește cu cine trebuie de la firmele care pot exporta pe „culoarul verde" și pînă la urmă oamenii se înțeleg. Ești TIR cu mine, sînt drăguț cu tine. Și, sub faldurile autotrenurilor și TIR-urilor cărora UE le acordă încredere, se înghesuie și țigările noastre de contrabandă. Ca șobolanii, sute de TIR-uri se răspîndesc în toată Europa. Domnule din UE, te rugăm doar atît. Spune-le vameșilor dumitale să controleze și TIR-urile românești cu permis de „culoar verde". Se spune că la un transport de țigări se cîștigă sute de mii de euro. Nu în buzunarul poporului român ajung, ci la conducătorii săi. De aceea, ca orice alți români, vrem și noi măcar atît, să moară TIR-ul vecinului.

Țigariada

Arestarea lui Genică Boerică, așa cum a fost să fie și să nu fie, deși a fost

În noaptea de 2 spre 3 octombrie, Genică Boerică a avut un somn agitat. S-a așezat în pat, a închis ochii, dar somnul refuza să colaboreze. S-a apucat să numere oi, dar degeaba. S-a apucat să numere bani, dar erau prea mulți. În acest moment, cîțiva mascați din București se aruncau în paturi și adormeau buștean. Disperat, Boerică s-a ridicat din pat, a lăsat oile în plata Domnului, a lăsat banii în plățile TVA-ului și s-a mutat într-o altă casă de-a sa din Craiova. În clipa imediat următoare, un procuror din București visa că arestează un pește mare. Peștele avea burta plină de icre și icrele miroseau a alcool. Boerică s-a așezat în pat, a închis ochii și a început să numere șlapi. Ajuns cu numărătoarea la 2004, cei cîțiva mascați s-au trezit, și-au privit nevestele cu părere de rău, și-au pus cagulele pe față și au coborît în stradă, unde îi așteptă procurorul care încă se mai gîndea la visul cu peștele mare. Exact cînd Boerică era aproape să adoarmă, procurorul le-a spus mascaților ceea ce aveau de făcut în dimineața aceea: „Avem ceva de arestat la Pitești!". Cu cearcăne violete pe sub ochii săi mici de viezure, Boerică s-a sculat din pat, s-a îmbrăcat încă o dată și s-a îndreptat spre o altă casă de-a sa din Craiova. La Pitești, procurorul le-a spus mascaților: „Mergem la Slatina, avem ceva de arestat acolo!". În cel de-al treilea pat șifonat în acea noapte de corpul său mic și bogat, Boerică a reușit să ațipească și să se viseze numărînd oi îmbuteliate în sticle de vodcă. La Slatina, ordinul procurorului s-a schimbat: „Mergem la Balș, avem un viezure de arestat acolo." Cu vocea lui Dolănescu, oile au început să cînte: „Boerro, Boerro" și „Mulți ani trăiască!". Trecînd în trombă de Balș, procurorul și mascații s-au îndreptat spre Craiova, unde aveau ceva de arestat acolo. La ora 6 și 7 minute, procurorul apăsa cu degetul înarmat pe soneria casei din Craiova unde, cu doar cîteva ore în urmă, Boerică număra oi. Cum nimeni nu i-a răspuns, echipa s-a mutat în fața celei de-a doua case. Însă Boerică se spăla pe dinți în cea de-a treia casă, a cărei sonerie a sunat fix la ora 6 și 32 de minute. Boerică a deschis ușa larg deschisă și a spus: „Domnilor, arestarea e servită!".

Culp fiction

Boerică, rimă cu autor necunoscut

Genică Boerică, maestrul de ceremonii al atîtor petreceri cu politicieni, polițai, bancheri și interlopi, s-a aflat pe vremuri și de cealaltă parte a microfoanelor: a fost tobosar într-o trupă de lăutari. Se întîmpla înainte să facă pîrnaie pentru manevre cu ocaua mică la aprozar și, evident, cu și mai mult timp înainte să se inventeze rambursările ilegale de TVA. În fine, revenim la zilele noastre și consemnăm – aici voiam să ajungem – că, recent, după ce a fost agățat de PNA într-un dosar cu evaziune fiscală (altă speță decît asta pentru care a fost arestat la începutul lunii), un creator anonim a scos, special pentru Genică, o rimă ce amintește vag de cariera de lăutar: „PNA, mașină mică / Unde-l duci pe Boerică?". Haios, dar tare ne temem că, la cîți lăutari lucrează prin cele polițiii, PNA-uri și alte comitete ale statului, răspunsul o să fie „Acase, unde să-l ducem?".

PNAșul

România, țară banieră

Sima, Hossu și Mureșan, toți unu' și tunu'

Ioan Sima, fostul președinte de la Dacia Felix, s-a trezit moțăind într-o conferință de presă în care vorbea despre niște afaceri de prin '93-'94. Personajele cu care Sima voia să se certe sînt Mircea Horea Hossu, Jean François Velut, Ioan Avram Mureșan și alte nume cu conotații penale din anturajul celor 3, dintre care a lipsit doar numele lui Michael Jackson. Mai nimic de reținut, aceleași certuri pe vechile tunuri, care se pare că nici pînă-n ziua de azi nu s-au redistribuit corect în societatea noastră penal dezvoltată. Restul filmului îl știți, dar vă facem și noi un rezumat: ciudatu' Maimuț, turbat la gratii. Da' vine procurorul ăla mic, rotund la buzunar, și cu mînuța aia a lui îi dă drumu' din pușcărie, să te ții. La sfîrșit, ce să vezi? Ăla negru de fura la greu... îl știi... era nașu' lor, mă!

Guvernul Văcăroiu voia să fluidizeze traficul din șanț

Și totuși, ceva-ceva a reușit și Sima să spună în conferința aia de presă. Anume că în perioada de declin a băncii s-a făcut următoarea mare afacere: „Circa 40 de milioane de dolari, la cererea Guvernului Văcăroiu, au fost mobilizați pentru achiziționarea de produse petroliere (benzină, păcură, motorină), avînd în vedere criza de pe piața românească". Cum criza nu s-a redresat, e de înțeles că nea Nicu Văcăroiu o fi cheltuit toți banii pentru nevoi personale. Adică pe antigel.

Evangherla după Ioan

Apropo de Ioan Avram Mureșan: omul ăsta, care a stat cîțiva ani în Elveția la răcoare – și nu pe munți, cum obișnuiesc alți infractori români dornici de aer tare, ci în subsoluri –, mai are încă afaceri în România. Adică mai are în funcțiune o firmă, Prodmobil M, de care se ocupă o asociată: Ana Mureșan, nevasta. Firma Mureșanilor are obiect principal de activitate „producția altor tipuri de mobilier", ceea ce mi se pare și normal: ce altceva decît „alte tipuri de mobilier" putea să producă firma unor oameni cu domiciliu instabil?

Baltazar va acorda consultanță la domiciliu

Firma de consultanță în care Bogdan Baltazar, fostul președinte de la BRD, susține că se va implica de-acum încolo se numește BALTAZAR BOGDAN PF, a fost înființată anul trecut și-l are ca asociat pe Bogdan Baltazar, născut în București la 22-09-1939. Sediul acestei firme de „consultanță pentru afaceri și management" este acasă la asociat, de unde reiese că încă o dată am avut dreptate: după despărțirea de BRD, Bogdan Baltazar va sta acasă. Hai că nu-i chiar o tragedie să ai un ficus pe post de secretară!

Protecția presei

Săniuță a derapat de pe derdeluș în brazdă

Ministrul Administrației și Internelor, Marian Florian Săniuță, a fost și dînsul la întîlnirea națională a polițiștilor specializați în combaterea traficului de persoane, organizată la Sinaia. Cum nimeni nu s-a încumetat să zică un banc cu polițiști, ministrul Săniuță s-a simțit dator să destindă el atmosfera și a declarat următoarele: „Mă pronunț din postura de ministru de stat, ministrul Administrației și Internelor, împotriva oricărei acțiuni care să lezeze exercitarea profesiei de ziarist, mă pronunț pentru protejarea ziariștilor cu ocazia manifestărilor în care dînșii sînt implicați. Pe de altă parte, trebuie să recunoaștem că aplicarea legii nu este selectivă și, din acest punct de vedere, nu trebuie să facem din agresarea unor ziariști ca și din agresarea unor polițiști sau agresarea unor agricultori sau a unor gestionari un capăt de țară“. Se pot trage de aici două concluzii, trei metafore, opt clarificări, unspe' decizii, două'ș'opt de teze științifice și nici o idee. Dar să ne rezumăm la cele două concluzii: 1) aplicarea legii e cam totuna cu agresarea făptașilor; 2) agresarea unui ziarist în nici un caz nu poate fi un capăt de țară. Dar ce poate să fie, domnule Săniuță, dacă nu un capăt de țară? Început de județ sau margine de provincie? Vă zic eu: e centru de Cornu și periferie de Tărtășești.

Nea Nelu față cu redacțiunea

Pe vremuri, cînd savura ness polonez la Editura Tehnică, Ion Iliescu nici nu-și închipuia că va sta vreodată la cafele cu șefii de la NATO. Nici nu se gîndea că va ajunge vreodată la un summit NATO, poate doar în calitate de prizonier de război rece. Dar iată că istoria, imprevizibilă și mai mereu nedreaptă, i-a înșelat așteptările și, săptămîna trecută, Nea Nelu s-a trezit în mijlocul summit-ului NATO de la Brașov. Și, culmea, nimeni nu l-a controlat prin buzunare de dinamită. Intrarea n-a fost însă la fel de permisivă cu presa. La alocuțiunea lui Iliescu de la summit n-a fost lăsată să intre decît Televiziunea Română. Toți ceilalți jurnaliști au fost opriți de jandarmii și de SPP-iștii mobilizați la 70 de metri în fața Casei Armatei. La caravana NATO, cîinele de pază al democrației a lătrat degeaba, iar Nea Nelu nu i-a declarat nimic, nici măcar un „măi, animalule!“.

www.freeex.org

Copos își dorește jucători rapizi și cultivați

După ce am aflat (din *ProSport*) povestea lui Iulian Chiriță, fosta glorie a C.F.R.-ului, despre cum i-a strîns Copos pe rapidiști, prin '90 și ceva, după o victorie în Cupa UEFA, și i-a dus la hotelul Flora, la un concert, l-am apreciat și mai mult pe Mutu, cu Dostoievski și Emineski ai lui. Zicea Chiriță: „Așteptam lăutarii, dar a apărut una grasă. E cea mai tare soprană din țară, ne-a zis Copos, măi băieți, vreau să vă cultiv! Ea se chinuia, săraca, dar noi nu savuram. I-am zis: Nea George, adu, bre, un țambal și o vioară!“. Păi, schiuz mi, băi freierilor și inculților, bat mister Mutu n-ar fi făcut-o grasă pe dna Mariana Nicolesco nici în vecii vecilor. Mai degrabă s-ar fi suit lîngă ea pe scenă și ar fi cîntat împreună cîteva pasaje vesele din Recviemul lui Mourinho sau din Bărbierul de la F.C. Sevilla.

Clanul Mezzosoprano

Unde merge regele rromilor pe jos: la tribunal

Haoleo, ce mîrjevie! Pentru că a cerut „demisia de onoare a barosanilor din Partida Rromilor“, președintele Nicolae Păun l-a dat în judecată pe Regele Cioabă și îi cere pagube morale constînd în două miliarde de lei plus coroana regală.
Iată în anvanpremiera premierei pledoaria apărării:
„Onorată instanță, rogu-vă să te ridici în picioare domnu' judăcător. Inculpatu' jură pă Sfînta Beblee și pă ochii dîn cap să spună numa' adevăru'. Adevăru' este: Haoleo, domnu' judăcător, nu mă nănoroci, domnu'! Îi dau lu' derbedeu' ăsta orice, numa' să nu s-atingă dă coroană. Pupa-ț-aș roba și cocoșelu' lu' dumneatale, domnu' judăcător, nu să poată să stabilim daunele morale în euro, dolari, bluji sau puradei? Ce-o să mai pun io pă cap p-ormă dacă rămîn fără coroană? Bigudiurele lu' coana rejina?! Nu să poate așa ceva, că bigudiurele n-are atîtea petre prețeoase ca coroana. Ce, fără coroana mea rămîne cu onoarea nerepărată, monjer? E un nenorojit, onorată insistanță. L-am primit la mine-n casă ca pă copiii mei fugiț' de-acasă. L-am omenit, am ridicat o iapă dă la masa ca să-i fac loc lui și asta-i răsplata? Să jtiți că dacă-mi ei coroana, Curtea regală dă la Sibiu se va adresa la Curtea aliată și prietenă de la Brusel. Da' mai întîi să ne ridice interdecția.“

Regele și repatrierea!

flagrant deliciu

Astralul folosește furtculisioane

De curînd, Astral Telecom-ul, specializat în serviciul de cablare TV, a început să ofere și servicii de telefonie fixă. Ideea le-a venit de la sine. Dacă tot își făcuseră siglă întorcînd sigla France Telecom-ului, au mers mai departe. Și au făcut și în afaceri invers decît compania franceză, care a ajuns din companie de telefonie fixă, companie și de servicii de cablare TV. Ne punem acum întrebarea ce se întîmpla cu Astralul dacă își lua alte sigle celebre, inversate. Spre exemplu, dacă își lua ca siglă un Johnnie Walker care mergea nu de la stînga la dreapta, ci invers, ajungea să facă un lucru extraordinar. Probabil că obținea din whisky, secară.

Generalul dat de Gaulle

v-am print vrăjitoarelor

Spune-mi superafonică

În Centrul Bucureștiului, aproape de Universitate, mai exact de Facultatea de Litere, au fost postate niște mașinuțe superdeștepte, care se vor da probabil ca premiu la vreo promoție. La prima vedere ai zice că locul a fost ales strategic, ca mașinile să sfideze cu textul „Spunemi supersonică“ alte promoții. Promoțiile de studenți de la Litere. Dar, judecînd la rece, textul e cît se poate de corect și respectă cu totul alte rigori. E scris pentru trafic rutier, adică pe înțelesul oricărui polițist de la Circulație.

Cratimă şi pedeapsă

Dacă vrei, puți

Locul viran din imagine, așa plin de gunoaie cum este, se cheamă că a fost salubrizat. Mai mult, Rosal a ținut să se laude că și-a făcut bine datoria. Restul de mormane de gunoi nestrîns din Capitală, care nu poartă pancartă cu numele vreunei firme de salubrizare, ne miros acum a curată modestie.

Gavril Deşeu

condica de sugestii și reclame

Bună de înfipt în pomii mult prea apropiați de carosabil

După cum se poate vedea, „Săgeata Albastră“ de pe căile ferate are o concurentă pe șosele. De-abia așteptăm să le vedem luîndu-se la întrecere, care întîrzie mai mult, într-o cursă cu același tip de obstacole. Iarna, obstacolul zăpadă, depusă masiv atît pe carosabil, cît și pe liniile de tren. Vara, obstacolul căldură, care dilată șinele, dar și umple pînă la refuz drumurile naționale cu două benzi de mașini plecate la mare. Pentru o competiție 100% echidistantă, ar trebui însă introdus pe traseele CFR un nou tip de obstacol, echivalent celui prezent tot timpul anului pe șosele. E vorba de șinele de cale ferată pline de gropi.

Transport Extrem

Tatăl nostru care vinzi cartofi

Zilnic, societatea comercială „Tatăl și fiii“ vă oferă un bogat sortiment de cabanos cu cartofi prăjiți și salată. Inițial, compania „Tatăl și fiii“ se numea „Mama și tata“. După nașterea primului fiu, numele s-a schimbat în „Tatăl, mama, fiul și mama lu' mama“, după aia s-a schimbat în „Tatăl, fiul și mă-ta“, după aia în „Tatăl, fiii și mă-sa“ și, în final, în „Tatăl și fiii“, cu altă cîrciumă alăturată, numită „Mama și ăla tînăr“.

Cabanos „Trei Brazi“

aberația de libertate

Maica Domnului Reloaded

PELERINAJ la Seuca – Maica Domnului apare din nou pe 4 septembrie. Organizator: Dumitrescu Ioan. Tel. [redacted].

Mie mi se pare foarte frumos faptul că Maica Domnului apare din nou, doar la Seuca. Adică ne putem mîndri cu faptul că a ales România ca să își facă apariția, să intre din nou în circuit. Sau poate e în turneu prin mai multe țări europene! Dar și așa, tot mi se pare marfă. Măcar putem spera că România este introdusă din nou în grupul țărilor unde e bine să ai o apariție-două, așa, de PR.

PeleriNaj Tunaru

comunicare pe care

Șerbet de pește

Și dacă ți-aș da un șerbet de pește? Nu-ți lasă gura apă? Ce n-ai face pentru orice se poate înfuleca, linge, suge, ronțăi, sorbi, clefăi, bea, întinde pe pîine, pe piele, pe dește? Pofta de mâncare, de la Gargantua încoace, nu a prea evoluat, ci doar s-a specializat pe categorii de produse. Dar ideea că poți ucide, fura, minți, batjocori părinți, că îți poți face idol cioplit din brânză, ciocolată sau chipsuri, a cam rămas cu noi și naște în continuare pui vii, dar congelați. Dacă te-ai uita la televizor cu Biblia în mână, ai putea număra din 7 în 7 secunde promovarea voioasă a beneficiilor păcatelor capitale. Cu părerea de rău că al optulea, prostia, nu a încăput pe lista copywriterilor de la agenția Marelui Creativ. Prostia e bonus, superofertă, cum se mai spune. Dacă există un punct G al publicității, atunci e cu G de la Greed, adică Lăcomie pe limba poftcioasă a englezilor. Declinarea neobosită a acestei metehne care a dus lumea la obezitate se petrece zilnic sub ochii noștri superbi și imberbi. Din cauza ei și a unei nehaliri universale ajung bătrâni respectabili să-și fure proteza, tineri normali cu dinți sănătoși să se agațe de degete cu aromă de chips și să fure mireasa pentru mezel, ca în știrile cu moldoveni plătiți în izmene și covoare. Copiii halesc și ei ca sparții, ca să aibă putere să construiască un viitor supraponderal al rebuturilor alimentare care nasc rebuturi mentale. La ce mutre negre și nervoase au masele populare din hipermarket-uri, ai putea crede că, în loc să bea, s-au apucat oamenii să mănânce de necaz. O fi și asta vreo promoție punitivă a Celui de Sus: starea de foamete, în vremuri de supraofertă alimentară. Pasul spre apocalipsă a fost făcut de creatura pofticioasă și obraznică. Creatorul deghizat în sculptor stă în fotoliu și mănâncă ciocolată într-un mod în care nici un om nu ar face-o, cu ambalajul perfect intact. Creatura vrea și ea să bage în ea, ca să zic așa, și își distruge mulajul originar cu ciocanul Lui. E clar că ce e bun și lui Dumnezeu îi place și nu împarte cu nimeni. Căderea omului, în cazul nostru, se confundă cu scăderea hipoglicemiei. Omul a devenit însă un demiurg bulimic și pentru animale. Pe acordurile de Judecată de Apoi din *Carmina Burana* o femeie înghite șuncă. Se uită în dulap și ciupește, într-un orgasm papilar, felii fine, aproape transparente, la vederea cărora țara fuge la frigider. O felie scapă și este simțită de o javră oribilă pe care majoritatea populației ar da-o cu capul de orice. Și o dă. Puțin respect, măi animalelor! Minunată starea de solidaritate umană. Poftă bună la euthanasie!

Răzvan EXARHU

grătar 2004

UR&UP® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea „Români, distrugeți... surpriză!“

Vocea îți gîjîie de la Marlboreanu, scuipi pe jos spută verde, ai cam turna niște bere în vodcă, dar te mai abții un pic. Prietenul tău de la bancă se șterge cu cravata, pe gît, în coate și și-o bagă în chiloți, ca să se poată tîrî mai ușor prin iarbă. Un gardian public se uită excitat cum domnișoara își freacă bucuțele de un copac, încercînd să fie una cu plopul sau ce-o fi el. Din stînga, printre rîndurile de boșorogi care joacă tenis de masă cu piciorul și șah cu piciorul, se strecoară tiptil un prieten. Are 30 de ani și-și tîrăște blugii cei noi prin noroi, sperînd să nu fie văzut. Urmărirea ia accente tragice. Fustele se rup în mărăcini. Transpirația curge șiroaie printre sîni. Gardienii vin și ei tiptil prin spate. Speriată ca un pui de căprioară, o domnișoară scrutează întunericul. Zeci de ochi o privesc lacomi dintre boscheți. Băieții așteaptă o mișcare greșită. Din spate se aude un foșnet lugubru. Fata se întoarce speriată. Gardienii așteaptă încordați următoarea mișcare. Cine va ataca primul? Băieții sau fata?

Băieții murdari o așteaptă pe fată ca muncitorii pe chenzină. Cineva palmează nervos o țigară. Un tip ar vrea s-o ia pe fată prin spate. Fata se întoarce însă temătoare, auzind respirația tot mai apropiată a bărbatului. Un grup de ciori foșnește sinistru printre frunze. Fata se lipește speriată cu spatele de copac. Bărbatul e tot mai aproape și e gata să sară spre copac. Fata îl aude. Face doi pași spre dreapta, adulmecînd boschetul cu pieptul. Bărbatul mai face un pas. Fata simte cum inima i se strînge, tot mai mică. O mișcare greșită și totul s-ar putea transforma într-o tragedie. Fata știe ce riscă, dar curiozitatea e și mai mare. Bărbatul o vede tot mai bine printre frunze – acum îi deslușește chiar și contururile: sînii, pieptul și țițele. Pieptul tremură, încercînd să nu facă nici un zgomot cu inima. Acum e mai sigur ca oricînd: băiatul o va avea pe fată. Încă un pas greșit... al doilea pas greșit în afara perimetrului copacului... Doi, unu... Și! Băiatul sare din boscheți, se repede înspre copacul fetei, fata se întoarce speriată spre băiat, dar nu mai are nici o șansă: băiatul o scuipă pe fată!!! Numai că, surpriză, fata îl scuipă și ea pe băiat!! „Ești scuipat!“ – strigă fata. „Ba tu ești scuipată!“ – se rățoiește băiatul. În acest timp, din tufișuri ies și ceilalți și încep să scuipe. „Scuipat!“ „Scuipată!“ „Ba sînteți toți scuipați!“ – urlă fata, exact în timp ce gardienii răsar ca nesimțiții din pămînt și încep să împartă amenzi pentru încălcarea domeniului public pe iarbă. Asta a fost – o seară super-mega-cool. Apoi toți merg să bea bere, pentru că a doua zi trebuie să meargă la serviciu.

Apropo, de cînd n-ați mai jucat „De-a v-ați ascunselea“ în Cișmigiu cu prietenii? De cînd n-ați mai avut treizeci de ani? Și ce dacă aveți 30 de ani? E vreo problemă? Oricine poate să se scuipe la „Ascunsa“! Încercați și mai vorbim. Scuipat!

Căpitanul Nema

Această rubrică v-a fost oferită de ***UN RAHAT ȘI-UN PEȘTE®*** *(marcă tradițională de tradiție)*

À quoi bon avoir quitté Coasta de azur a Boacii

Dracula și Emil Cioran, două dintre puținele produse românești care merg bine la export, au în comun o înclinație obsesivă către moarte (unul ca practician, altul ca teoretician). Dacă Agathon a eșuat în valorificarea turistică a mitului Dracula, iată că o pensiune agroturistică din Rășinari ne surprinde cu un marketing cel puțin îndrăzneț. Aceasta este situată exact în cimitirul satului, acolo unde se află la odihnă (veșnică) și tratament Octavian Goga și o bună parte a familiei Cioran. Strategie, agronihilism sau simplă coincidență? Cert este că turismul românesc n-a murit. După locație, condițiile se anunță dintre cele mai bune: loc cu verdeață, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin. Iar pentru a rămîne în atmosfera cioraniană s-ar putea organiza pentru turiști și un miniturneu de fotbal cu cranii de om, sport foarte îndrăgit de filozof în copilărie. În atari circumstanțe, mă gîndesc că firesc ar fi ca predarea camerelor să nu se facă la ora 12 ziua, ca în practica hotelieră uzuală, ci la miezul nopții sau la cîntatul cocoșilor, cînd se întorc vîrcolacii în morminte.

Agenția de necroturism montan

Drumul spre înalta societate civilă

Jumătatea Gală a paharului

Putem zice și noi, o dată cu venerabilul nostru coleg, conu' Trahanache, că „o țară fără societate civilă carevasăzică că nu o are“. Adică e de bine, dar să te ferești. Tocmai de aceea, Asociația de Comunicare Ethos și-a dat mîna peste țară cu Delegația Comisiei Europene în România ca să organizeze, între 13 octombrie și 19 noiembrie, ediția a treia a *Galei Societății Civile*. Și, în speranța că datorită ploilor de anul acesta s-a făcut bine și Societatea Civilă din acest sezon, organizatorii invită asociațiile, fundațiile, grupurile de inițiativă, sindicatele sau persoanele fizice din toată țara să își înscrie inițiativele sociale pe care le-au desfășurat în ultimul an într-una din cele 8 secțiuni ale competiției: *Educație și cercetare, Protecția mediului, Apărarea drepturilor individuale/colective, Comportament civic și participare publică, Artă și cultură, Sănătate, Servicii sociale pentru categorii defavorizate, Dezvoltare economică și socială.*

Misiunea *Galei Societății Civile* este să îmbunătățească imaginea publică a sectorului negu-vernamental, oferind cele mai valoroase exemple de activism social. Și ca să fiți siguri că totul este pe bune, iar Societatea Civilă, oricît de firavă, este suficient de matură cît să nu-și fure singură căciula, o să vă facem cunoscută componența juriului. Președinte de onoare – Jonathan Scheele; juriul principal: Cristian Pîrvulescu (Pro Democrația), Dan Manoleli (FDSC), Dumitru Sandu (Universitatea București), Alexandru Lăzescu (Romania Gateway Association), Monica Macovei (APADOR-CH), Silviu Lupescu (Polirom), Mihai Oroveanu, Marian Preda (Universitatea București), Sorin Ioniță (SAR), Adrian Miroiu (SNSPA), Laszlo Potozky (Fundația pentru Parteneriat). Totul sub patronajul Delegației Comisiei Europene în România.

Înscrierile în concurs se fac online, accesînd pagina de Internet a proiectului: www.galasocietatiicivile.ro, pînă pe data de 19 noiembrie a.c.

Săptămîna străinilor

Se pare că extrem-de-mult-prea-binecunoscutul Eric Clapton, în lumea muzicală numit și „slowhand“ (mînă lentă), a fost prins de către poliția dintr-un stat european mergînd cu viteză mult prea mare, drept pentru care i s-a confiscat carnetul. Eee, na! Păi, propunem să i se schimbe numele din „slowhand“ în „fastfoot“! 1 Un alt incident rutier, de data asta în America. Un șofer a fost oprit la un control de rutină. Nimic special. Polițiștii au descoperit că șoferul era puțin turtit de băutură. Din păcate, iarăși nimic special. Se pare, însă, că participantul la trafic avea și un picior în ghips. După ce i-au confiscat permisul, polițiștii l-au dus la un spital pentru a verifica alcoolemia. Probabil că a băut ca să își facă, săracul, curaj să urce la volan. 1 În Berlin, o femeie din districtul Marzahn are o pasiune foarte ciudată pentru colecționarea de biciclete. În vîrstă de 44 de ani, femeia a „colecționat“ 80 de biciclete din împrejurimi. Polițiștii au organizat o zi specială în care lumea din cartier poate să vină și să vadă dacă bicicleta personală se găsește printre cele furate. Însă tot nu s-a stabilit din ce cauză au fost furate bicicletele. Avem și noi un „colecționar“ renumit, pentru care, sperăm, s-a stabilit data de 28 noiembrie pentru a

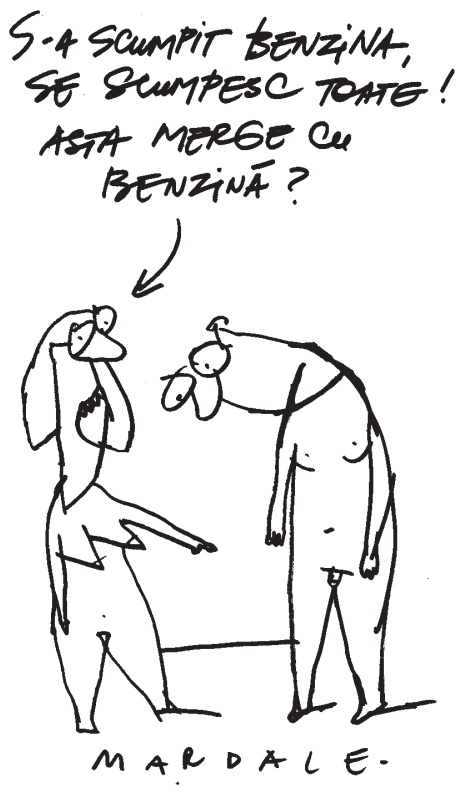

putea evalua și returna bunurile furate. 1 Următoarea știre provine tot din aceeași zonă. Un pui de gorilă din Stuttgart, adus de la grădina zoologică din Berlin și declarat inițial maimuțică, se dovedește a fi maimuțoi! Veterinarul grădinii susține că e greu de făcut diferența la naștere, atunci cînd puiul este trecut în acte. Însă nu își poate da seama cum de nu a descoperit îngrijitorul gorilei diferența, schimbîndu-i zilnic scutecele. Acuma, întrebarea ar fi: dacă, de fapt, nu i-a schimbat scutecele? Nebunaticul!

AgenCIA de presă

Reparați, reparați, reparați

Unii dintre oamenii cărora nu le-a plăcut cartea au ajuns cizmari. Iar cei cărora nu le-a plăcut nici dictatura cizmari au rămas. Ca să nu mai vorbim de cei cărora, după ce că nu le-a plăcut dictatura, nici capitalismul nu le-a căzut bine. Aici e, de fapt, diferența dintre cizmari și alte bresle. Dintre cizmari și, de exemplu, chelneri. Cizmarii sînt tari în comunism, pe cînd chelnerii se simt mai bine în capitalism. La chelneri n-o să vedem niciodată firme capitaliste cu greșeli ca „Hotel Lid-o“, „Întrecontinental“ ori „Primu TV“.

Pingea haiducul

Niciodată toamna nu fu mai spumoasă

Și nemții sărbătoresc roadele toamnei, dar în felul lor, pe bază de bere și cîrnați. Celebra sărbătoare bavareză „Oktoberfest“ a prins, din cîte am văzut pe micul ecran, și la noi, în tot mai multe orașe organizîndu-se petreceri similare. E bine că primul pas a fost făcut și că românii au început să fure din obiceiurile nemților, nu doar din mașinile lor.

Halba Iulia

Separarea numelor în staff

Aflăm că Raluca Tătărcan, fosta șefă de cabinet a lui Stolojan, se va ocupa de campania lui Băsescu. În cazul ăsta, normal ar fi să-și schimbe numele în Raluca Tătărșescu.

C. Tătărceanu Stolnici

România TV – scăldătoarea lui Năstase

Avem din nou prilejul să vă dăm veşti proaspete despre domnul Adrian Năstase. Bine, nu că le-aţi fi dus lipsa. De fapt, e vorba exact despre cum definim lipsa de Năstase. Pentru că, din perspectiva ultimelor date de la Agenţia de Monitorizare a Presei – *Academia Caţavencu,* lipsa e foarte mică; dacă însă urmărim performanţele unor posturi de televiziune nesătule, ar mai fi loc de Năstase în programele de ştiri. Dar haideţi să vedem care e doza de Putere şi Opoziţie în cocteilul preparat de redacţiile de ştiri de la Antena 1, PRO TV şi Prima TV în luna septembrie.

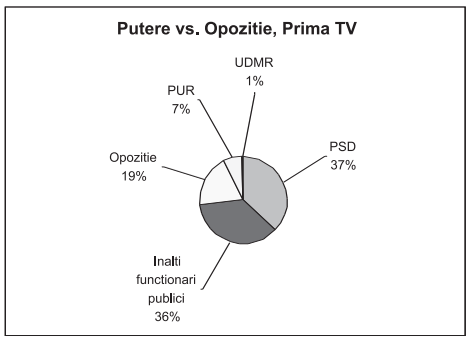

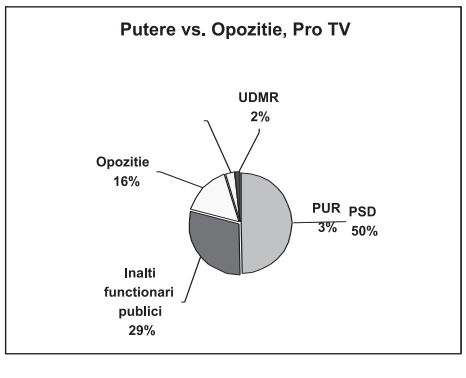

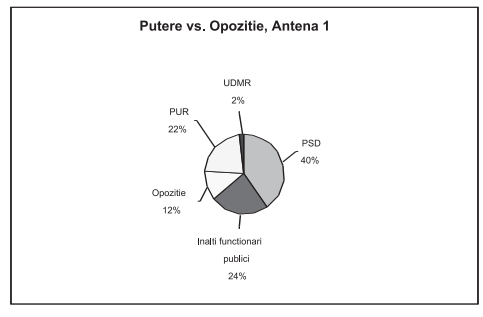

Dacă aruncaţi o privire aritmetică, veţi constata că, pentru nici una dintre cele 3 televiziuni, Opoziţia nu depăşeşte rata de o cincime din totalul apariţiilor politicienilor. Campioana este Antena 1 care, după ce a revenit în PSD, aplică acelaşi tratament editorial Opoziţiei ca şi Prima TV şi PRO TV, dar mai muşcă o halcă din spaţiul inamicilor ca să facă loc PUR-ului. Practic, se poate spune că România are primul partid care există aproape exclusiv la televizor. În ce priveşte celelalte 3 posturi TV, ponderea Opoziţiei în ştiri este ceva mai mare: B1 TV – 22%, Realitatea TV – 25%, TVR – 28%.

Dacă iscodim mai minuţios datele monitorizării, avem prilejul să descoperim ce om minunat este, pentru colegii noştri de la televiziune, domnul Adrian Năstase faţă de mărunţelul Stolojan (pe atunci candidatul la preşedinţie).

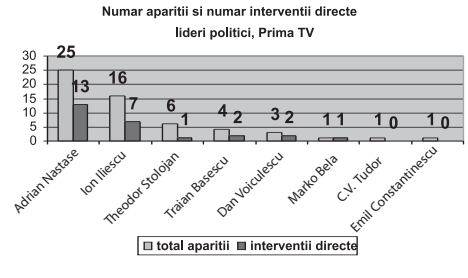

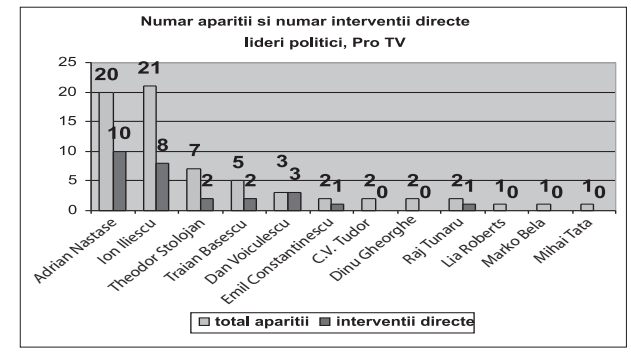

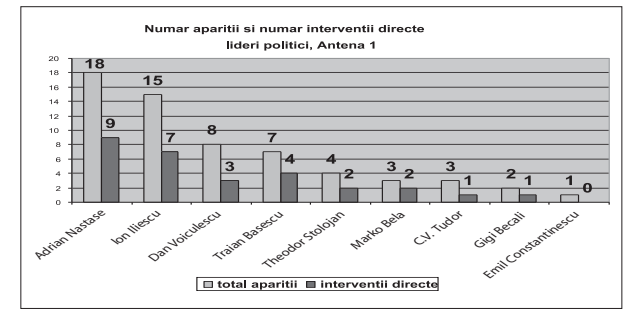

Constatăm că, în materie de umflat Năstase şi piticizat Stolojan, Antena 1 este cel mai serios suporter al actualului premier (Năstase apare de 5 ori mai des); Prima TV ni-l arată pe Năstase „doar“ de aproape 4 ori mai mult decât pe Băsescu. Dar adevărata şmecherie pe care o folosesc colegii noştri de la ştirile TV este înlocuirea liderilor Opoziţiei cu ziariştii: în timp ce Năstase este lăsat să vorbească cu gura lui, ce vorbesc Băsescu sau Stolojan nu auzim din gura lor, ci din cea a prezentatorului, care ne povesteşte ce a vorbit preşedintele PD. Probabil că limbajul marinarului nu se ridică la nivelul decenţei impuse de CNA televiziunilor. Ca să nu mai spun că – Doamne fereşte – există riscul să trântească vreo măgărie despre Năstase, ceea ce chiar nu se face. Că pe domnul Năstase îl iubeşte poporul şi deci nu trebuie să jignim sentimentele respectivului popor. Iar dovada iubirii este prezentată foarte des la televizor, pentru că poporul nu trebuie să-şi uite sentimentele: Năstase a făcut în luna septembrie atât de multe băi de mulţime, încât cred că i s-au spălat toate păcatele.

Au fost monitorizate ştirile din prime time ale posturilor : Antena 1, B1 TV, Prima TV, PRO TV, Realitatea TV şi TVR 1.

Echipa de monitorizare: Nicoleta Fotiade, Dan Bărbulescu, Oana Bosoi, Silvia Damian, Gabi Dobre, Oana Ganea, Sorin Ţiţa Călin.

Mircea TOMA

răspunsuri la scrisori

Cara Liul & Frații Cara Mazov (București): Am primit pozele și filmul, să vedem unde le putem utiliza.

Sandokan (Bacău): Caricaturile tale sînt puerile. Trebuie, pentru a deveni caricaturist adevărat, să mai studiezi ceva desen, să citești mult. Numai impresia că ai talent nu te duce departe, eventual pînă la cineva care, cu un pic de cinism, îți va spune că nu ai pic de talent. N-aș vrea să fiu eu acela, așa că ți-am dat niște mici sfaturi în prima parte a răspunsului.

Cristian Mihai Donțu (București): Textul semnat Nicolae Jeepuroiu este interesant; dacă ar fi puțin mai restrîns (poantele se cam diluează în lungimea textului), ar putea fi bun pentru publicare.

Un cetățean al acestei țări (București): Mulțumim pentru informații, le vom verifica, par foarte incitante.

Dr. Sorin S. (București): Am reținut informația, vom scrie ceva pe tema asta.

ParVenitu (Constanța): Dacă era mai restrîns, adică mai concentrat, textul despre Papa Pius ar fi avut mai multe șanse de publicare. Oricum, noi am scris pe tema asta.

Kovacs Viorica (Cluj): Deși aș fi putut să vă răspund și eu la întrebări, i-am pasat scrisoarea colegului Agopian căruia, am văzut destul de tîrziu, îi era adresată.

Iuliu Bubulon (Iași): Caricatura are idee și poantă, dar suferă, masiv, la linia desenului, care nu este suficient de personalizată.

Franț K. Cafca (Timișoara): Nu este suficient să scrieți fără sens ca să intrați în literatura absurdului. Nu ne interesează astfel de texte.

Genu M.(Brașov): Mulțumim pentru observații și pentru încurajări. Ai intuit corect tabloul actual al presei din România.

Jiduc Sidor (Arad): Am dat colegilor mei de la Biroul de Investigații voluminosul plic trimis. Sper să se descurce prin hățișul de còpii de documente.

Ioan T. MORAR

VA FI O LUPTĂ GREA
ȘI N-AR FI RĂU SĂ NE UNIM
CU PNG-UL LUI BECALI ...
„ALIANȚA CĂMĂȘILOR ALBE
ÎNCHISĂ LA SPATE"
CE ZICEȚI DOM' VADIM ?
MARDALE.

coasa lux

Superman a murit, Vader respiră din ce în ce mai greu și nici eu și cu Stolojan nu ne simțim prea bine. Lumea este din ce în ce mai săracă în eroi. Săptămîna trecută, un foarte tînăr recrut american a fost detașat la o aplicație în Irak, unde nu a zăbovit decît o zi. Cînd alții ca mine am așteptat o lună pînă la depunerea jurămîntului ca să luăm o permisie, băiatul ăsta s-a fofilat rapid și a doua zi se afla în avionul care-l ducea înapoi spre casă (în coșciug, evident). Ăsta da termen redus. O sticlă de whisky bine plasată, un cartuș de Kent sau de Kalașnikov și mai bine plasat și se rezolvă. La aflarea veștii, mama soldatului a murit și ea și, uite-așa, cei doi au fost înmormîntați ca eroi. În timp ce războiul contra terorismului continuă să facă victime direct în America, în România, un alt profesionist al crimei cade la datorie. Nu e vorba de vreun terorist, ci de un măcelar de 61 de ani din Arad, cu zeci de ani de experiență în domeniu. În lupta cu o carcasă de porc, omul și-a tăiat piciorul și a murit. La aflarea veștii, mama porcului, scroafa, era moartă de mult. Cel mai probabil în coteț, cu capul la ușă. Dom'le, eu auzisem că datorită toxinelor și grăsimilor carnea de porc este foarte nocivă și te omoară lent, dar nu realizam că îmi risc viața mai abitir ca Schumacher luptîndu-mă zilnic cu fripturi și cotlete. Aș putea fi chiar decorat ca erou. Dar nu știu cine mă va decora. Americanii sau islamiștii, că din cînd în cînd mai lupt și cu cîte-o pastramă de oaie?

Știrile de la ora chici

Sala de copii nu-i acasă

Pentru că s-au grăbit să achite integral pariul lui Adrian Năstase cu Ion Țiriac, muncitorii au construit una din sălile de sport din provincie cu o mică eroare: la 4 km distanță de școala propriu-zisă. Astfel, după ce parcurg cei 4 km, o parte în mersul piticului, iar cealaltă în marș forțat, elevii din localitatea timișoreană Tomești ajung la sala de sport, se odihnesc 5 minute pe parchetul nounouț și apoi îi dau zor înapoi spre școală pînă nu se sună de intrare la ora următoare: Biologie, la laboratorul din stațiunea Năvodari.

Sala săsesc

Văduva mălai visează

O tînără văduvă a treia oară, la nici 27 de ani, ne-a scris zilele trecute un mail pătat cu lacrimi de bucurie, din care am vrea să redăm cîteva rînduri: „Băi tîmpiților, e adevărat că Năstase ăsta vrea, în cazul că unul din soți moare, să dea 25% din pensia acestuia partenerului de viață? În cazul ăsta, ce se întîmplă cu mine? Pot să primesc cumva 25% din pensia fiecăruia din cei trei soți ai mei?". Doamnă dragă, deocamdată, sincer să vă spunem, nu știm. Dacă pînă la urmă numărul nu vă va fi de folos, s-ar putea să se aleagă 25% din pensia soțului care a avut cea mai mare pensie. De aceea, vă urăm să continuați pentru ca, în cele din urmă, să aveți de unde alege.

Pensii-Club

Întîmplări și cugetări din staula magna

Înainte de voturi, Gigi cîștigă în mod clar niște rîgîituri cu gust de mici

Aflat într-un turneu electoral în vestul țării, nea Gigi Becali a adăstat preț de o zi la Oradea. Spre seară, împreună cu turma de oițe, a participat la sărbătoarea orașului, dînd ordin unor cumetri să împartă gratis pulimii niscaiva mici și bere, bine asezonate cu materiale electorale. Cum, la un moment dat, în jurul cortului se îmbătaseră mai mulți orădeni, primarul Petru Filip le-a explicat membrilor PNG că sărbătorile aparțin orașului și orădenilor, iar propaganda electorală și mituirea electoratului cu mici și bere de către un partid politic sînt interzise prin lege. Atît i-a trebuit oracolului din Ghencea! La un semn, ieșit din cortul ciobanilor PNG, Gigi a început să îl bălăcărească pe primar, băgîndu-l și scoțîndu-l din origini, așa cum îi stă bine unui candidat la „președenție". Bine că nu l-a chemat pe finul ideolog Smărăndescu, ăla, karatistul, că cine știe ce argumente îi mai servea primarului!

TeleMea culpa

Becali dă, la schimb, cioara din mînă pentru vrabia de pe gard

Deși a refuzat să se prezinte la Parchet, Becali a lămurit misterul afacerilor sale cu frații Cămătari. „Nuțu mi-a dat trei cai, doi păuni și o căprioară, eu i-am dat două vaci și un vițel." Afacerea cu vacile miroase de la o poștă a baligă și e clar că e necurată. Păi, dobînda de intervenție la doi păuni e de trei capre la vedere și doi porci la termen. Asta dacă ai porci cash, și nu cred eu că Becali virează trei oi și o curcă prin ordin de plată. Dacă BNR-ul nu recurge la rezerva strategică de bibilici ca să intervină pe piață pentru a susține cursul porcului, a cărui cotație futures pentru Crăciun e foarte proastă datorită creditelor de consum, e clar că machidonul s-a ars. Cel mai bun plasament rămîn cocoșeii. PNG-ul trebuia să-l dea pe Aliuță plus un regat pentru un cal troian la g4 și rămînea în campanie doar cu nebunul și pionul. Pionul PSD-ului.

Firma animalelor

Singurătatea panglicarului de cursă electorală lungă

Am monitorizat știrile de săptămîna asta și A. Năstase n-a tăiat nici o panglică la vreo fermă de purcei, struți, curci, mici cu mustar sau alte lighioane. O fi fost răcit? O fi luat vreun virus de la găini? Și dacă totuși nu s-a întîmplat nimic, cu ce o fi compensat absența de la marile inaugurări? Poate că a stat acasă, în fotoliu, și a tăiat cîte o panglicuță mică, în fața televizorului, ori de cîte ori se difuza reclama aia cu purcelușii care-și fac casă cu credit de la bancă. În varianta pentru el, reclama ar trebui să sune cam așa: „Tu pui ceva, Bivolaru pune pămîntul și cu restul vine statul. Adică Micky, Nica și Amarie."

Ministerul Afacerilor Eterne

Jurnalul lui Tetelu

Poate nu s-a înțeles: Tetelu e dintotdeauna la Guvern și în Guvern va rămîne, oricine ar cîștiga. Nu există decît un singur partid: Foamea. Români, vi se pregătește ceva. Tetelu știeee!

g.20: AM FOST CU ADELU LA ZIUA DE NAȘTERE A LU SFÎNTA DUBIOASĂ PARASCHIVA - CĂ VROEA EL NEAPĂRAT SĂ PUPE SFINCTERELE MOAȘTEN CUR! (ACUMA, BINENȚELES CĂ MANIVELU MEA FĂCUT COMANDĂ DE NIȘTE MOAȘTE DIN ĂSTEA CA SĂȘI PUNĂ LA OGLINDĂ LA GÎP CA SĂ RECSPINGĂ RADARUL! ȘI CUM NAM GĂSIT MOAȘTE LA METRO, CEAM FĂCUT? AM LOAT UN CÎINE MARDANEZ, LAM TĂEAT ÎN BUCĂȚI ȘI PORMĂ LAM PRĂJIT ȘI EAM FĂCUT 2 BUCĂȚI DE MOAȘTE ȘI DEȘEPTU A FOS MULȚUMIT, SEA PUS FRIPTURAN OGLINDĂ, DA CRE CĂ SAMPUȚIT DEJA, SĂRACU!!)

11.22 INPORTANT! A FOS ȘEDINȚĂ MARE LA SEDIU ORGANIZAȚIEI DE ALERGICI LA POLEN A MAFIEI - ȘI AM COSTITUIT LEGAL: „GRUPUL PESEDIȘTILOR CARE BEAU ȘAMPANIE CU POLONICU ȘI DAU LAMUIE SALUTĂ ȚARA CARE MOARE DE FOAME!"

13.50 AM FOS LA ISTITUTU DE INVENȚII CU 7 MELODII ȘI AM BREVETAT: VIBRATORU DE AMBE SEXE!

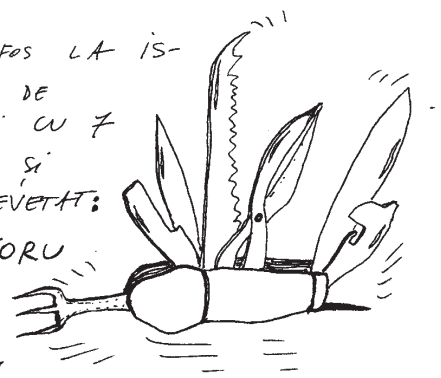

15.40 FÎ. FÎ. NASOL! DELA 14 AM AVUT ȘEDINȚĂ DE TERAPIE TOȚI ANGAJAȚII PERMANENȚI CARE LUCRĂM LA GUVERN PENTRU CÎN SO SCIMBA GUVERNU. LA PRIMA ȘEDINȚĂ TERAPIEA A FOST SĂ PRONUNȚĂM TINP DE 000 ORE CUVINTUL „PNL": „PNL", „PNL", „PNL", „PNL", „PNL", „PNL" - 2 ORE, SĂ OBIȘNUIM. PRIMA ORĂ A FOS MAI GREU, PORMĂ AM OBIJNUIT.

16.20 HAMZTERU SA ȚĂCĂNIT: SA CĂSĂTORIT CU O COAFREZĂ!! NUMA CĂ COAFREZA E CAM CURVĂ ȘI ȘĂRACU HAMZTERU UNBLĂ TOATĂ ZIOA BEAT ȘI E TRIST, ASCULTĂ NUMAI MUZICĂ REPRESIVĂ.

23.20 RUGĂCIUNEA: DOAMNE, AJ VREA SĂ AM O FIRMĂ CARE SĂ PUNĂ APOMETRE LA TOATE SUBMARINELE DIN LUME!!!

munca cu cartea

În căutarea scriitorului pierdut

În 1913, Valentin-Louis-Georges-Eugène-Marcel Proust avea 42 de ani, astm, o avere bunicică și ambiția să ajungă mare scriitor. Se stabilise într-un apartament imens, de pe bulevardul Haussmann, și în acel apartament avea o cameră numai a lui, căptușită cu plută, pentru ca nici un zgomot să nu-i perturbe geniul înhămat la o muncă de salahor. Avea toate motivele să fie fericit: terminase *Du côté de chez Swann*, pe care, e drept, nici o editură serioasă n-a vrut s-o publice, dar asta n-avea nici o importanță. Devenise conștient că va fi un mare scriitor, ce mai conta că Gide, fără să citească nici un rînd, decretase că îl enervează un manuscris gros, scris de un „dandy monden". Adevărul era că Proust fusese un „dandy monden" și că manuscrisul era gros bine. Nu i-a păsat de Gide și și-a publicat cartea pe banii lui la o editură pe atunci obscură, Grasset. După aceea s-a înhămat la restul cărții, cîteva mii de pagini din ceea ce avea să devină *În căutarea timpului pierdut*. Nu mai avea de trăit decît zece ani, așa că și-a organizat viața într-un mod straniu pentru noi, perfect pentru el. Se culca la 4-5 dimineața și se scula după aproximativ 12 ore, cînd nu avea decît cîteva pretenții: să i se aducă două cești de concentrat de cafea, lapte și unul sau două (niciodată nu era hotărît) croissante. Cafeaua trebuia ținută în *bain-marie*, „exact două cești", pînă cînd suna după ea, semn că s-a trezit. Altfel, nu poftea la nimic altceva în restul zilei, iar dacă poftea, poftea la *limbi de mare* prăjite sau la vreo „brioșă de la Bourbonneux". Dacă era din altă parte o simțea imediat și refuza s-o mănînce, cu reproșul, care i se citea în ochi, că a fost păcălit. În rest, ca să poată scrie, mai avea cîteva zeci de tabieturi și trebuia alintat ca un copil mic. Dacă la patru dimineața își dorea înghețată sau bere, ele îi erau aduse de la Ritz de către șoferul personal, care avea o cheie a lui cu care să intre în restaurantul la ora aia închis. Probabil că Dumnezeu are grijă de marii artiști, măcar pînă își termină opera. Lui Proust, Dumnezeu i-a trimis-o pe Céleste Albaret, care în 1913 abia împlinise 22 de ani. Această tînără țărancă i-a fost înger casnic timp de zece ani, pînă la moarte. După 60 de ani s-a hotărît să povestească* cum era Domnul Proust.

Ștefan AGOPIAN

*** Céleste Albaret, *Domnul Proust. Amintiri consemnate de Georges Belmont*, Editura Albatros, 2004.**

rebelle arte

Un insular din Brașov

Hans Mattis Teutsch este un caz destul de bizar al artei plastice românești și europene, rămas să trăiască și să creeze în Brașovul natal, deși, în mod clar, pentru a fi recunoscut plenar, ar fi trebuit să aleagă o capitală culturală europeană. Modelul Brâncuși, ca să dau un singur exemplu, cel mai la îndemînă, e concludent. Și cum nimeni nu este profet în satul lui, nici Mattis Teutsch nu a fost recunoscut de concetățenii săi brașoveni drept un reper al artei plastice europene. Cu toate acestea, pictorul și-a văzut de opera sa, crezînd cu tărie că momentul receptării sale adevărate va veni. Iată ce îi spune soției sale, într-o epistolă scrisă cu puțină vreme înainte de a muri: „Prostia nu poate fi la putere pentru totdeauna! Nu uita ceea ce-ți spun acum: odată, oamenii vor sta în fața picturilor mele din nou, dar ei nu vor mai fi aici, ei vor fi în Europa". Încrederea în propria sa forță și valoare nu l-a părăsit niciodată pe pictor și, din fericire, au existat momente în timpul vieții, mai ales în cazul expozițiilor din străinătate, în care s-a bucurat de recunoașterea meritelor sale de promotor autentic al modernismului. Receptarea sa este în plin proces în România de azi, și parte a acestui proces este expoziția *Ultimul Mattis Teutsch,* cu lucrări din anii șaizeci, ultima etapă, „realistă", a pictorului care spunea, încă din 1929: „Pe mine mă interesează numai omul, natura deloc. Nu am fost și nu voi fi niciodată naturalist. Fondul nu are pentru mine nici o importanță".

Ioan T. MORAR

*** *Ultimul Mattis Teutsch,* expoziție cu vînzare, Galeria Luchian 12, București.**

Zoom politikon

Înainte de orice, trebuie să îmi spun că iubita mea nu este foarte convinsă că eu lucrez la *Academia Cațavencu,* deși uneori, cu totul întîmplător, cineva din această redacție mai face generoasa imprudență de a semna anumite texte cu numele meu – îi mulțumesc și pe această cale. Pentru a o convinge pe L. că nu toate coincidențele sînt întîmplătoare, mă gîndeam ca, măcar de data asta, să fiu eu acela care scrie un text semnat cu numele meu. Încep, așadar, cu o întrebare: ați văzut cumva expoziția „Maybe next time" a lui Gheorghe Rasovszky, de la Galeria Nouă? Nu e nici o problemă dacă ați văzut-o, fiindcă și eu am văzut-o, de mai multe ori chiar, și nu mi s-a întîmplat nimic. De exemplu, pot spune cu exactitate că nu mi-am pierdut telefonul mobil, în nici un caz pe Strada Nagualului, deși pe Strada Orientului am avut oarece probleme cu un număr de cinci cîini supărați că numitul Adobe Photoshop le-a stricat intimitatea tradițională. Apoi, nu mi s-a întîmplat deloc să îmi pun la gît 99 de cravate în același timp și nici să filmez oameni nevinovați în Piața Vitan, așa cum a făcut Rasovszky, și pe bună dreptate. În schimb, văzînd această expoziție de print-uri și video, mi s-a întîmplat să mă simt foarte liber, atît de liber încît simt nevoia să continuu, așadar, cu încă o întrebare: ați văzut cumva expoziția de fotografie „Pămînt sucit", a lui Cosmin Bumbuț, de la Librăria Cărturești sau ați parcurs cumva, ca din întîmplare, cartea cu același titlu publicată pe site-ul Liternet? Nu-i nimic dacă nu există încă un răspuns, întrebarea este, în general, mult mai importantă, dacă ar fi să ne luăm după maioul sucit al maieuticii. Ca fotograf semi-pseudo-amator, mărturisesc că fotografiile lui Bumbuț m-au lăsat cu obiectivul aparatului admirator în aer, mi-au plăcut foarte mult, adică, ceea ce nu aș putea spune despre textele mai de amator ale lui Tudor Mavrodin care însoțesc misteriosul pămînt de celuloid al lui Bumbuț. Una peste alta, îndrăznesc să sper că nu va trece mult și voi ajunge să fiu crezut (de cine trebuie) că și eu lucrez la *Academia Cațavencu.*

Iulian TĂNASE

show biz da' culți

Francmasonul care împușca francul

1 Scriam săptămîna trecută că scriitorii (artiștii, în general) sînt prea orgolioși pentru a putea fi mituiți și că oricît li s-ar oferi consideră că e prea puțin. Sînt însă cazuri cînd mari scriitori nu s-au dat în lături de la a face cîte o porcărie pe măsura talentului lor. Despre Sadoveanu s-a spus că era un arghirofil înrăit și că nu s-a sfiit să devină un slujitor credincios al lui Mamona. Petre Pandrea povestește în *Memoriile mandarinului valah*, apărute la Editura Albatros, următoarele despre Sadoveanu: „Mișu Pompilian mi-a povestit cum în 1936 Mihail Sadoveanu a fost exclus din lojă (Sadoveanu era francmason și avea gradul 33, maximum posibil, *n.m.)* de către Pangal și C. Argetoianu și ars simbolic pe rugul criptelor obscure" (arderea simbolică a numelui între coloanele templului este pedeapsa cea mai grea pe care o poate primi un francmason, *n.m.).* Și continuă Pandrea: „Știam de arderea pe rug de la dr. Nicoliță Romanescu, mare orator al lojii naționale, alături de O. Goga. Coincide mărturia lor și pentru motivele excluderii. Mihail Sadoveanu, mare căpcăun de fonduri, manipulase în buzunarele sale adînci banii lojii centrale francmasonice". Sigur, s-ar putea să fie vorba despre o bîrfă, știut fiind că Petre Pandrea a colportat multe chestii asemănătoare în memoriile lui. Cu toate acestea, în volumul *Iluștri francmasoni*, semnat de Emilian M. Dobrescu, Mihail Sadoveanu nu mai apare consemnat după anul 1936, cînd îndeplinea funcțiile de Mare Maestru al MLNR și Mare Maestru al Francmasoneriei Române Unite. E greu de bănuit că, după ce a condus francmasoneria română o vreme, Sadoveanu să fi intrat în *adormire (adormirea* reprezintă momentul în care un francmason își încetează orice activitate). **(Șt. A.)**

1 E greu să te lupți cu dorința de a fi autor de cărți, mai ales după '89, cînd dorința asta își găsește editori dispuși să publice orice, în tiraje de familie, atît cît să te dai mare pe la prieteni că ți-a mai apărut un titlu. Sau măcar cît să poți pune ceva pe masa comisiei care dă grade universitare. Impostura este mai activă ca niciodată, plagiatul mai rentabil ca oricînd. Domnii Copy și Paste semnează multe lucrări românești apărute, mai întîi, pe Internet. Și, în tot acest zumzet de orgolii auctoriale, s-a întîmplat un mare exemplu de modestie. Pentru că este un om cu simțul măsurii, domnul Ioan Talpeș, care era doar conferențiar universitar la SNSPA, a fost pus la grea încercare. Pentru a i se acorda titlul de profesor plin, trebuia să prezinte două cărți scrise de el. Una o avea, nu era problemă. Cu a doua nu știa cum să procedeze. Oare să zică lumea despre el că e un oportunist care scrie cărți numai pentru că i se cere la dosar?! Nu, nu putea face una ca asta. Alții fac așa ceva, alții se umflă în pene, alții invadează rafturile librăriilor direct la cărți cu preț redus. Hotărît lucru, domnul Ioan Talpeș nu este un astfel de autor, de ocazie. Opera lui, atîta cîtă este, e rezultatul unui proces îndelung de gîndire, creație și scriere, nu doar un moft administrativ. Și, ca să iasă din această grea încurcătură, domnul Ioan Talpeș a găsit soluția. A scris și cea de-a doua carte, așa cum i-a cerut comisia (care îl respinsese anterior tocmai pentru că nu s-a compromis scriind încă o carte cu orice preț), dar nu a publicat-o, i-a fost milă de copacii țării. Așa că s-a prezentat la comisie cu cartea pe o dischetă. Iar comisia, simțind gestul moral și patriotic, i-a dat titlul de profesor universitar! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Chelsea, între Drogba și Drogda

Pentru presa britanică Mutu rămîne un personaj eminamente pozitiv. Depistat pozitiv. Pentru noi, pînă la proba contrarie (contraexpertiza), el este același: un băiețaș talentat din Pitești, plecat prea devreme de acasă, prin străini. Azi, luni, cînd scriem, zău, habar n-avem cum se va încheia toată tărășenia. S-ar putea să se aleagă praful. Dacă zvonul se confirmă, Adrian al nostru ar deveni adevăratul Maradona din Carpați. Cu cocaina-n nară, dar fără aureola de concurent al lui Pele și prieten al lui Fidel Castro. Sau poate c-o fi vorba doar de eritropoetină (EPO), circumstanță atenuantă, dată fiind propensiunea poetică a Briliantului, mare admirator al lui Eminescu. Oricum, în caz că suspiciunile se dovedesc a fi întemeiate, căpitanul Naționalei noastre se va înscrie într-o galerie de nume ilustre și artiști celebri. Mulți s-au înfruptat cu arome tari, de pe urma cărora rămîi Mutu de extaz și surd la chemările dure ale realității. Au gustat plăceri interzise și au avut trăiri nebănuite niște mari oameni – de la Baudelaire și Verlaine la Jimi Hendrix și Kurt Cobain. Păi, e o chestie să te compari cu aceștia și nu cu Ion Ion Țiriac, Ileana Lazariuc, Raluca Sandu și Nicu Ghează! Pe primii îi găsești în enciclopedii și manuale, în timp ce pe ăștilanții nu-i întîlnești decît la Office, la Space și în dosarele Parchetului. Hai să vedem atunci cam pe unde ar fi Mutu. Care-i opera lui? Cîteva apariții în postura de salvator al Naționalei, 14 goluri într-un sezon la Parma și un tur (în 2003) notabil la Chelsea. În rest, de la o vreme încoace, avem așa: niște aventuri cu diverse starlete, un scandal sexual cu Laura Andreșan, un permis suspendat pentru conducere sub influența alcoolului, o fugă la sexy-club din cantonamentul de la Craiova și numeroase diferende cu antrenorul Mourinho. Cam puțin pentru a intra pe lista geniilor care au frecventat paradisurile artificiale! De fapt, dragii moșului, cu Mutu asta-i marea problemă: e un star artificial. Nu c-am fi noi nostalgici sau retrograzi, da' parcă liderii de altădată ai Naționalei nu aveau atîtea probleme de imagine. Hagi era un flăcău simplu din Săcele. Iar Dobrin și Balaci, prinții din Trivale și Bănie, deși umbla vorba c-ar fi mai boemi, zău, nu se dopau decît cu șprițuri și prizau pe nas numai aburi de țuică. Așa încît, chiar dacă arbitrii de linie și biluță nu-l vor fluiera pe Mutu, ne temem că el nu mai are șanse în fotbalul mare. La acest nivel, antrenorii îl vor prefera întotdeauna pe un negru muncitor ca Drogba, în locul unui playboy fițos ca Mutu. La urma urmei, după cîte s-au întîmplat, ce mai rămîne din Mutu? Niște cercei, multe tatuaje, un celular de jde' miii de para, un Aston Martin și-un Ferrari. Era talentul ăla care promitea foarte mult și a citit *Idiotul*.

Viorel MOȚOC

Bursucule, io n-am consumat cocaină! Doar am mirosit-o de mai multe ori, ca să nu-mi dea țeapă cu făină sau zahăr pudră. Acum, ce dracu', fac doi ani pe tușă? O să mă îngraș ca idolul meu, Maradona!

Adrian Mutu nu înțelege de ce, după primele două rezultate pozitive din acest sezon, va fi suspendat atîta amar de vreme

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

1 Citeam acum cîteva zile, într-un cotidian sportiv, despre leafa pe care o halește domnul nea Puiu, angajat la FRF în funcția de antrenor al echipei naționale de fotbal. Concluzia era că românul primește o sumă frumușică de bani, după necalificarea la Euro a obținut chiar o creștere de salariu și, culmea, ia mai mult decît unii care pe lîngă ceva bani cîștigă și niște grupe de calificare la diferite turnee finale. Haideți să vedem cum stă domnia-sa la capitolul afaceri. Iordănescu Anghel: Valed Com 2000 SRL, Complex Hotelier Belvedere SA; Iordănescu Valeria (soție): Alva International Trading SRL, Edy Iordănescu SNC; Edward Iordănescu (fiul cel mare, jucător aflat în lotul echipei satelit a Rapidului, în Divizia B): Edy Iordănescu SNC. De bază pare a fi acel SA, CH Belvedere, din Poiana Brașov. Ultimul bilanț, din 2003, indică pierderi de aproape 3 miliarde. Iordănescu are 34% din acțiuni, asociatul „Alți acționari" are 2 și-un pic, iar restul aparține unei firme din București (importator Kia, la prima vedere) al cărei acționar este o altă firmă din Marea Britanie, iar printre administratori se numără un cetățean canadian născut în Siria și un cetățean croat (tatăl „canadianului", pare-se) născut în Siria acum 81 de ani. Bănuim că de atunci datează și schemele de joc ale Naționalei.

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

Convorbiri poliţerare

Infractorii ascultă convorbirile poliției, iar asta au presupus polițiștii după ce au găsit fără stație și fără girofar mașina de poliție furată lunea trecută de la IGP. Acum, polițiștii se întreabă cu ce anume le ascultă infractorii convorbirile: cu stația sau cu girofarul?

Walk of foame

În județul Vaslui, aproape toți locuitorii unei comune trăiesc din ajutoare sociale. Însă numai doi oameni trăiesc foarte bine din aceste ajutoare: cîrciumarul și DJ-ul.

La iarnă: fără nea Nelu, dar cu nea

Bucureștiul va fi deszăpezit în această iarnă doar cu substanțe ecologice. Așa că, din nou, străzile Bucureștiului vor fi pline de cea mai cunoscută substanță ecologică pe timpul iernii: zăpada.

Dura lux

Ziarul (sic!) *Național* spune că Mona Muscă are trotinetă de lux cu motor. Fiind „trotinetă de lux", bănuim că Mona Muscă are și șofer la ea.

Bacăul are autobuze oi-nouţe

Sechelariu a lipit de autobuzele lui din Bacău poze cu Gigi Becali. Să știe și călătorii de ce în orele de vîrf se spune despre ei că merg ca oile.

Vaccin anti-basarabic

Statul român îi obligă pe studenții basarabeni să dovedească la intrarea în țară că dețin 2.500 de euro. Nimic deplasat. Păi, ce mai înseamnă 2.500 de euro în ziua de azi pentru un racket?

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 040015 42

contraeditorial

Lacul Lichelelor

Spectacolul începe cu un număr de excepție al solistului Năstase. Balerinul execută o piruetă, tutu-ul îi fluturã grațios pe șale, brațele i se înalță grațios, întâlnindu-i-se deasupra capului, în formă de steluțe europene; un zvâc, și rămâne într-un picior, cocoțat pe-o pontă. Aplauze. Un partid european, un solist european. Schimbare de generații. Din culise se scurg în jurul lui politicienii curăței, unduind ca niște maeștri ai cocteilurilor de ambasade. Țup – Geoană; țup-țup – Diaconescu; țop – Daciana. La lumini, maestrul Nica aprinde monitoare de computere în sedii. Alegeri interne, partidul se democratizează, țara se modernizează. Cad rinocerii. Jos Mitrea, jos Dan Ioan Popescu, sus tinerii. Cade cortina. Solistu-și scoate ștrampii și ne arată ouăle: sâmbătă noaptea, în loc de minerii lui Iliescu, Năstase a băgat jandarmii peste opoziție. Să facă pârtie Partidului. Nu mai vorbim acum despre banala încălcare a legii, așa cum s-a întâmplat din greu la referendumul pentru noua Constituție. S-a alergat cu urna după alegători? Au fost organizate tombole în secțiile de votare? Procurorii au apreciat că nu trebuie să fie aplicată legea? Concluzia a stabilit-o o ciumă de judecătoare din Biroul Electoral Central: „Ei și, ce dacă se încalcă legea?". S-avem pardon, dar, azi, toate întâmplările astea mi se par civilizate. Față de cele de sâmbătă, care au devenit militarizate! În primăvară am avut de-a face cu autorități care protejau hoții. Astăzi, chiar uniformele fură. (Apropo de furt: trebuie să risipim umbra de legalitate în virtutea căreia au intervenit jandarmii ca să hăituiască microbuzul Alianței: tulburarea liniștii publice nu a existat, iar afișajul electoral nu este interzis decât în zona secțiilor de votare și numai în ziua votului.) Generalul Pahonțu, căpetenia jandarmilor din București, a subordonat o instituție militară unui partid. Bun. Și? E ceva de făcut? Eu, să fiu Năstase, n-aș mai șovăi: aș băga tot partidul în uniformă. Gata cu baletul! Să fie ordine în țară: să se redescopere mașina de falsificat valută din sediul PNL (pentru cei care sunt mai tineri decât noi, precizăm că minerii găsiseră un copiator la care Opoziția falsifica dolari cu mecla lui Iliescu), iar Băsescu să fie prins în flagrant în timp ce oferă alegătorilor dolari. Iar eu, Năstase, la fiecare 4 ani aș spune poporului exact tâmpenia pe care am spus-o duminică la Biroul Electoral Central: „Vă promit că și în următorii ani vom reuși să scoatem sărăcia din țară". Sună ilogic, dar e OK dacă te prinzi că premierul nu se gândește la sărăcie, ci la șpăgile lui.

Adrian, vezi că ți s-a mânjit tutu cu caca.

Mircea TOMA

Săptămîna românilor

La plăcinte înainte, la Război înapoiu

Nu-mi pare rău c-a plecat Stavarache din Uniune. Îmi pare rău că ni l-a nenorocit pe Seche, şi aşa hoţ competent nu mai găsim noi să punem la Bacău!

Adrian Năstase, fericit că, în sfîrşit, presa a scris că este la prima căsuţă. Ce-i drept, în buletinul de vot.

Românii și-au început săptămîna cu ziua lor preferată pentru a se prezenta la muncă, adică luni. Spre deosebire de români, aromânul Gigi Becali și-a început săptămîna cu ziua lui preferată în care nu se prezintă la Parchet. Că așa e-n fotbal... ˝ Un răspicat „Așa nu!" în fotbal le adresăm pe această cale echipelor Steaua și Rapid, care s-au lăsat eliminate miercuri, încă din șaisprezecimile de finală ale Cupei României, de către două echipe din Divizia B: „Uă Cluj!", respectiv „Dacia Huo...nirea Brăila". ˝ La sfîrșitul săptămînii a picat și bomba de la Londra: la un control de rutină, Mutu a fost găsit dopat. Cum la momentul la care scriam aceste rînduri știrea încă nu fusese confirmată oficial, ne bazăm pe posibilitatea unei greșeli de traducere din engleză. Asta în sensul că Mutu o fi fost găsit nu „dopat", ci „înpat" cu vreun manechin care prezintă vremea înnorată prin tabloidul *The Sun* ori cer senin prin gazeta de scandal *The Rain*. Cunoscîndu-i activitățile de dinaintea meciurilor importante, noi mergem pe ideea că singura variantă în care Mutu ar fi fost găsit „dopat" se referă la dopul de la sticla de whisky pe care Briliantul a consumat-o spre dimineață, în timp ce cu cealaltă mînă urmărea canalele pentru adulți de la televizor.

Ce au mai făcut aromânii săptămîna aceasta? Păi, uite, de exemplu, joi după-amiază, Gigi Becali iar nu s-a prezentat în mod civilizat la Parchet, unde a fost chemat a doua oară ca martor în dosarul „Cămătarii". ˝ Împotrivaromânul Adrian Năstase s-a băgat și el prin față la coadă la moaștele Sfintei Parascheva de la Iași. Fin cunoscător al picturii în ulei sfințit, se pare că premierul a apreciat mai puțin peisajul cu natură moartă din interior, cît rama din lemn vechi în care odihneau sfintele moaște. ˝ Dacă Adrian Năstase a reușit să intre prin față la pupat moaștele, tinerii lui Ponta au fost dați afară pe ușa din spate a PSD-ului, de au mai pupat locuri eligibile pe listele electorale din părți. „Las' că te spun eu lu' Daciana, care te spune lu' Turcescu, și să vezi ce vilă neagră îți iei tu!", se spune că i-ar fi strigat în gînd Ponta lui Năstase, după ce președintele PSD ieșise de mult din încăpere. ˝ Sătul să tot arunce cu noroi în PSD și cu sare pe bubele din propriul partid, Băsescu a declarat că iarna aceasta Bucureștiul va fi deszăpezit în premieră cu substanța ecologică Eco-Taw, importată din Canada. Șoferii bucureșteni care deja nu mai cred nimic au promis că, dacă cuvintele lui Băsescu nu se vor adeveri, în primăvară or să-l pună să se spele pe cap cu substanța lui ecologică. ˝ Dana Războiu va fi imaginea campaniei „Alăptatul la sîn", o inițiativă a ministerului al cărui șef este soțul Danei, dl Brînzan. Asta e ca și cum Dana Năstase ar fi aleasă să reprezinte imaginea campaniei „Laptele și cornul".

Senatul a dat interzis ziariștilor de la *România liberă* în spațiul destinat presei din cadrul instituției. Din ciclul „Supărarea cînd îmi vine / Dau cămașa de pe secretara de la mine", senatorii s-au supărat pe ziariști că au publicat un scandal sexual în care era implicat un membru din conducerea Senatului.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

DACĂ SE RETRAGE DL. ILIESCU LA PARTID, DVS. ÎI LUAŢI LOCUL LA CONDUCEREA ŢĂRII : DLE. VĂCĂROIU, CREDEŢI ÎN DUMNEZEUL BEŢIVILOR?
MARIALE.

Veşti bune

CNSLR-Prostia şi Vadim

˝ În timp ce Mutu se dopa cu coca de-i dădea sîngele pe nas, echipa HCM, acest „Farul Constanța" din Constanța constănțenilor, bătea pe FC Barcelona, acest Farul Barcelona al handbalului barcelonez. Un scor istoric, 29-27, scor cu care, de exemplu – la cît se dopează Mutu și ratează Șoavă –, nu cred c-o să batem niciodată Spania la fotbal. Pe cît punem pariu?

˝ Ambasada Statelor Unite ale Americii a tras un semnal de alarmă contra asocierii dintre sindicatele românești și trupa de panglicari săriți de pe bicicletele alea cu o singură roată* de la PRM. Alde Costin-Versace și Brătianu-Braiconf s-au aruncat ca rața la muci și sfîrci la Vadim, doar de dragul unui loc de parlamentar. Să sperăm că în programul pentru muncitori al CNSLR-Frăția nu va fi inclusă și atacarea Transnistriei sau retrocedarea Cadrilaterului, printr-un schimb de teritorii între IMGB – secția prelucrare prin așchiere – și Bulgaria.

Străbuna Vestire

* vezi „Sub cupola circului", ediţiile *Album duminical* 1990-1993.